

**Sthapathi
Shri. Kumaragurubaran**

SIRPA SASTRAM & TEMPLE ARCHITECTURE

Scope of this manual

- 1. This manual explains the definition of the temple**
- 2. Temple Architecture**
- 3. Arithmetical calculations to be followed deciding dimensions of Vimanams, Gopurams, RajaGopurams, Mandapams, etc.,**
- 4. Conservation / Preservation aspects of the temple buildings**
- 5. Explains the religious importance of the Sirpa Sastram**
- 6. Explains the importance of the Samprokshanam**

Arulmighu Yekambharanathar Temple - Kanchipuram

முகவுரை

உலக மக்கள் துன்பங்களினின்றும் நீங்கும் பொருட்டு விஞ்ஞானம் எனும் கல்வி அறிவால் நகரங்கள், கிராமங்கள் தோறும் ஆலயங்கள் சாஸ்திர யுக்தமாக நிறைவேற்றி வழிபாடு செய்து இன்ப வளமாக வாழ்ந்துவந்தனர். கற்றுசூழலின் இன்னல்கள் நன்மையை நெருங்காவண்ணம் இறைவனை வழிபாடு செய்வதற்கு திருக்கோயிலே முதன்மையானதென்று நம் முன்னோர்கள் வகுத்துள்ளனர்.

கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம் - என்பது மூத்தோர் வாக்கு.

அவைகள் ஸப்தபுரி என்றும் பஞ்சபூதஸ்தலம் என்றும் 1008 சிவ ஸ்தலமென்றும் 108 திருப்பதி என்றும் வைப்பு ஸ்தலமென்றும் காணப்படுகின்றன.

தங்களது பெருந்தவத்தினால் ஞானம் பெற்ற மகாமுனிவர்கள் ஜனங்கள் கப்போகத்துடன் வாழ்வதற்கு நகரம், கிராமம், ஆலயம், கோபுரம், படிமங்கள் என அனைத்தும் செய்விப்பதற்க்காக இன்றியமையாத சிலப் நூல்களை வகுத்துள்ளனர்.

நூல்களை பல கற்று மிக திறமையான சிற்பிகள் முன் காலத்தில் ஆலயங்கள், கோபுரங்கள், மண்டபங்கள், நகரங்கள்,

கிராமங்கள் நிர்மாணித்துள்ளனர். அவைகள் இன்றளவும் நமது கட்டிடக்கலை மற்றும் சிற்ப கலைக்கு மிக சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

மிகவும் பாதுகாத்து போற்றவேண்டிய பெருமைவாய்ந்த இந்த சிற்ப நூல்கள் கற்கும் திறன் குறைந்து, சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்படாமல் உருகுலைந்து, அதன் மூல கருத்துக்களை தெளிவாக கூறும் தன்மையில்லாத நிலையிலுள்ளது.

சிற்பக்கலை என்பது ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய பல கலைகளை உள்ளடக்கியது. கட்டடக்கலை, உருவம் செய்தல், ஓவியம் வரைதல், வாகனங்கள், மஞ்சங்கள் செய்தல் போன்றவைகளாகும்.

இக்கலையைப்பற்றி புராதன நூலாகிய யஜுர் வேதத்தின் பிரிவாகிய உபாங்கவேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது என கூறப்படுகிறது. மேலும் அக்னி புராணத்திலும், மச்ச புராணத்திலும் இக்கலையைப் பற்றியும் அதற்கான விதிமுறைகள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இக்கலையைப்பற்றி பல நூல்கள் இருந்துள்ளன. அவற்றில் சில நூல்களே தற்காலத்தில் கிடைக்கப்பெறுகிறது. அவை அனைத்தும் சிற்பக்கலை மற்றும் கட்டடக்கலை பற்றி கூறும் சிறந்த நூல்கள் ஆகும்.

அந்நூல்களை வழிநூல்களாக கொண்டும், எங்களது முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற கையேட்டுச் செய்திகளை கொண்டும், எங்களது முன்னோர்கள் செய்த கலைப் படைப்புகளைக் கொண்டும், பலரிடம் கேட்டறிந்த செய்திகளையும் அனுபவங்களையும் கொண்டும் இந்த குறும் கையேடு எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்த கையேடு இக்கட்ட கலை பணியாற்றுவோருக்கும், சிற்பிகளுக்கும், இக்கலை பயிலும் மாணவர்களுக்கும், சிற்ப துறையில் ஈடுபாடுள்ள பொறியாளர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

இந்த கையேட்டில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கட்டடக்கலை தொடர்பான விபரங்கள் அனைத்தும் சென்னை, இந்திய தொழில்நுட்ப கழகத்தின் கட்டமைப்பு பொறியியல் துறையில் திராவிட கட்டடக்கலை மற்றும் அதன் கட்டுமான தொழில்நுட்பங்கள் பற்றிய சிறப்பு திட்ட வகுப்பில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கையேடு, திராவிட கட்டடக்கலையின் அடிப்படை விபரங்களை தெரிந்து கொள்வதற்காக மட்டுமே கருக்கமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கையேட்டில் குறைகள் மற்றும் தப்பேதுமிருக்க கலைஞர்கள், அறிஞர்கள் பெருமக்கள் பொறுத்து வளர உதவவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ச. குமரகுருபரன்.

Thiruparankundram Murugan Temple - Madurai

Contents

அதிகாரம் 1

கட்டடக்கலை பாதுகாத்தலும் அதன் அம்சங்களும்

1.1 கட்டடக்கலை பாதுகாத்தல்	340
1.2 ஏதனை பாதுகாத்திட வேண்டும்	342
1.3 பாதுகாத்தலின் அவசியம்	343
1.4 பாதுகாத்தலின் நெறிமுறைகள்	344
1.5 ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி, அறிவியல் மற்றும்
கலாச்சார அமைப்பு	350
UNESCO – United Nations Educational, Scientific
and Cultural Organisation	
1.5.1 வெனிஸ் சாசனம் (VENICE CHARTER)	351
1.5.2 பர்ரா சாசனம் (BURRA CHARTER)	352
1.6 நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் தளங்களுக்கான சர்வதேச
கவுன்சில்	354
ICOMOS – International Charter for the
Conservation and Restoration of Monuments
and Sites.	
1.7 இந்திய தொல்லியல் ஆய்வகம் (A.S.I)	358
ASI – Archaeological Survey of India	

Contents

அதிகாரம் 2

ஆகமங்களும், சிலப் சாஸ்திரங்களும்

2.1 புராணங்கள்	363
2.2 ஆகமம்	365
2.2.1 சைவம்	365
2.2.1.1 சித்தாந்தம்	367
2.2.2 பாஞ்சராத்திரம்	367
2.2.3 வைகானஸம்	368
2.3 சிலப் சாஸ்திரம் இயற்றிய ரிஷிகள்	369
2.3.1 ஸ்ரீ காசியப முனிவர்	369
2.3.2 மயமுனிவர் (மயன்)	369
2.4 சிலப் சாஸ்திரம்	370

அதிகாரம் 3

தமிழ் இலக்கியங்களும் கோயில்களும்

3.1 இலக்கியங்களும் வரலாறும்	372
3.1.1 சமயம்	373
3.1.2 மரத்தடி கோயில்கள்	374
3.1.3 கனிமண சுடுமண் கோட்டங்கள்	374
3.1.4 சமய மறுமலர்ச்சியும், கட்டிடகலை வளர்ச்சியும்	376

Contents

2.1.5 திருக்கோயில் அமைப்பும் அதன் இடப்பெயரும்	377
2.2 கோயிலும் மனித உடலமைப்பும்	380
அதிகாரம் 4	
கோயில் கட்டிட கலையும் கட்டுமான தொழில்நுட்பங்களும்	
4.1 நாள் குறித்தல்	384
4.1.1 முன்னுரை	384
4.1.2 சுப முகூர்த்தம்	384
4.1.3 பஞ்சாங்கம்	385
4.1.4 அயணம்	385
4.1.5 மேல் நோக்கு நட்சத்திரங்கள்	386
4.1.6 சமநோக்கு நட்சத்திரங்கள்	386
4.1.7 கீழ் நோக்கு நட்சத்திரங்கள்	386
4.1.8 தீதறு நட்சத்திரங்கள்	387
4.1.9 தாராபலன்	387
4.1.10 பஞ்சக பலன்	388
4.1.11 கூடாத நாட்கள்	388
4.1.12 ஸ்ரீ காசிய சில்ப சாஸ்திரம் கூறும் நாள் கணித்தல்	389

Contents

4.2 ஆயாதி கணிதம்	390
4.2.1 முன்னுரை	390
4.2.2 பஞ்சவிம்ச ஆயாதி	391
4.2.2.1 கெற்பம்	391
4.2.2.2 ஆயம் அல்லது ஆதாயம்	392
4.2.2.3 விரையம்	393
4.2.2.4 யோனி	394
4.2.2.5 வாரம்	395
4.2.2.6 நட்சத்திரம்	395
4.2.2.7 அம்ஸம்	396
4.3 அளவுகள்	397
4.3.1 அளவு முறைகள்	397
4.3.2 சிற்ப துறை அளவைகள்	398
4.3.3 அணு	398
4.3.4 மானங்குலம்	400
4.3.5 வேறு சில முழக்கோல்கள்	400
4.3.6 படிமங்கள், சிற்பங்களின் அளவுகள்	401
4.3.6.1 தாளம்	401
4.3.6.2 நான்கு விதமான அங்குலங்கள்	401
4.3.6.3 யாகசாலை, வேதிகை	
மண்டபங்களுக்கான அளவுகள்	402

Contents

4.3.4 பண்டைய அளவிற்கான

தற்போதைய ஆங்கில அளவுகள் 402

4.4 பூர்த்திகளை 404

4.4.1 வாஸ்து 404

4.4.2 பூர்த்திகளை 405

4.5 திசை அறிதல் 408

4.5.1 சங்குவைக்கொண்டு திக்கு நிர்ணயம்
செய்யும் முறை 408

4.5.2 சங்குவின் மானம் (அளவு மானம்) 408

4.6 திருக்கோயிலும் நிர்மாணமும் 411

4.6.1 நாகராதி விமான லக்ஷணம் 411

4.6.2 கெற்பகிரகம் 412

4.6.3 அந்திராளம் 413

4.6.4 அர்த்தமண்டபம் 413

4.6.5 மகாமண்டபம் 414

4.6.6 கெற்பகிரக கல்கார கட்டுமானத்தின் வகைகள் 414

4.6.7 விமான கட்டிட அமைப்பு 414

4.6.7.1 உயரம் 414

4.6.7.2 விமானங்களின் வடிவம் (ஆகிருதி) 415

4.6.7.3 விமானத்தின் வகைகள் 416

4.6.8 திருக்கோயிலின் உயர அங்க விபரம் 416

Contents

4.8.8.1 பத்ம வரி மூலாதாரமானதால்	417
4.8.8.2 மணிப்பூரகம்	417
4.8.8.3 அநாதகம்	417
4.8.8.4 விசுத்தி	418
4.8.8.5 ஆக்ஷேபம்	418
4.8.8.6 உபபீடம்	419
4.8.8.6.1 உபபீடத்தின் உயரம்	419
4.8.8.6.2 களத்தி - நீட்சி	420
4.8.8.6.3 காண்யபம் கூறும் உபபீடங்கள்	420
4.8.8.6.4 மயமதம் கூறும் உபபீடங்கள்	420
4.8.9 அகல பிரிவு பத்தியானம்	421
4.8.10 கோமுகை	421
4.8.11 மூர்தேஷ்டகாவிதாநம் (மூர்தேஷ்டகை)	422
4.8.11.1 ஸ்தூபி தண்டம்	423
4.8.12 துவாரவிண்யாஸம் - வாயிற்படி இலக்கணம்	424
4.8.13 திருக்கோயிலின் கல்காரம் பாதவர்க்கம்	425
4.8.14 போதிகாலசுண்ணம் - போதிகை இலக்கணம்	426
4.8.15 பிரஸ்தரலசுண்ணம்	427
4.8.16 விருத்த ஸ்புடித லசுண்ணம்	427
4.8.17 சும்பலதா லசுண்ணம்	428
4.8.18 திருக்கோயிலின் பிரகார லசுண்ணம்	428

Contents

4.8.3 தாள வகைகள்	449
4.8.4 கருசர்க்கரை படிமங்கள்	450
4.9 வர்ண ஸம்ஸ்காரம்	452
4.9.1 வர்ணம் தோன்றிய விதம் - ஸ்ரீ காசிய சிலப் சாஸ்திரம்	452
4.10 ப்ரதிஷ்டையும் அதன் வகைகளும்	455
4.10.1 ப்ரதிஷ்டையின் வகைகள்	455
4.10.2 கருவறையில் பதவின்பாச விதிகள்	456
4.10.2.1 சைவம் விதிகள்	456
4.10.2.2 வைணவ விதிகள்	457
4.10.3 பந்தனங்கள்	458
4.11 சம்புரோக்ஷணம் / சும்பாபிஷேகம்	461
4.11.1 சம்புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டியதின் அவசியம்	461
4.11.2 சம்புரோக்ஷணம் / சும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டிய காலங்கள்	462
4.11.3 யாக சாலை அமைப்பு	463
4.11.3.1 யாக சாலை நிர்மாணத்திற்கான அளவுகள்	463
4.11.3.2 யாக சாலை நிர்மாணம் செய்யும் முறைகள்	464

Contents

அதிகாரம் 5

ஸ்தபதி லக்ஷணம்

5.1 நான்குவித சில்பிகளின் லக்ஷணம்	468
5.2 ஸ்தபதிகள் இலக்கணம்	471
5.3 கூடாத சிற்பர்கள்	474
5.4 ஸ்தபதிகள் தேர்வு செய்யும்முறை	476
5.5 திருப்பணி குழு அமைத்தல்	477

அதிகாரம் 6

புனரமைப்பு

6.1 புனராவர்த்தன புனரமைப்பு	480
6.2 அந்தரீதக புனரமைப்பு	481
6.3 படிமங்களின் புனரமைப்பு	482

அதிகாரம் 7

பாதுகாத்தலும் அதன் முக்கியத்துவமும்

7.1 பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாத்தலுக்கான வழிமுறைகள்	487
7.2 மாதிரி விளக்கம்	488
7.2.1. இராஜகோபுரம்	488
7.2.2 ஜெறாய்சான மன்னர்களை பற்றிய சிறு குறிப்பு	503

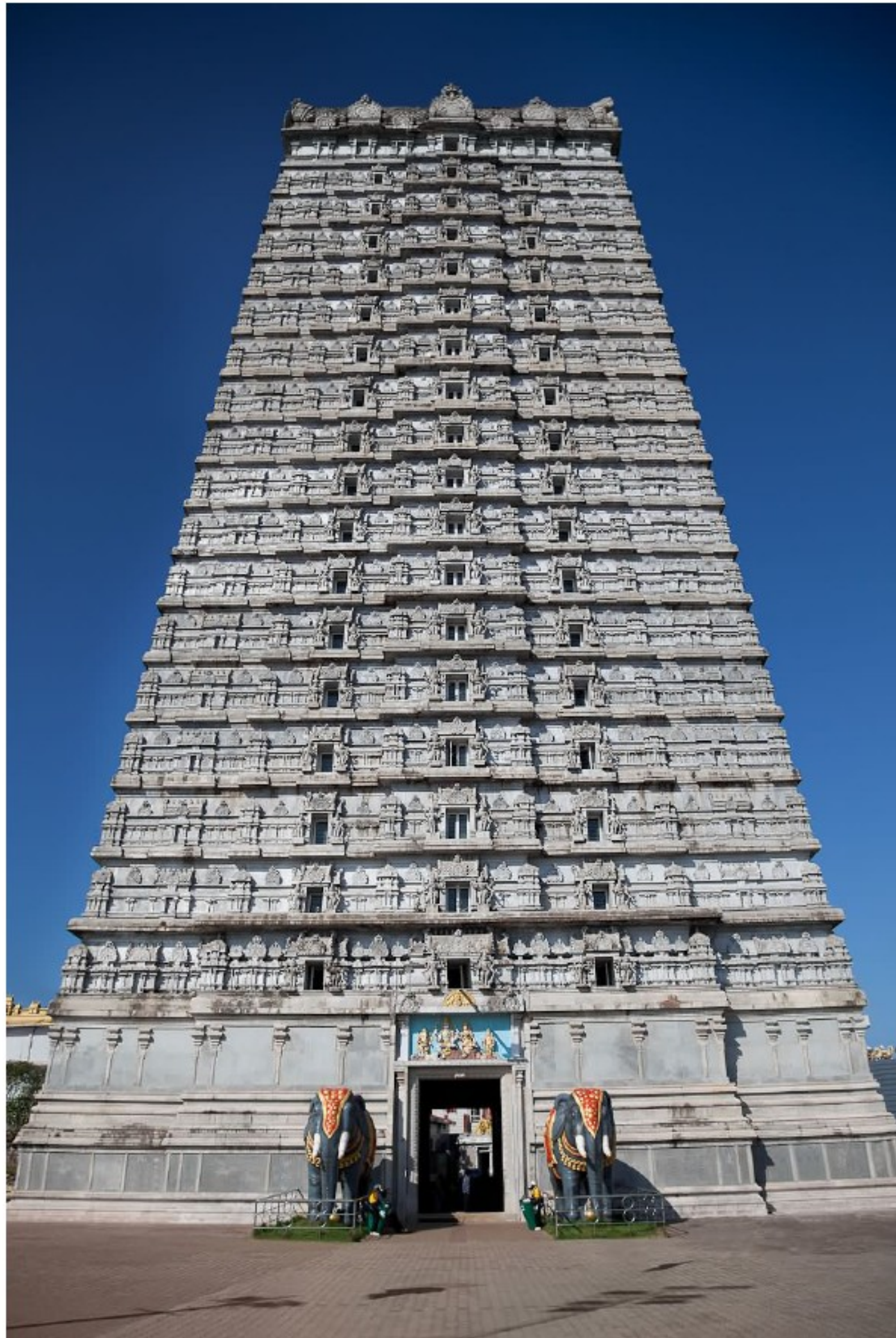
Contents

72.3 கோபுர கட்டுமான முறை கட்டிட அமைப்பு	505
72.3.1 கட்டுமானம்	505
72.3.2 படுவை கட்டுவேலை	506
72.3.3 தலம்	506
72.3.4 தலம் போடுவதற்கான மரங்கள்	507
72.3.5 தலம் ஒட்டுதல்	507
72.3.6 சுண்ணாம்பு கலவை	507
72.3.7 பூச்சு வேலைகள்	508
72.3.8 சுதை உருவங்கள்	509
72.4 கோபுரங்களின் பராமிரப்பும் மராமத்தும்	509
72.4.1 மின்சார விளக்குகள்	509
72.4.2 இடிதாங்கி	510
72.4.3 நிலைகளின் துவாரம்	511
72.4.4 கோபுரத்தின் மீதுள்ள தாவரங்கள்	512
72.4.5 கல்காரத்தின் மீதுள்ள தாவரங்கள்	513
72.4.6 பிரகாரங்களின் திருமதில்	514
72.4.7 கோபுரத்தில் உள்ள மர உத்திரங்கள், திராவிடிகள்	515
72.4.8 கல்காரத்தில் உள்ள இரும்புகள்	516
72.4.9 கருங்கல் மீது உள்ள வெள்ளை சுண்ணாம்பு	518

Contents

724.10 கல்வெட்டுக்கள்	521
724.11 புதிய கல்வெட்டுக்கள்	523
8. தீர்வுகள் அல்லது தீர்மானம் / முடிவுரை	527
9. பார்வை நூல்கள்	541

Sri Murudheswar Temple - Karnataka

அதிகாரம் 1

கட்டடக்கலை பாதுகாத்தலும் அதன் அம்சங்களும்

11 கட்டடக்கலை பாதுகாத்தல்

கட்டடக்கலை பாதுகாத்தல் என்பது தனிநபர் அல்லது குழுக்கள் சேர்ந்து ஒரு நாட்டின் தொன்மையை பறைசாற்றும் அனைத்து வகையான கட்டடங்கள், சின்னங்கள், தளங்கள் மற்றும் மரபினை பழமைமாறாது பாதுகாத்தலும் பராமரிப்பதுமே ஆகும்.

இந்த முயற்ச்சியில் ஈடுபடும் நபர் ஒரு கட்டடக்கலை பாதுகாவலர் அல்லது மீட்டமைப்பாளர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஒரு பாதுகாப்பு கட்டடக்கலைஞர் ஆனவர் ஒரு கட்டடக்கலையின் தன்மையை உணர்ந்து மேலும் அதன் பாணி, வடிவம் மற்றும் கல், செங்கல், மரம் போன்ற அதன் மூலப்பொருட்களின் ஆயுட்காலத்தினை கருத்தில் கொள்வதுடன், அதன் வரலாற்று சான்றுகள் சிதைவுறாமல் பாரத்துக்கொள்ளுதல் போன்ற காரணிகளை பாதுகாப்பு சிக்கல்களையும் கையாளும் பட்சத்தில் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

மேலே விவரிக்கப்பட்ட கலைத்தன்மை, ஆயுட்காலம் மற்றும் வரலாற்று சான்றுகளை பாதுகாத்தல் மற்றும்மின்றி, கட்டடக்கலை பாதுகாப்பு என்பது கலாச்சாரம், கட்டமைக்கப்பட்ட குழுவின் மற்றும் அதன் தொடர்புடைய அடையாளங்கள், கொள்கைகளில் நேரும் சிக்கலுக்காக வாதிடுதல், மேலும் அதனை ஒழுங்குமறை படுத்துதல் போன்றவையும் அடங்கும். வரலாற்று கலாச்சார

வளங்களை கண்டு மதிப்பிடுதல், அதனை பாதுகாக்க சட்டங்களை உருவாக்குதல், மேலும் இது சார்ந்த கல்விகளை கொள்கைகளை உருவாக்குவதும் இதில் சேரும்.

ஒரு பாதுகாப்பு நடவடிக்கையில் எப்போது, எப்படி ஈடுபடுவது என்ற முடிவுகள் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் பாதுகாப்பு மற்றும் மறுசீரமைப்பிற்கு முக்கியமானவை. முடிவு மதிப்பு அடிப்படையிலானது. கலை, சூழல் மற்றும் தகவல் மதிப்புகளின் கலவையானது பொதுவாக கருதப்படுகிறது. சில சந்தர்பங்களில், தலையிடாத ஒரு முடிவு மிகவும் பொருத்தான தேர்வா இருக்கலாம்.

1.2 ஏதனை பாதுகாத்திட வேண்டும்

கட்டிடக்கலை பாரம்பரியம் முக்கியத்துவத்தை பராமரிப்பதே இப்பாதுகாத்தலின் தலையாய கடமையாகும். இக்கலையின் பண்புகள் உருவமாகவும் அருவமாகவும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உருவமான பாரம்பரியத்தில் அனைத்து காலங்களின் வரலாற்று கட்டிடங்கள், நகரங்கள், வரலாற்று வளாகங்கள் அதன் அமைப்பு மற்றும் இயற்கையுடன் ஒன்றிய குழல் ஆகியவை இதில் அடங்கும். அருவமான பாரம்பரியத்தில், பாரம்பரிய கட்டிட அறிவு மற்றும் அது சார்ந்த பாரம்பரிய தொழில்நுட்ப திறன்கள், சடங்குகள், சமூக நெறிமுறைகள் மற்றும் குடிமக்களின் வாழ்கை முறைகள் ஆகியவைகள் அடங்கும். இவை உருவமான பாரம்பரியத்துடன் சேர்ந்து 'வாழும்' பாரம்பரியத்தை கட்டமைக்கின்றன.

இந்த 'வாழும்' பாரம்பரியம் பாதுகாக்கப்படவில்லை எனில், இப்பாரம்பரியத்தின் உருவ வெளிப்பாடான கட்டிடங்கள் மற்றும் தளங்கள் இடிபாடுகள் அல்லது நெறிமுறையற்ற மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகும். மேலும், அருவமான பாரம்பரிய கட்டிட அறிவு மற்றும் அது சார்ந்த பாரம்பரிய தொழில்நுட்ப திறன்கள் ஆதரவும் அதிகாரப்பூர்வ அங்கீகாரமும் இன்றி அதனை நடைமுறை படுத்துதல் காலப்போக்கில் குறைந்துவிடும் அபாயத்தில் உள்ளது. ஆகவே, 'வாழும்' பாரம்பரியம் பாதுகாப்பது, பாரம்பரிய கட்டிடங்கள் மற்றும் பாரம்பரிய கட்டிட அறிவு மற்றும் அது சார்ந்த பாரம்பரிய தொழில்நுட்ப திறன்களை பாதுகாப்பிற்கு வழிவகுக்கும். இதனால் இப்பாரம்பரியம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை.

1.3 பாதுகாத்தலின் அவசியம்

இந்தியாவில் பெரும்பான்மையான கட்டிடக்கலை பாரம்பரியம் பாதுகாப்பற்று இருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் நாகரிக மரபுகளை கொண்டவை ஆகும். பல பாதுகாப்பற்ற பாரம்பரிய கட்டிடங்கள் மற்றும் தளங்கள் இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ளன. அவை தொடர்ந்து பயன்பாட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ள விதம் இந்தியாவின் 'வாமூம்' பாரம்பரியத்தை குறிக்கிறது.

இந்த பாரம்பரியம் உருவமாகவும் அருவமாகவும் வெளிப்படுகின்றன. மேலும் அதன் பன்முகத்தன்மையில் நாட்டின் கூட்டு கலாசாரத்தை வரையறுக்கிறது. ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக அதன் பங்கிற்கு அப்பால். இந்த பாதுகாப்பற்ற பாரம்பரியம் சமகால இந்திய சமுதாயத்துடனும் பொருந்தும் வகையில் காலம் கடந்து நீடித்த பெருமையினை கொண்டுள்ளது. இதனால் இவைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை.

1.4 பாதுக்காத்தலின் நெறிமுறைகள்

பாரம்பரிய அறிவு அமைப்புகள் மற்றும் அதன் கலாச்சார நிலப்பரப்பு குறிப்பாக அவை 'வாழும்' பாரம்பரியம் ஆக இருப்பின், பாதுக்காக்கப்பட வேண்டிய பாரம்பரிய மதிப்பின் நம்பகத்தன்மையை அது வரையறுக்க வேண்டும்.

பாரம்பரிய அறிவு அமைப்புகள் மற்றும் அதன் கலாச்சார நிலப்பரப்புகள் ஒரு பிராந்திய / கலாச்சார குழுவில் இருந்து பிராந்தியத்திற்கு அல்லது ஒரே பிராந்தியத்தில் கலாச்சாரத்திற்குள் வேறுபடுகின்றன. இவ்வாறு நாட்டின் கலாச்சார பன்முகத்தன்மையை பிரதிபலிக்கும் வகையில், 'வாழும்' கட்டிடக்கலை பாரம்பரியத்தின் மதிப்புகள் ஒரு குழுவில் இருந்து மற்றொரு குழுவுக்கு வேறுபடலாம். இருப்பினும், ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பாதுகாப்பு என்பது குறிப்பிடத்தக்க மதிப்புகளை உண்மையாக பிரதிபலிக்க வேண்டும். இது பாரம்பரியத்தை வரையறுக்கிறது.

உள்ளூர் பாரம்பரிய கட்டிடக்கலை வல்லுநர்கள் சமகால தேவைக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக அல்லது சமூகத்தின் உள்ளூர் தேவைகளை வளர்த்துக்கொள்வதற்காக வரலாற்று கட்டிடங்களில் சேர்த்தல், மாற்றியமைத்தல், புதுப்பித்தல், புதுப்பித்தல் மற்றும் சேர்த்தல், மாற்றங்களை செய்தல், ஆவணங்கள், வாய்வழி வரலாறுகள் அல்லது முந்தைய கட்டமைப்புகளின் உடல் எச்சங்கள் ஆகியவற்றில் கிடைக்கக்கூடிய சான்றுகள் இல்லாதுபோது கூட அத்தகைய பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு பொருத்தமான

கைவினைஞர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களின் மரபுகளை பின்பற்ற அவர்கள் ஊக்குவிக்கப்படவேண்டும்.

பாரம்பரியத்தின் ஒருமைப்பாடு என்பது கட்டடத்தின் உருவத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமல்லாமல், அது பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கூட்டு அறிவு அமைப்புகள் மற்றும் கலாச்சார நிலப்பரப்பையும் பொறுத்து வரையறுக்கப்பட வேண்டும். இந்த அறிவு அமைப்பு, அது இருக்கும் இடத்தில் கலாச்சார நிலப்பரப்பைப் பராட்டுவதை வலுப்படுத்த, பாதுகாப்பற்ற கட்டடக்கலை பாரம்பரியத்தின் பாதுகாப்பு மறுசீரமைப்பு மறுகட்டமைப்பு செயல்முறைக்கு மத்தியஸ்தம் செய்ய வேண்டும். இந்த மாறும் கருத்து தனிப்பட்ட கட்டடத்தின் ஒருமைப்பாட்டை உள்ளூர் சமூகத்தின் சமகால் தேவைகளுக்கு விடையிறுக்கும் வகையில் உருவாகிறது.

வயது அல்லது இயற்கை சிதைவு காரணமாக வரலாற்று கட்டடத்தின் காப்புரிமையை ஒரு அழிவைப் பாதுகாக்க கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது. உள்ளூர் அழகியல் மரபுகளுக்கு இணங்க மற்றும் பாரம்பரிய கட்டடம் அல்லது தளத்தின் நல்வாழ்வுக்கு, புதுப்பித்தல், மறுசீரமைப்பு, பழுதுபார்ப்பு அல்லது மறுகட்டமைப்பு ஆகியவை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவை. காப்புரிமை தேவையான இடங்களில் ஒரு தியாக தளமாக கருதப்படலாம்.

ஒவ்வொரு சமூகமும் அதன் மரபுகள், நம்பிக்கைகள்,

சடங்குகள், மற்றும் நடைமுறைகளால் உருவாக்கப்பட்ட தனித்துவமான கலாச்சாரத்தை கொண்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் பாதுகாப்பற்ற கட்டடக்கலை, பாரம்பரியம் மற்றும் தளத்தின் முக்கியத்துவத்தை வரையறுப்பதற்கான உள்ளார்ந்தவை. பாதுகாப்பு, மூலோபாயம், உள்ளூர் கலாச்சாரங்கள் நிலையானவை அல்ல என்ற உண்மையை மதிக்க வேண்டும். எனவே முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் செயலில் உள்ள சமூக ஈடுபாட்டை ஊக்குவிக்கவேண்டும். இது சமூகத்திற்கும் அதன் சொந்த பாரம்பரியத்திற்கும் இடையிலான கூட்டுறவு உறவு பாதுகாப்பு மூலம் வலுப்பெறுவதை உறுதி செய்யும்.

ஒரு பாதுகாப்பற்ற பாரம்பரிய கட்டடம் அல்லது தளம் அதன் உருவம் மற்றும் கலாச்சார சூழலில் இருந்து பிரிக்கமுடியாதது. மேலும் அதன் உறுப்பினர்கள் தொடர்ந்து அதை மதிப்பிட்டு வளர்த்துக் கொள்ளும் வரை உள்ளூர் சமூகத்திற்கு சொந்தமானது. பாதுகாப்பு செயல்முறை இந்த உறவுக்கு உணர்திறன் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும், மேலும் அதை வலுப்படுத்த வேண்டும்.

பாதுகாப்பற்ற கட்டடக்கலை பாரம்பரியம் மற்றும் தளத்தின் பொருள் மற்றும் ஒத்திசைவை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவதற்காக பகுதியளவு அல்லது முழுவதுமாக உருவங்களை சேர்த்தல் மற்றும் மாற்றங்கள் ஆகியவை பாதுகாப்பில் அடங்கும். இருப்பினும் முதல் சந்தர்ப்பத்தில் பாதுகாப்பு குறைந்தபட்ச மாற்றங்களையே முயற்சிக்க வேண்டும். இருப்பினும் பாரம்பரியத்தின் முக்கியத்துவம்

தக்கவைக்கப்பட்டால் அல்லது மேம்படுத்தப்பட்டால் கணிசமான சேர்த்தல் மற்றும் மாற்றங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம்.

புதிய பயன்பாட்டை சரி செய்தல், மீட்டமைத்தல், மறுகட்டமைத்தல், மறுபயன்பாடு செய்தல் அல்லது அறிமுகப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் தலையீட்டின் தன்மை மற்றும் அளவு, பாரம்பரிய கட்டடத் திறன்கள் மற்றும் அறிவு உள்ளிட்ட கலாச்சார நடைமுறைகளின் தொடர்ச்சியில் தலையீட்டின் பங்களிப்பின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படவேண்டும். மேலும் எந்த அளவிற்கு மாற்றங்கள் சமூகத்தின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

எந்த ஒரு தலையீட்டின் தெளிவு அதன் சொந்த சூழலில் பார்க்கப்படவேண்டும். பாரம்பரிய கைவினைஞர்கள் பணிபுரிந்தால், புதிய படைப்பு பழையவற்றுடன் முழுமையாக இணக்கத்துடன் இருப்பதோடு, அதிலிருந்து வேறுபடுவதில்லை என்பதிலிருந்தும் அவர்களின் பெருமை உருவாகிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். எனவே ஒரு வரலாற்று கட்டடத்தில் எந்தவொரு இடைசேர்த்தலுக்கும் ஒரு சமகால முத்திரையை வைக்க வேண்டிய கட்டாயத்தைவிட வரலாற்று கட்டட வழிகள் மதிப்பிடப்பட வேண்டும்.

ஜீர்னோதாரணம் என்ற கருத்து அல்லது சிதைவடைவதை மீளூருவாக்கம் செய்வது, பாதுகாப்பின் தன்மையை வழிநடத்த

வேண்டும். உள்ளூர் அறிவு அமைப்புகளின் தொடர்ச்சியை உருவாக்குவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் பாரம்பரிய வழிகளை பாதுகாப்பதற்கு இந்த நம்பிக்கை அடிப்படை.

இருப்பினும் உள்ளூர் நிலைமைகள் பாதுகாப்பற்ற கட்டடக்கலை பாரம்பரியத்தையும் தளத்தையும் பாதுகாப்பதற்கான அனைத்து உத்திகளும் போதுமானதாக இல்லை எனில் அதை மாற்றுவதற்கு விருப்பம் ஆராயப்படவேண்டும். இந்த செயல் முறை பாரம்பரியத்திலும் வேருன்றியுள்ளது. ஏனெனில் இது காலத்தின் சுழற்சி உணர்வை அங்கீகரிக்கிறது. இதன் மூலம் கட்டடங்கள் வாழ்கின்றன, இறக்கின்றன மற்றும் மீண்டும் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. இது ஆலோசனை குழு உட்பட சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து பங்குதாரர்களுடனும் கலந்தாலோசித்து இந்த விருப்பம் விவாதிக்கப்பட வேண்டும்.

ஒரு கலாச்சார வளத்தின் இருப்பு இயற்கை பேரழிவுகள் அல்லது மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட ஆபத்துகளால் கடுமையான அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகும் போது கட்டடம் அதன் தற்போதைய நிலையை முழுமையாக ஆவணப்படுத்திய பின்னர் மற்றொரு பொருத்தமான தளத்தில் அகற்றப்பட்டு மீண்டும் இணைக்கப்படலாம்.

ஒரு தளத்தின் அல்லது கட்டடத்தின் பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கான ஒரே வழிமுறையாக அசல் தளம் அல்லது குழலில் இருந்து முழுவதுமாக அல்லது பகுதியாக

அகற்றப்பட்டால் அது அகற்றப்படுவதற்கு முன்னர் கலாச்சார வளத்தின் அனைத்து மதிப்புமிக்க மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க கூறுகளின் விரிவான ஆவணங்கள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

சமூகத்திற்கு மிகவும் திருப்திகரமான முடிவை அடைவதற்கு சட்டப் பூர்வமாக பாதுகாக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னங்களின் பாதுகாப்பை நிர்வகிக்கும் கொள்கைகளை கடைபிடிக்க தொழில்முறை கட்டாயத்தை மீறுவது அவசியம். பாதுகாப்பற்ற கட்டடக்கலை பாரம்பரியம் மற்றும் வழங்கப்பட்ட தளங்களுடன் கையாளும் போது இது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது.

இந்த பாதுகாத்தல் பணியை உலகளவில் பல அரசு சார்ந்த மற்றும் அரசாங்க அமைப்புகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. இந்தியாவில் இப்பணியாற்றிவரும் அமைப்புகளில் சில UNESCO, ICOMOS India, Archaeological survey of India. இவைகளை பற்றிய விபரங்கள் பின்வருமாறு.

1.5 ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி, அறிவியல் மற்றும்

கலாச்சார அமைப்பு (UNESCO)

UNESCO – United Nations Educational, Scientific and
Cultural Organisation

ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார அமைப்பு (UNESCO) உலகெங்கிலும் உள்ள கலாச்சார மற்றும் இயற்கை பாரம்பரியங்களை அடையாளம் காணவும், பாதுகாக்கவும், பாதுகாக்க ஊக்குவிக்கவும் முயல்கிறது. 1972 ஆம் ஆண்டில் யுனெஸ்கோவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உலக கலாச்சார மற்றும் இயற்கை பாரம்பரியத்தை பாதுகாப்பது தொடர்பான மாநாடு என்ற சர்வதேச ஒப்பந்தத்தில் இது பொதிந்துள்ளது.

16 நவம்பர் 1945 லண்டன் மாநாட்டின் முடிவில், ஐக்கிய இராஜ்ஜியம், ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார அமைப்பு நிறுவப்பட்டது. மற்றும் யுனெஸ்கோவின் அரசியலமைப்பு 16 நவம்பர் 1945 இல் கையெழுத்திடப்பட்டது. 1946 நவம்பர் 4 அன்று நடைமுறைக்கு வந்தது.

- உலக பாரம்பரிய மாநாட்டில் கையெழுத்திட நாடுகளை ஊக்குவிக்கவும், அவர்களின் இயற்கை மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தவும்.
- உலக பாரம்பரிய பட்டியலில் சேர்ப்பதற்காக தங்கள் தேசிய எல்லைக்குள் தளங்களை பரிந்துரைக்க மாநாட்டிற்கு மாநில

கட்சிகளை ஊக்குவிக்கவும்.

- மேலாண்மை திட்டங்களை நிறுவுவதற்கு மாநில கட்சிகளை ஊக்குவிக்கவும். அவர்களின் உலக பாரம்பரிய தளங்களின் பாதுகாப்பின் நிலை குறித்து அறிக்கையிடல் அமைப்புகளை அமைக்கவும்.
- தொழில் நுட்ப உதவி மற்றும் தொழில்முறை பயிற்சி அளிப்பதன் மூலம் உலக பாரம்பரிய சொத்துக்களைப் பாதுகாக்க மாநில கட்சிகளுக்கு உதவுதல்.
- உடனடி ஆபத்தில் உள்ள உலக பாரம்பரிய தளங்களுக்கு அவசர உதவிகளை வழங்குதல்.
- உலக பாரம்பரிய பாதுகாப்புக்கான மாநிலங்களின் கட்சிகளின் பொது விழிப்புணர்வு கட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு.
- உள்ளூர் மக்களின் கலாச்சார மற்றும் இயற்கை பாரம்பரியத்தை பாதுகாப்பதில் பங்கேற்பதை ஊக்குவித்தல்.
- நமது உலகின் கலாச்சார மற்றும் இயற்கை பாரம்பரியத்தை பாதுகாப்பதில் சர்வதேச ஒத்துழைப்பை ஊக்குவித்தல் ஆகியவை இந்த அமைப்பின் கொள்கைகள் ஆகும்.

1.5.1 வெனிஸ் சாசனம் (VENICE CHARTER)

நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் தளங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் மறுசீரமைப்பிற்கான வெனிஸ் சாசனம் என்பது வழிகாட்டுதல்களின்

தொகுப்பாகும். இது 1964 ஆம் ஆண்டு வெனிஸில் உள்ள பாதுகாப்பு வல்லுநர்கள் குழுவால் வரையறுக்கப்பட்டது. இது வரலாற்று கட்டடங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் மறுசீரமைப்பிற்கான சர்வேசு கட்டமைப்பை வழங்குகிறது. மேலும், இது அனுமானத்தை நம்பாமல் முழுமையாக ஆவணங்களை அடிப்படையாக கொண்டது.

நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் தளங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் மறுசீரமைப்பிற்கான சர்வதேச சாசனம் (வெனிஸ் சாசனம் 1964) 1985 இல் ICOMOS ஆல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இது நினைவுச்சின்னங்கள், தள அகழ்வாராய்ச்சிகள் போன்றவற்றை விவரிக்கிறது. 1964 ஆம் மே 25 முதல் 31 வரை வெனிஸில் சந்தித்த இந்தியாவை தவிர சுமார் 20 நாடுகளைச் சேர்ந்த நபர்கள் குழு உரைக்கு ஒப்புதல் அளித்தது. இங்கே அவர்கள் பாதுகாப்பு போன்ற பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றி விவாதிக்கிறார்கள்.

1.5.2 பர்ரா சாசனம் (BURRA CHARTER)

ஆஸ்திரேலியாவின் பர்ரா அத்தியாயம் பாதுகாப்பு, உயிரியல், கலாச்சார பாரம்பரியம், 1979 ஆம் ஆண்டு நடந்த அவர்களின் மாநாட்டில் கட்டுரை 22.1 இன் கீழ் கூடுதல் படைப்புகளை பரிந்துரைக்கிறது.

கட்டுரை 22.1

பாரம்பரிய தளத்தில் புதிய படைப்புகளை சேர்த்தல் போன்ற நடவடிக்கைகள் அந்த தளத்தின் கலாச்சார முக்கியத்துவத்தை சிதைக்கவோ அல்லது மறைக்கவோ கூடாது. அல்லது அதன் விளக்கம் மற்றும் பாராட்டுகளிலிருந்து விலகிவிடக்கூடாது.

மேலும், பர்ரா அத்தியாயம், ஆஸ்திரேலியா ICOMOS சார்ட்டர் 2013 கூறுவது யாதெனில்,

கட்டுரை 22 - புதிய வேலை

22.1 புதிய படைப்புகள் ஒரு பாரம்பரிய தளத்தில் அமையும் பட்சத்தில், அதன் வடிவம், அளவு, தன்மை ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு அதன் முக்கியத்துவத்தை மதிக்கவேண்டும். அதே சாயலில் மீண்டும் புதிய படைப்புகளை உருவகம் செய்வது பொதுவாக தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

22.2 புதிய படைப்புகள் 2, 5, 8, 15, 21 மற்றும் 22.1 கட்டுரைகளுடன் ஒத்ததாக இருக்கவேண்டும்.

1.6 நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் தளங்களுக்கான

சர்வதேச கவுன்சில் (ICOMOS)

ICOMOS – International Charter for the Conservation and Restoration of Monuments and Sites.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை, கட்டடக்கலை பாரம்பரியம் என்பது முழுக்க முழுக்க தேதிய அக்கறை கொண்ட விஷயமாகவே இருந்தது. ஐரோப்பாவில் வரலாற்று கட்டடங்களை பாதுகாப்பது தொடர்பான பெரும்பாலான சட்டங்கள் அந்த காலத்திற்கு முந்தையவை. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் எண்ணற்ற சங்கங்கள் இருந்தன. ஆனால் அவற்றின் நோக்கம் ஒரு போதும் தேசிய எல்லைகளுக்கு அப்பாற்படவில்லை. கலாச்சார சர்வதேசவாதம். இன்று நாம் அறிந்த படி முதல் உலகப்போரின் விளைவாக லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் உருவாக்கப்பட்டது மற்றும் இரண்டாம் உலகப்போரின் பெரும்பகுதி ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உருவாக்கம் மற்றும் யுனெஸ்கோ நிறுவதல்.

சர்வதேச அருங்காட்சியக அலுவலகத்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட வரலாற்று கட்டடங்களை மீட்டுவது குறித்த ஏதென்ஸ் மாநாடு (1931) மற்றும் நவீன கட்டடக்கலை தொடர்பான சர்வதேச காங்கிரசின் (1933) நான்காவது சட்டமன்றத்தில் லூ கார்பூசியர் தயாரித்த ஏதென்ஸ் சாசனம் மற்றும் 1941 இல் பாரிஸில் அநாமதேயமாக வெளியிடப்பட்டது. இவை இரண்டும் கருத்துக்களின் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய படியை குறிக்கின்றன. ஏனெனில் அவை உலகெங்கிலும் உள்ள

நிபுணர்களிடையே வளர்ந்து வரும் நனவை பிரதிபலித்தன. வரலாற்றில் முதல் முறையாக சர்வதேச பாரம்பரியம் என்ற கருத்தை அறிமுகப்படுத்தின.

வெனிஸ் சாசனம் பாதுகாப்பு மற்றும் மறு சீரமைப்பு நிபுணர்களின் கூட்டமைப்பை உருவாக்க வேண்டிய அவசியத்திலிருந்து பிறந்தது.

1957 ஆம் ஆண்டில் பாரிஸில் வரலாற்று கட்டடங்களின் பாதுகாப்பிற்காக ஒரு மைய அமைப்பு இல்லாத நாடுகள் அத்தகைய அதிகாரத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கும், யுனெஸ்கோவின் பெயரில் அனைத்து உறுப்பு நாடுகளையும் வழங்குமாறு முதல் கட்டடக் கலைஞர்கள் மற்றும் வரலாற்று கட்டடங்களின் வல்லுநர்கள் பரிந்துரைத்தனர். யுனெஸ்கோ ரோமில் உள்ள கலாச்சார சொத்துக்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் மீட்டெடுப்பதற்கான சர்வதேச மையத்தில் (ஐ.சி.சி.ஆர்.எம்) இணைகிறது.

1964 ஆம் ஆண்டில் வெனிஸில் நடந்த கட்டடக்கலைஞர்கள் மற்றும் வரலாற்று கட்டடங்களின் நிபுணர்களின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் 13 தீர்மானங்களை ஏற்றுக்கொண்டது. முதலாவது சர்வதேச மறுசீரமைப்பு சாசனம், வெனிஸ் சாசனம் என்று நன்கு அறியப்பட்டது. இரண்டாவதாக யுனெஸ்கோ முன்வைத்தது உருவாக்கப்பட்டது. நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் தளங்களுக்கான சர்வதேச கவுன்சில் (ICOMOS)

ICOMOS இந்தியா, ஒரு உறுப்பினர் அடிப்படையிலான அமைப்பாகும். இது கலாச்சார பாரம்பரிய தளங்கள் மற்றும் இடங்களின் பாதுகாப்பு, புனர்வாழ்வு மற்றும் மேம்பாடு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய நிறுவனங்களின் தனிநபர்கள் மற்றும் பிரதிநிதிகள் இந்த துறையில் உள்ள கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் குறித்த தகவல்களையும் கருத்துக்களையும் பரிமாறிக்கொள்ளமுடியும்.

போதுமான பிராந்திய பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்காக நாடு முழுவதும் இருந்து உறுப்பினர் ஆறு மண்டலங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. செயற்குழுவில் பிராந்திய உறுப்பினர்கள் ஒரு பிராந்திய பிரதிநிதியால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

கலாச்சார பாரம்பரிய இடங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பிற்காக செயல்படுகிறது. இந்த வகையான ஒரே உலகளாவிய அரசு சாரா அமைப்பாகும். இது கட்டடக்கலை மற்றும் தொல்பொருள் பாரம்பரியத்தை பாதுகாப்பதற்காக கோட்பாடு, வழிமுறை மற்றும் அறிவியல் நுட்பங்களை பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்க அர்பணிக்கப்பட்டுள்ளது.

ICOMOS என்பது அதன் உறுப்பினர்களின் இடைநிலை பரிமாற்றத்திலிருந்து பயனடைக்கூடிய நிபுணர்களின் வலையமைப்பாகும். அவற்றில் கட்டடக் கலைஞர்கள்.

வரலாற்றாசிரியர்கள், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள், கலை வரலாற்றாசிரியர்கள், புவியியலாளர்கள், மானுடவியலாளர்கள், பொறியாளர்கள் மற்றும் நகர திட்டமிடுபவர்கள் உள்ளனர்.

1.7 இந்திய தொல்லியல் ஆய்வகம் (A.S.I)

ASI – Archeological Survey of India

இந்திய அரசாங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வமான தொல்லியல் ஆய்வு அமைப்பாகும். பண்பாட்டுத்துறை அமைச்சகத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வமைப்பு இந்தியாவில் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளல், இந்திய நாட்டின் தொன்மையான பண்பாட்டு மரபை காத்தல் என இரு முக்கியமான பணிகளை மேற்கொள்ள ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இந்தியாவின் தொன்மையை பறைசாற்றும் எல்லா வகையான சின்னங்கள், கட்டடங்கள், இடங்கள், பொருட்கள் இவை அனைத்தையும் பாதுகாப்பதும் பாரமரிப்பதும் இதன் தலையாய பணிகளாகும். இந்தியாவின் பாரம்பரிய நினைவுச்சின்னங்கள் பாதுகாப்பு விதி 1958 இன் கீழும், இந்திய தொல்பொருள் மற்றும் கலைகளஞ்சிய பாதுகாப்பு விதி 1972 இன் கீழும் இந்திய நாட்டின் அனைத்து தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிகளும் இவ்வமைப்பினால் முறைப்படுத்தப்படுகிறது.

A.S.I 1861 இல் அலெக்சாண்டர் கன்னிங்ஹாம் என்பவரால் நிறுவப்பட்டது. அவர் அதன் முதல் இயக்குநர் ஜெனரலாகவும் ஆனார். துணைக் கண்டத்தின் வரலாற்றில் முதல் முறையாக ஆராய்ச்சி ஆசியடிக் சொசைட்டி நடத்தியது. இது பிரிட்டிஷ்

இந்தோலாஜிஸ்ட் வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்பவரால் ஜனவரி 15 1784 அன்று நிறுவப்பட்டது. ஆசிய ஆராய்ச்சி அதன் ஆரம்ப உறுப்பினர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். சார்லஸ் வில்கின்ஸ் 1785 ஆம் ஆண்டில் பகவத் கீதையின் முதல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை அப்போதைய ஊர்காள ஆளுநர் ஜெனரல் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸின் ஆதரவுடன் வெளியிட்டார். எவ்வாறாயினும் சமுதாயத்தின் சாதனைகளில் மிக முக்கியமானது 1837 ஆம் ஆண்டில் ஜேம்ஸ் பிரின்செப் எழுதிய பிராமி ஸ்கிரிப்டை புரிந்துகொள்வது ஆகும். இந்த வெற்றிகரமான புரிந்துகொள்ளுதல் இந்திய பழங்காலவியல் ஆய்வைத்துவக்கியது.

இவ்வமைப்பு இப்பணியை மேற்கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் இந்திய நாட்டை 24 வட்டங்களாக பிரித்துள்ளது. இதன் கீழ் நூற்றுக்கணக்கான பயிற்சி பெற்ற தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களும், கட்டடக்கலை வல்லுனர்களும், அறிவியலாளர்களும் மற்றும் இதன் கீழ் இயங்கி வருகின்ற அருங்காட்சியகங்கள், வட்டங்கள், கற்கால ஆராய்ச்சித்துறை, கல்வெட்டாராய்ச்சித்துறை, விஞ்ஞானத்துறை, மற்றும் கட்டட ஆய்வுத்திட்டப்பணி, வழிபாட்டுத்தல ஆய்வுத் திட்டப்பணி ஆகியவற்றின் வழியாக பல ஆய்வுத்திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆராய்ச்சி பணிகள் பின்வரும் விதங்களில் நடைபெறும்.

- கிராமங்கள் தோறும் சென்று தொல்பொருள் மீதங்கள் குறித்து ஆய்வு நடத்தல், ஆராய்ச்சிக்குறிய இடங்களை விரிவாய்வு செய்தல், வீழ் விளிம்பில் இருக்கும் தொல்பொருள்களை கோப்பாக்குதல்.

- ஆய்வுக்குரிய இடங்களை அகழாய்வு செய்தல்.
- பாதுகாக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னங்களை அனுதினமும் பாராமரித்து சிமைவறாது பேணுதல்
- நினைவுச்சின்னங்களருகே கற்றுலா பயணிகளுக்கு அடிப்படை வசதிகளை அமைத்தல்.
- பாதுகாக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னங்களிடமிருந்து 200 அடி முதல் 900 அடி வரை உள்ள மற்றும் புதியதாக அமையவுள்ள கட்டடங்கள் மற்றும் கட்டுமான பணிகளுக்கு அனுமதி சான்றிதழ் அளித்தல்.
- உலக பாரம்பரிய நாள் ஏப்ரல் 18, உலக பாரம்பரிய வாரம் நவம்பர் 18- 25, உலக அருங்காட்சியக நாள் மே 18 மற்றும் பல முக்கியமான நாட்களன்று மக்கள் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளை ஒருங்கிணைத்தல்.
- தொல்பொருள்களை பதிவு செய்தல் தொன்மையின்மை சான்றிதழ் வழங்கல்.
- பல்கலைக்கழகங்களோடும், ஆராய்ச்சி மையங்களோடும் ஊடாடுதல்.

Shree Pundarikatcha Perumal Temple - Thiruvellarai

அதிகாரம் 2

ஆகமங்களும், சில்ப சாஸ்திரங்களும்

2. ஆகமம், சில்ப சாஸ்திரங்கள்

தற்சமயம் கிடைக்கப்பெறும் ஆதாரங்கள்

சில்ப சாஸ்திரம் கட்டிடம் மற்றும் கட்டிடக்கலை பற்றியும், புராணங்கள் வாழ்வியல் வழிமுறைகளை கூறுகின்றன. கட்டிடக்கலையும் மக்களின் வாழ்வியல் வழிமுறைகளும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்திருந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

2.1 புராணங்கள்

ஸ்ரீ அக்னி புராணம்

இறைவனுக்கு ஆலயம் எழுப்புவதை பற்றியும், அதனால் நீங்கும் பாவங்கள் பற்றியும், ஆலயம் எழுப்பியவனை யமனுடைய தூதர்கள் நெருங்கமாட்டார்கள் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இறைவன் திருமேனிகளை மண், மரம், செங்கல், கருங்கல், உலோகம், தங்கம் ஆகியவற்றால் செய்யலாம் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆலயம் எழுப்ப வேண்டிய நிலம் தேர்ந்தெடுத்தல், அதில் செய்ய வேண்டிய பலி கர்மாக்கள் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலயம் கட்டுவதற்கான செங்கற்கள் செய்ய வேண்டிய அளவுகளும், கருங்கற்கள் எடுக்கவேண்டிய முறைகளும் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது கடவுளரின் திருமேனிகள் அமைக்கும் முறைகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ மச்சபுராணம்

கட்டட நிர்மாணக்கலை வளர்ச்சியில் பதினென் முனிவர்களுக்கும் பங்குண்டென்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் பிருகு, அத்ரி, வசிஸ்டர், விஸ்வகர்மா, மயன், நாரதர், நக்ஷத்திரன், விஹலசுன், புராணதரன், பிரம்மா, கார்த்திகேயன், நந்தீஸ்வரன், சௌகன், கர்க்கர், வாசுதேவன், அனிருத்தன், சக்ரன், பிரகஸ்பதி.

கட்டட நிர்மாணத்திற்கு முன் கவனிக்கவேண்டியவைகள்

பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

நிர்மாண பணி துவங்கவேண்டிய மாதங்கள், நட்சத்திரங்கள், நாட்கள் ஆகியவற்றையும் அதன் பலன்களையும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டடங்களுக்கான வாசல் விடுவது, மண்டபங்களின் தூண்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது.

2.2 ஆகமம்

ஆகமம் ஒரு துறையை சார்ந்ததாகும். இலக்கணபாடல்கள், மந்திரங்கள், அர்ச்சனைகள், சிற்பத்தின் வர்ணனைகள் ஆகியன கூறப்பட்டுள்ளன.

இறைவனை வழிபடும் முறையினை விளக்கும் நூல் ஆகமம் எனப்படும். ஆகமம் என்ற சொல் வழிவழியாக வந்த (இறைவனை பற்றி முழுமையாக விளக்கும்) நெறி எனப் பொருள்படும். ஆன்மாக்கள் உலக வாழ்க்கையை ஒரு நெறியில் நின்று, துய்த்து, உலக பந்த பாசங்களிலிருந்து விடுதலைப்பெற்று வீடு பேறாகிய பேரின்ப நிலையை அடையச் செய்வது.

2.2.1 சைவம்

ஒரு பொருளை உண்டென கொள்ள மூன்று காரணங்கள் தேவை. பிரத்ய பிரமாணம், அனுமான பிரமாணம் , ஆகம பிரமாணம்.

ஒரு பொருளை நேருக்கு நேர் காண்பது - பிரத்ய பிரமாணம்.

தெரியாத ஒரு பொருளை தெரிந்த வேறொன்றின் மூலம் அறிதல்

- அனுமான பிரமாணம்.

ஆகமம் முதலிய அறிய நூல்களின் துணைக்கொண்டு அறிதல்

- ஆகம பிரமாணம்.

பொருட்கள் அனைத்தும் தோன்றுவதற்கு காரணமான பொருள் கடவுள்- பிரம்மம். கடவுள் என்ற சொல் எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்பது.

சொருபம் - கடந்த நிலை. குணம் , குறி, பெயர் ஏதுமில்லை. அந்த நிலை பரமசிவம்.

தடஸ்தம் - கலந்த நிலை. சொருப நிலையிலுள்ள கடவுள் உயிர்களின் துன்பத்தை போக்குவதற்கு தானாகவே பல படிமங்களில் இறங்கி வந்து பல நிலைகளில் உள்ள கடவுளை சார்ந்து நின்று அவர்கள் மூலமாக ஆணை செலுத்தி ஐந்தொழில்களை செய்தல்.

உலகம் காரண காரியங்களோடு இயைந்தது. கடவுள் காரண காரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். பிரபஞ்சம் தோன்றுவதற்கு காரணமாக நின்று, அவை இறைவனால் நடப்பது போல் காட்டுகிறார். இது அருட்செயல் - இது சக்தி என்னும் பெண் வடிவமாக கூறப்படுகிறது. உயிரினங்கள் அனைத்தும் ஆண், பெண் என்ற தன்மையிலே நின்று உலக போகங்களை துய்த்து உலகத்தை வளர்ச்சியடைய செய்கிறார்கள். கடவுளும் தன் அருளையே பெண் வடிவமாக கொண்ட போகியாய் தோன்றி உயிர்கள் அனைத்தையும் போக நுகர்ச்சியில் ஆழ்த்துகிறார்.

2.2.1 சித்தாந்தம்

- பிரிதொன்றின் உதவியின்றி தானாகவே அறிகின்ற அறிவு மயமான பொருள் - கடவுள் (பதி)
- அறிவித்தால் அறிந்து கொள்வதும் அறிவிக்காவிடில் அறிய மாட்டதுமான பொருள் - உயிர் (பசு)
- அறிவித்தால் அறிய மாட்டாத பொருள் - உலகம் (பாசம்)

2.2.2 பாஞ்சராத்திரம்

பாஞ்சராத்திரம் – ஐந்து இரவுகளில் ஸ்ரீமந் நாராயணன் இவ் வழிபாட்டு முறையினை வகுத்து ஐந்து நாட்களில் அதை பிரம்மன் மூலம் வெளிபடுத்தினார் என்றும்

பஞ்சம் என்றால் ஐந்து, ராத்திரம் என்றால் ஞானம். ஐந்து விதமான ஞானங்களை கூறுவது பாஞ்சராத்திரம் என்றும்

சாங்கியம் , யோகம் , பௌத்திரம் , ஜைனம் , பாசுபதம் ஆகிய ஐந்து சமய கொள்கைகள் இந்த ஆகமத்தின் முன் ஒளியிழந்து இருண்டு விடுகிறது என்றும் விளக்கங்கள் கூறப்படுகிறது.

2.2.3 வைகாணஸம்

விகாணஸ மகரிஷியால் வகுக்கப்பட்ட வைணவ வழிபாட்டு முறை வைகாணஸம் ஆகும். இவர் விஷ்ணுவின் மாணச புத்திரர் என்பர். இவர் வழி செல்வோர் வைகாணஸர் எனப்படுவர். இவரது சீடர்கள் மரிசீ, அத்ரி, பிருகு, காஸ்யபர் என நால்வர். இவர்கள் தங்கள் பெயரிலேயே ஆகம நூல்களை இயற்றியுள்ளனர்.

- வை. கணபதி ஸ்தபதி. சிற்ப செந்நூல்.

2.3 சில்ப சாஸ்திரம் இயற்றிய ரிஷிகள்

2.3.1 ஸ்ரீ காசியப முனிவர்

விகனசர் என்ற மகரிஷியினால் வகுக்கப்பட்ட வைணவ வழிபாட்டு நெறிக்கு வைகாணசம் என்றும் பெயர். இவரை விஷ்ணுவின் மாணசபுத்ரர் என்பர். இவர்தம் வழிச்செல்வோர் வைகாணசர் எனப்படுவர். இவரின் சீடர்கள் நால்வர். மரீசி, அதர், பிருகு, காஸ்யபர் என்பன அவர்தம் பெயர்கள். இந் நால்வரும் தத்தம் பெயரில் ஆகம நூல்கள் இயற்றி உள்ளார்கள்.

புராணங்கள் அனைத்தும் ஸகல ஜீவராசிகளையும் படைத்தவர் ஸ்ரீ காசியப முனிவர் என்று கூறுகின்றன. அவரது பெயராலேயே சிற்ப நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளதால் அந்த நூல் ஸ்ரீ காசியப சிற்ப சாஸ்திரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

2.3.2 மயமுனிவர் (மயன்)

வொன்னெனப் போற்றத் தக்க சில்ப நூல்களில் ஒன்றான மயமதம் என்னும் நூலானது தேவசிற்பியான மயன் என்னும் முனிவரால் இயற்றப்பட்டது.

ஸ்ரீ மாணஸார மஹரிஷியால் இயற்றப்பட்டது மாணசாரம் எனும் சில்ப சாஸ்திர நூலாகும்.

2.4 சில்ப சாஸ்த்திரம்

முற்காலத்தில் கலைக்கும், கைவினைக்கும் வேறுபாடு கிடையாது. கலைஞரும், கைவினைஞரும் ஒருவரே. அவரே சிற்பி என அழைக்கப்பட்டார். அவரே கலைஞனாகவும், கட்டிட கலை நிபுணராகவும், சிற்பியாக மட்டுமில்லாமல் கணிதம், ஜோதிடம், வானசாஸ்த்திரம் போன்றவற்றில் கை தேர்ந்தவராகவும் இருந்துள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது. இந்த சாஸ்திரங்கள் கடவுளால் ரிஷிகளுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு, ரிஷிகள் மானுடர்களுக்கு கூறியதாக சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட சாஸ்த்திரங்கள் ஒரு சாரரிடம் சென்று பல காலங்களில் பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்ட நிலையில் தற்சமயம் உள்ளது. இருப்பினும் இதற்கான உரிய சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. காரணம் முறையான பட்டயமிடாததும், பாரம்பரியத்தின் சீர்கேடு மற்றும் இடைச் செறுகல்களாலும் ஆகும்.

தற்சமயம் கிடைக்கப்பெறும் நூல்கள்.

1. மயமதம் - கட்டிடக்கலை மற்றும் சிற்ப கலை தொடர்பானது.
2. மானசாரம் - இதில் 32 நூல்கள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.
3. மனுசாரம் - இதில் 28 நூல்கள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதில் கூடுதலாக 18 நூல்களின் பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆக மொத்தம் 50 நூல்களில் இன்று நம்மிடம் கீழ்க்கண்ட 6 நூல்கள் மட்டுமே உள்ளன.

மயமதம்

விஸ்வகர்மியம்

மானசாரம்

ஐந்தரமதம்

மனுசாரம்

காஸ்யபம் மேலும்

சாரஸ்வதீயம்

பிராமீயம்

சகலாதிகாரம் என்ற சிற்ப நூல்களாகும்.

மேலும் சிலப் ரத்தினம், நாராயணீயம், சர்வார்த்த சிற்ப சிந்தாமணி மற்றும் சிற்ப ரத்னாகரம் ஆகிய பிற்காலத்திய நூல்களும் கிடைக்கப்பெறுகிறது.

அதிகாரம் 3

தமிழ் இலக்கியங்களும் கோயில்களும்

3.1 இலக்கியங்களும் வரலாறும்

தன்னாட்டு நாகரிகத்தினை அறிந்துகொள்வதற்கு அளவு கோலாக விளங்குவது நுட்பம் செறிந்து விளங்கும் இந்நாட்டு திருக்கோயில்களே ஆகும். நெடிய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகின்கண் கடவுளின் படைப்பால் உண்டாகிய வஸ்துக்களை கொண்டு மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டு வருவது கிராமம், நகரம், பட்டணம், கோவில், மடம், மனை, மாளிகை, அரண்மனை, மண்டபம், கோபுரம் முதலியனவாகும்.

ஒவ்வொரு நாகரிகமும் உலகிற்கு விட்டுச்சென்றது புகழ் பெற்ற கட்டிடக்கலையாகும். கட்டிடக்கலை ஒரு நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறை, சமயம், வளர்ச்சி, சமுதாயம் முதலியவற்றை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. கட்டிடங்கள் ஆன்மீகத்தை அடிப்படையாக கொண்டு அமைக்கப்பட்டவை. அதன் தத்துவமே அவர்கள் கட்டிய கட்டிடங்களின் மூலம் புலப்படுகிறது. ஒரு இனத்தின் நாகரீகத்தை நீண்டகாலம் நிலைபெற செய்யும் தனித்தன்மை கட்டிடக்கலைக்குண்டான சிறப்பாகும். கோயில் கட்டிடக்கலை, சிற்பமும் சேர்ந்த தன்மையுடையது.

3.1.1 சமயம்

மனிதனை பக்குபடுத்துவதே சமயமாகும். நடுகல் வழிபாடு தொல்காப்பியத்தியற்கு முன்பே இருந்ததாக கூறப்படுகிறது. தினை தெய்வங்களும், அது தொடர்பில்லாத தெய்வங்களும் இருந்ததாக தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படுகிறது. சமயம் வாழ்க்கை நெறியாக இருந்துள்ளது. பேதங்கள் ஏதும் இருந்ததாக தெரியவில்லை.

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
- தொல்காப்பியம்

இதில் நான்கு நில தெய்வங்களான மாயோன் எனப்படும் திருமால், சேயோன் எனப்படும் முருகன் வழிபாடும், வேந்தன் எனப்படும் இந்திரன் மற்றும் வருணன் வழிபாடும் (முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல்) முறையே இருந்தாக அறியவருகிறது. தினை தொடர்பில்லாத தெய்வங்களாக கொற்றவை, திருமகள் வழிபாடு இருந்ததாகவும் மரங்களையும் வழிபாடு செய்ததாக அறியவருகிறது.

3.1.2 மரத்தடி கோயில்கள்

கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்தி
தெய்வம் சேர்ந்த பராரை வேம்பு

புறநானூறில் கள்ளி மரத்தடியிலும், அகநானூற்றில் வேம்பு மரத்தடியிலும் இறைவுருங்கள் அமைத்து வழிபாடு நடத்தினர். சங்க இலக்கியங்களில் கோயில் என்ற சொல் அரசன் அரண்மனையும் கோயிலையும் குறிப்பதாகும். முதன் அரசன் அரண்மனையாக்கி பின் இறைவனை வழிபடும் இடமாக மாறியது.

3.1.3 களிமண் சுடுமண் கோட்டங்கள்

முற்காலத்தில் மரத்தாலே கோயில்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. பின் களிமண்ணால் கட்டப்பட்டு அதன் மீது மரத்தால் கூரை வேயப்பட்டது. பின்னர் தொடர்ச்சியாக மரத்தாலான கோயில்களும், களிமண்ணாலான கோயில்களும், சுடுமண்ணாலான ஓங்கிய உயர்ந்த கோயில்களும் இருந்தன என்பதை அறியமுடிகிறது.

சுடமண் ஓங்கிய நெடுநிலை கோட்டம்

- அகநானூறு.

சிலப்பதிகாரத்திலும் கோயில் பற்றிய செய்திகள் பாடல்களாக காணப்படுகிறது.

நுதல்விழி நாட்டத்து இறையோன் கோயிலும்
உவணச் சேவல் உயர்ந்தோன் நியமமும்
மேழி வலனுயர்த்த வென்னை நகரமும்
கோழிச் சேவல் கொடியோன் கோட்டமும்

- ஊர்கான் காதை

பிறவா யாக்கை பெரியோன் கோயிலும்
அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும்
வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்

- இந்திர விழுவூ ரெடுத்த காதை

இவற்றிலிருந்து அமரர் திருக்கோட்டம், வெள் யானை
கோட்டம், புகர்வெள்ளை நாகர்தம் கோட்டம், பகல் வாயில் உச்சி
கிழான் கோட்டம், ஊர் கோட்டம், வச்சிரக்கோட்டம், புரம்பனையான்
வாழ் கோட்டம், நிக்கந்த கோட்டம், நிலாக்கோட்டம் என
கனாதிருமுறைத்த காதையில் தெரிகிறது.

மேற்கண்ட சங்க இலக்கிய பாடல்களிலிருந்து முற்காலத்தில்
மரம், களிமண், சுருமண் கோட்டங்கள் இருந்ததாகவும் பின்
கதையாலும், செங்கல்லாலும் கட்டிய கோட்டங்கள் இருந்தது
தெளிவாகிறது.

8.1.4 சமய மறுமலர்ச்சியும், கட்டிடகலை வளர்ச்சியும்

திருநாவுக்கரசர் சமண சமயத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு கி. பி 6 நூற்றாண்டில் மகேந்திரவர்ம பல்லவனை மதம் மாற்றினார். அதன் விளைவாக சமண மடங்கள் இருந்த பாடலிபுத்திரம் எனும் நகரினை அழித்து மாபெரும் சிவாலயங்களை நிறுவினான். (திருப்பாதிரிபுலியூர்) மகேந்திரவர்ம பல்லவனுக்கு சித்ரகாரி, குணபரன், விசித்திர சித்தன் என பல பட்ட பெயர்கள் உண்டு. குணபரனாகிய மகேந்திரவர்ம பல்லவன் சைவ சமயத்திற்கு மாறியதற்கான நினைவாக குணபரனீச்சரம் எனும் திருக்கோயிலை நிறுவினான். அதன் பின் அவன் வழிதோன்றல்கள் குடவறை கோயில்கள், கற்றளிகள் தோற்றுவித்தனர். பல்லவர் காலமே கோயில் கட்டிடக்கலையின் தொடக்க காலமாகும். பிற்கால கோயில்களுக்கெல்லாம் முன்னோடிகள் பல்லவர்களே. நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் கோயில்கள் மிகுதியாக இருந்தன என்று தேவார பாடல்கள் மூலம் அறியலாம். ஆதி தேவாரம் எனப்படும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் திருக்கோயில்களின் வகைகள் பற்றி பாடியுள்ளார்.

பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும்

பெருங்கோயில் லெழுபதினேட்டு மற்றும்

கரக்கோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற்கோயில்

கருப்பறியல் பொருப்பணைய கொழுடிக்கோயில்

இருக்கோதி மழையவர்கள் வழிப்பட் தெத்தும்

இளங்கோயில் மணிக்கோயில் ஆலக்கோயில்

திருக்கோயில் சிவனுறையுங் கோயில் குழ்ந்து

தாழ்ந்திறைஞ் சத்தீவினைகள் தீரும்அன்றே.

3.1.5 திருக்கோயில் அமைப்பும் அதன் இடப்பெயரும்

குன்றின் மேல் எடுக்கப்பட்ட கோயிலும், யானை படுக்கும் முதுகு மட்டத்திற்கு மேல் உயரமாக கட்டப்பட்ட பெரிய கோயில்களுக்கு பெருங்கோயில், மாடக்கோயில், மலைமல்கு கோயில், திருமலைக்கோயில், தூங்காணைமாடக்கோயில் எனப்படும் குன்றின் மேல் கோயில் கட்டப்பட்டிருந்து கீழ்புறம் அமைந்த கோயிலுக்கு தாழக்கோயில் எனப்படும். தேர் வடிவமாக சக்கரங்களோடு அமைக்கப்பட்ட கோயிலுக்கு கரக்கோயில் எனப்பெயர். குங்கும மரத்தடியில் அமைக்கப்பட்ட கோயிலுக்கு ஞாழற்கோயில் எனப்பெயர். முல்லை கொடியுடைய இடத்தில் அமைக்கப்பட்ட கோயிலுக்கு கொகுடி கோயில் எனப்பெயர். ஆலமரத்தடியில் அமைக்கப்பட்ட கோயிலுக்கு ஆலக்கோயில் எனப்பெயர். ஆழ்வார்களால் பாடப்பெற்ற கோயிலுக்கு மணிக்கோயில் மாமணிக்கோயில் எனப்பெயர். கிராமத்தின் மத்தியில் பிரதான கோயிலிருந்தால் அது ஸ்ரீ கோயில் என்றும், மற்ற சிறு கோயில்களுக்கு திருமுற்றம் எனப்பெயர்.

பல்லவர்களை தொடர்ந்து கோயில்களுக்கு முற்கால சோழர்கள்

உயிருட்டினர். திருசுற்று மண்டபங்கள், நான்கு வாயில்கள், சிறிய கோயில்கள் போன்றவை அமைக்கப்பட்டன. பல்லவர்களிடமிருந்து கலை வேறுபாட்டை உணர்த்த கட்டிட அலங்கார வேலைகளில் சிறு சிறு மாற்றங்களை செய்தனர். திருக்கோயில்கள் கருங்கற்களினால் கட்டுமானம் செய்யப்பட்டது. மரத்தினால் கூரை செய்து அதன்மேல் பொன்வேய்ந்தனர். சோழர்காலத்தின் கட்டிடக்கலையின் தெளிவினை தஞ்சை பெருவுடையார் கோயிலில் காணலாம். அதனை தொடர்ந்து கங்கைகொண்டசோழபுரம், தாராகுரம், திருபுவனம் போன்ற கோயில்கள் சோழர் கட்டிடக்கலைக்கு மிகசிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

அவர்களை தொடர்ந்து பாண்டியர்கள் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியில் மாறுபட்டு உயரமான திருசுற்று மதில்களும், அதன்மீது உயர்ந்த கோபுரங்களை செங்கல்லும், கண்ணாம்பும் கொண்டு கதைகூடன் எழுப்பினர். பாண்டியர்களை தொடர்ந்து விஜய நகரத்தினரும் கட்டிடக்கலையை வளர்த்துள்ளனர். இவர்கள் அன்னியர்களின் படையெடுப்பதிலிருந்து திருக்கோயில்களை பாதுகாப்பதே தலையாய கடமையாக கருதினர்.

இவர்கள் மண்டபங்கள் துணை கோயில்கள் அமைப்பதில் முக்கியத்துவம் அளித்தனர். நுட்பமான அதிக சிற்ப அமைப்புடன் கூடிய தூண்கள் அமைப்பது இவர்களது வரலாற்று சிறப்பாகும். இவர்களது காலத்திற்கு பின் புதிய பிரமாண்டமான கோயில்களோ, மண்டபங்களோ கட்டப்படவில்லை. இவர்கள் காலத்துடன்

கோயில்கட்டிடக்கலை நின்று விட்டது. தமிழக கோயில் கட்டிடக்கலை பல்லவர்காலத்தில் உருவாகி சோழர்கள் காலத்தில் செம்மையாகி நாயக்கர்கள் காலத்தில் முடிவிற்கு வந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

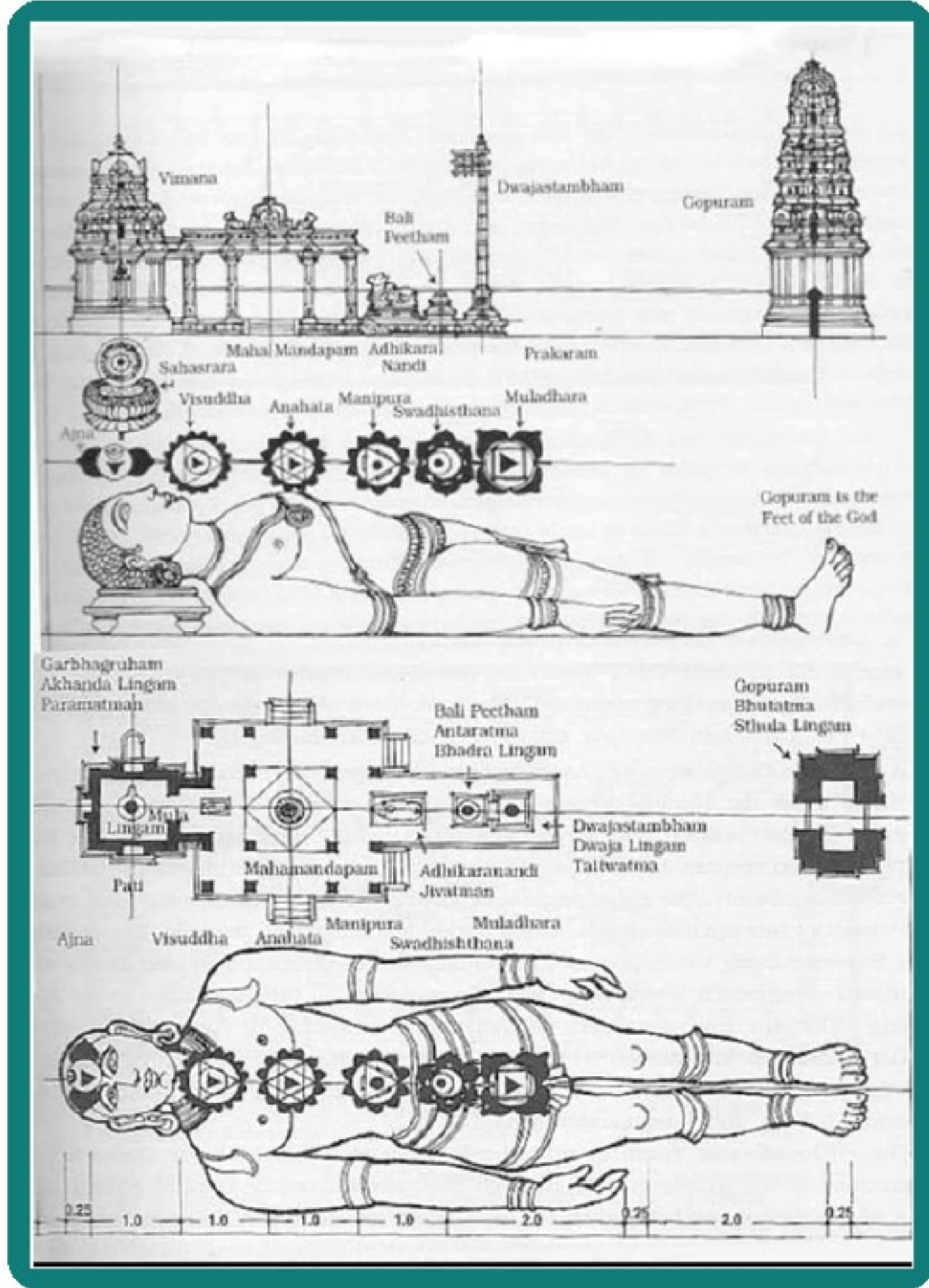
3.2 கோயிலும் மனித உடலமைப்பும்

திருக்கோயிலின் நுழைவாயிலில் ஒன்று முதல் பதினாறு தளங்கள் வரை அமைத்து, வானுயர எழுப்பப்படும் கட்டடத்திற்குக் கோபுரம் என்றும் பெயர்.

கோயிலின் கருவறை	- தலை
அர்த்த மண்டபம்	- கழுத்து
மகா மண்டபம்	- மார்பு
நிருத்த மண்டபம்	- தொடை
யாக சாலை	- நாபி
கொடி மரம், வாகனம், பலிபீடம்	- ஆண் குறியாகவும்
கோபுரம்	- பாதமும் இடைவெளியும்

எனக் கோயிலின் அமைப்பை ஒரு ஆணின் வடிவத்தைக் கிடந்த கோலம் (கிடந்தாங்கம்) என்று நூல்கள் கூறுகின்றன. அவ்வாறே மானிட உடலின் ஆறு ஆதாரங்களை அமைந்திருத்தல் போல், கோயிலின் மண்டபங்கள் ஆதார சொருபமாக விளங்குகின்றன.

கருவறை	- ஆஞ்சை (புருவ நடுவிடம்)
அர்த்த மண்டபம்	- விசத்தி (கழுத்து)
மகா மண்டபம்	- அநாதகம் (இதயம்)
ஸ்தபன மண்டபம்	- மணியூரகம்
அலங்கார மண்டபம்	- சுவாதிட்டானம்
சபா மண்டபம்	- மூலாதாரம்

கருவறைக் கட்டடம் கீழிருந்து மேலாகப் பல உறுப்புகளைக் கொண்டதாகும்.

அடித்தளம் - இது நிலத்திற்குள் புதைந்துள்ள பகுதி அஸ்திவாரம்.

- உய்பீடம்** - அடித்தளத்தின் மேல் உள்ளது.
கருவறைக் கட்டடத்தின் உயரத்தை மிகுதிப்படுத்தி காட்டுவது.
- அதிட்டானம்** - வெளியே காணப்படும் அடிப்பகுதி. அடித்தளம் என அதிட்டானத்தைக் கூறுவதுண்டு. இது பூமிக்கு மேல் காணப்படும் அடித்தளம். பல அழகிய கலை நுட்பங்களுடன் செய்யப்படும் பகுதியாகும்.
- கவர்** - கருவறைச் சுவரைப் பாதமெனக் கூறுவர். இப்பகுதியில் வாயில், கோட்டப் பஞ்சரம், சும்பலதா, விருத்தஸ்டிபுதம், கோட்ட மூர்த்திகள் முதலிய அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் செய்தல் வேண்டும்.
- பிரத்தரம்** - பிரஸ்தரம் - கூரை எனப்படும் பகுதி.
- கழுத்து** - கிரீவம், கண்டம் எனப்படும்.
- தலை** - சிகரம்
- கலயம்** - ஸ்தூபி

அதிஷ்டானம் முதல் தூபி வரை உள்ள உறுப்புகள் 1000 ரூபே அடி, கால், தோள், கழுத்து, தலை, முடி ஆகிய பகுதிகளின் உறுப்புகளுக்கு ஒப்பிடுவர் அறிஞர்கள்.

பார்வை நூல் - மரபு கட்டிடக் கலை (முதல் தொகுதி)
ஆசிரியர் - கி. வி. சிவசுப்ரமணியன்
வெளியீடு - மதுரைப் பல்கலைக் கழகப் பண்ணை

அதிகாரம் 4

கோயில் கட்டிட கலையும். கட்டுமான

தொழில்நுட்பங்களும்

4.1 நாள் குறித்தல்

4.1.1 முன்னுரை

நம் முன்னோர்களின் தெளிந்த அறிவில் வாணியும் ஒன்றாகும். பண்டைய காலத்தில் வியலும் சோதிடத்திலும் சிறந்த அறிஞர்கள் இருந்துள்ளனர். கணி கல்பன் நாயுழை கணக்கர் என பல பெயர்கள் இருந்துள்ளனர். ஆரியர்களின் வருகைக்கு முன்பு வியலில் மிழர்கள் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர். அவர்கள் சிவனோர்களின் இயக்கத்தை கண்டு பருவகாலம் கண்டு வந்தனர். குரு (விய.முன்) இராசி வட்டத்தை வந்த பிறகு வருதலை 12 முண்டுகள் எனவும் 12 முண்டுகள் சேர்ந்து ஒரு வட்டம் எனவும் கணித்தது தமிழ் நாளை 60 நாட்கள் என கணக்கிட்டுள்ளனர். ஒரு நாழிகை என்பது 24 நிமிடங்கள் ஆகும்.

4.1.2 சுப முகூர்த்தம்

உத்ராயணம் புன்ய காலம்

சுக்ல பட்சம்

சுப நட்சத்திரம்

சுப திதி

ஶப யோகம்

ஶப லக்ஷம்

முதலியவற்றை கருத்தில் கொண்டு உடன் ஶவாமி கர்த்தா கிராமம் ஆகியோர்களின் நாம நட்சத்திரத்திற்கு ஏற்றவாறு தாராயலன் கொண்டு பஞ்சகத்துடன் கணிக்க வேண்டும்.

4.1.3 பஞ்சாங்கம்

திதி வாரம் நட்சத்திரம் யோகம் கரணம் ஆகிய ஐந்தும் அடங்கியது பஞ்சாங்கம் எனப்படும். இது வாக்கிய பஞ்சாங்கம், திருக்கணித பஞ்சாங்கம் என இரண்டு விதமாக வழங்கப்படுகிறது.

கர்த்தாவானவர் ஶபயோக ஶபதினத்தில் ஸ்தபதியை அழைத்து தாம்பூலம் பொன் பொருள் வஸ்திரம் கொடுத்து மகிழ்வித்து நிர்மாணத்திற்கான அனைத்து நிகழ்விற்கும் நாள் குறிக்க வேண்டும்.

ஒரு மண்டலம் என்பது 48 நாட்களை கொண்டதாக சொல்லப்படுகிறது. இது 27 நட்சத்திரங்களையும் 12 இராசிகளையும் 9 கோள்களையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

4.1.4 அயணம்

- உத்தராயணம் - சூரியன் வடதிசையில் சஞ்சரிப்பது.
- தட்சிணாயணம் - சூரியன் தென் திசையில் சஞ்சரிப்பது.

4.1.5 மேல் நோக்கு நட்சத்திரங்கள்

ரோஹிணி, திருவாதிரை, பூசம், உத்திரம், உத்திராடம், திருவோணம், அவிட்டம், சதயம், உத்திரட்டாதி இந்த நட்சத்திரங்கள் மேல் நோக்கி செல்லக்கூடிய வீடு கட்டுதல், செடி, கொடி, பயிர்கள், மரங்கள், பந்தல், மதில் போன்ற காரியங்கள் செய்ய உத்தமம்.

4.1.6 சமநோக்கு நட்சத்திரங்கள்

அகவனி, மிருகசீரிடம், புனர்பூசம், ஹஸ்தம், சித்திரை, ஸ்வாதி, அனுஷம், கேட்டை, ரேவதி இந்த நட்சத்திரங்கள் கால்நடைகள் வாங்குதல், உழவு, வாசக்கால், தூண் செய்தல் போன்ற காரியங்களுக்கு உத்தமம்.

4.1.7 கீழ் நோக்கு நட்சத்திரங்கள்

பரணி, கிருத்திகை, ஆயில்யம், மகம், பூரம், விசாகம், மூலம், பூராடம், பூரட்டாதி ஆகிய நட்சத்திரங்கள் கீழ் நோக்கி செல்லக்கூடிய குளம் கிணறு களஞ்சியம் கிழங்கு வகை பயிர்கள் உண்டாக்க உத்தமம்.

4.1.8 தீதறு நட்சத்திரங்கள்

ஆதிரை பரணிகார்த்திகை ஆயில்யமுப்பூரம் கேட்டை
தீதறுவிசாகம் சோதி சித்திரை மகம் ஈராறில்
மாதனங்கொண்டார்தாரார்வழி நடை போனார்மீளார்
பாயினில்படுத்தார்தேறார் பாய்வின்வாய்தேரை தானே

4.1.9 தாராபலன்

ஜென்ம நட்சத்திரம் முதல் கொண்ட நட்சத்திரம் வரை
எண்ணி அதை 9 ஆல் வகுக்க மீதம் தாராபலனாகும். மீதம்
வராவிடில் வகுத்த அல்லது வகுபடும் எண்ணை எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டியது.

கப தாராபலன்கள்	2 ஸம்பத் - நற்பேறு.
	4 ஷேமம் - நற்ககம்.
	6 ஸாதகம் - அனுகூலம்
	8 மைத்திரம் - நட்பு
	9 பரம மைத்திரம் - அதிநட்பு
அகப தாராபலன்கள்	1 ஜென்மம் - பிறப்பு
	3 ஆபத்து - விபத்து
	5 பகை - விரைவற்றது
	7 வதம் - கொலை.

4.1.10 பஞ்சக பலன்

எடுத்துக்கொண்ட வாரம், திதி, நட்சத்திரம், லக்னம் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கையை கூட்டி 9 வகுக்க மீதி 3 5 7 9 வந்தால் நிஷ்பஞ்சகம் - உத்தமம்

மீதி 1 2 4 6 8 வந்தால் ஆகாது.

1 ம்ருத்யு பஞ்சகம் 2 அக்னி பஞ்சகம் 4 இராஜபஞ்சகம்
6 சோரபஞ்சகம் 8 ரோகபஞ்சகம்

யோகினி - மனை முகூர்த்தத்திற்கு யூமிலும், சும்பாபிஷேகத்திற்கு ஆகாயத்திலும் யோகினி கூடாது.

4.1.11 கூடாத நாட்கள்

தூரல் மந்தரங் கிரகணமாதம் துலக்க மில்லா
ஈரமா வாசைவரு மலமாதம் இரட்டித் தமீன்
சேருமந் நாளுங் குருசக்ர மூடந் தியாச்சியமும்
யாருமிக் காலம் மனைக்கோல லாகா தெமகண்டமே.

பொல்லாத நாட்கள் வாரம் பொருந்தாத இராசி மாதம்
செல்லாத வெள்ளிப்பாடு தியாஜ்யம் இராகு காலம்
எல்லாருக்கும் நன்மை வாஸ்து எழுந்திருக்கும் போதும்
வல்லாண்மையுடைய யோரெல்லாம்

மனைக்கோலாகதென்றே.

4.1.12 ஸ்ரீ காசியப சில்ப சாஸ்திரம் கூறும் நாள் கணித்தல்

அகவனி, ரோஹிணி, மிருகசீரிடம், புனர்பூசம், பூசம், மகம், உத்திரம், ஹஸ்தம், சித்திரை, கவாதி, திருவோணம், ரேவதி ஆகிய நட்சத்திரங்கள் உகந்தவை.

வாரத்தில் சோமவாரம், புதவாரம், குருவாரம், சக்ரவாரம் உகந்தவை.

சர இராசிகளை நீக்கி மற்ற இராசிகள் உத்தமம்.

தோஷமில்லாமல் முழுமையும் குணமாகவே இருக்கின்ற காலம் கிடைப்பது கடினம். ஆகையால் தோஷம் குறைவாகவும் குணம் அதிகமாகவும் இருக்கின்ற தினத்தையும் லக்ஷத்தையும் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்

தினமோ லக்ஷமோ அநேக கோடி தோஷங்களுடையதாக இருந்தாலும் குருவினால் பார்க்கப்பட்டால் அது முற்றிலும் தோஷமற்றதாகும்.

4.2 ஆயாதி கணிதம்

4.2.1 முன்னுரை

நன்மைகள் அடையும் பொருட்டு கூறப்படும் விதி முறைகளில் மிக அடிப்படையானதும், இரகசியமாகவும் கருதப்பட்டு கடைப்பிடித்து வரும் விதி ஆயாதி இலக்கண விதியாகும். இவ்விதிப்படி அமைத்து வழிபடும் சிற்பங்களும், கட்டப்பட்ட கோயில்களும், இல்லங்களும் நிறைந்த செல்வமும் மிகுந்த சிறப்பையும் நல்கும் என நூலோர் கூறுவர். நன்மை தரும் அளவை நிர்மாணிப்பது ஆயாதி பொருத்தம் எனப்படும்.

இதன் நோக்கம் செய்விப்போருக்கும் செய்பவருக்கும் ஸம்பத்தை உண்டாக்குவதாகும். ஆயாதி கணக்குபடி உள்ள அளவுகள் திருக்கோயில் மடம் அரண்மனை கிரகம் சிற்பம் ஆகியவற்றில் அமைந்திருக்கின்றனவோ அது செல்வத்தை அபிவிருத்தி செய்யும். அப்படிப்பட்ட அளவுகள் இல்லாதவைகள் பலவகை தோஷத்தை தருபவையாகும். ஆயாதி நான்கு வகைகளாக கணிக்கப்படுகிறது.

- பஞ்சவிம்ச ஆயாதி - இருபத்தைந்து வகை பொருட்களின் பொருத்தம் கணித்தல்.
- ஷோடச ஆயாதி - பதினாறு விதமான பொருட்களின் பொருத்தம் கணித்தல்.
- தச ஆயாதி - பத்து விதமான பொருட்களின்

பொருத்தம் கணித்தல்.

- ஷட ஆயாதி - ஆறு விதமான பொருட்களின் பொருத்தம் கணித்தல்.

4.2.2 பஞ்சவிம்ச ஆயாதி

இருபத்தைந்து விதமான பொருட்களின் விபரம்

1. கெற்பம்.
2. ஆயம் அல்லது ஆதாயம்
3. விரையம்
4. யோனி
5. வாரம்.
6. திதி
7. நட்சத்திரம்.
8. ஸ்திரி இராசி
9. புருஷ இராசி
10. யோகம்.
11. கரணம்.
12. அம்ஸம்.
13. வம்ஸம்.
14. வயது.
15. பூதம்
16. நேத்திரம்.
17. சூத்திரம்.
18. கணம்.
19. அமிர்தாதி யோகம்
20. பஞ்சகம்.
21. அஷ்டலட்சுமி
22. அஷ்டதிக்கு பாலகர்
23. அதிதேவதை
24. தாராபலன்
25. சந்தரபலன்

4.2.2.1 கெற்பம்

ஆயத்தை (கொண்ட அளவு) 8 ஆல் வகுக்க மீதி கெற்பம். மிச்சம் வராமல் போனால் வகுக்கும் 8 ஐ மிச்சமாக கொள்ளவேண்டியது.

கெற்பம் 8 வகைபடும்.

கெற்பம் - ஆயாதி.

8

1. கெருட கெற்பம் - திசை கிழக்கு - தெய்வம் இந்திரன் - மிகுந்த சுபம். இது நான்கு வருணத்தாருக்கும் உத்தமம்.
2. புறா கெற்பம் - திசை தென்கிழக்கு - தெய்வம் அக்னி - மத்திமம். வறுமை தளநஷ்டம் அக்னி பயமுண்டாகும்.
3. சிம்ம கெற்பம் - திசை தெற்கு - தெய்வம் யமன் - மிகுந்த ஜெயமுண்டாகும்.
4. ஸ்வான கெற்பம் - திசை தென்மேற்கு - தெய்வம் நிருதி - வறுமை மத்திமம்.
5. ஸர்ப கெற்பம் - திசை மேற்கு - தெய்வம் வருணன் - தளவானாய் சுகத்துடன் வாழ்வர்.
6. காக்கை கெற்பம் - திசை வடமேற்கு - தெய்வம் வாயு - வறுமை.
7. கெஜ கெற்பம் - திசை வடக்கு - தெய்வம் குபேரன் - குபேர சம்பத்துண்டாகும்.
8. கழுதை கெற்பம் - திசை வடகிழக்கு - தெய்வம் ஈசான்யன் - எவருக்கும் ஆகாது. கட்டி முடியாது.

4.2.2.2 ஆயம் அல்லது ஆதாயம்

ஆயத்தை 8 ஆல் பெருக்கி 12 ஆல் வகுக்க வருமிச்சம் ஆதாயம்.

1. சுபம். விசேஷ பலன்.
2. தன பாக்கியமுண்டாகும்.
3. பாக்ய விருத்தி செளக்கியமுண்டாகும்.
4. கீர்த்தி சகல செளக்கியமுண்டாகும்.
5. புத்திரர் அற்பம். மத்திமம்.
6. வசியம். மத்திமம்.
7. சுகம். ஞானம் உண்டாகும்.
8. ஞானம் சுப சந்தோஷம்.
9. தான்பம். மிகுந்த யோகமுண்டாகும்.
10. செல்வம். சுபம்.
11. வீரியம். தரும சிந்தனை உண்டாகும்.
12. சம்பத்து. உத்தமம்.

4.2.2.3 விரையம்

ஆயத்தை 9 ஆல் பெருக்கி 10 ஆல் வகுக்க வருமிச்சம் விரையம்.

1. வறுமை. சகலமும் குன்றிபோகும்.
2. தீது. தீ பயமுண்டாகும்.
3. செல்வம். மிகுந்த சுபமுண்டாகும்.
4. யோகம். மத்திமம்.

5. செலவு. வீண் செலவு.
6. சுபம். மத்திமம்.
7. செலவு. மிகுந்த சுபம்.
8. தனலட்சுமி வாசமும் பிணியமுண்டாகும்.
9. நாசம். மத்திமம்.
10. சம்பத்து. மரணபயம் உண்டாகும்.

4.2.2.4 யோனி

ஆயத்தை 3 ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க வருமிச்சம் யோனி.

யோனி - ஆயாதி X 3

8

1. கிழக்கு - கெருட யோனி - பாக்கியமுண்டாகும்.
2. தென்கிழக்கு - பூனை யோனி - மிகுந்த வறுமை.
3. தெற்கு - சிம்ம யோனி - தனபோக யோகபாக்கியங்கள் உண்டாகும்.
4. தென்மேற்கு - ஸ்வானயோனி - பிணி கலகம் உண்டாகும்.
5. மேற்கு - ஸர்ப யோனி - லட்சுமி கடாட்சம் தன லாபம் உண்டாகும்.
6. வட மேற்கு - காக்கை யோனி - கலகம் தன நஷ்டம் தரித்திரம் உண்டாகும்.
7. வடக்கு - கெஜு யோனி - கீர்த்தி ஞானம் உண்டாகும்.
8. வடகிழக்கு - கழுதை யோனி - தரித்திரம். ஜாதி பிரஷ்டத்துவம் பிணி உண்டாகும்.

4.2.2.5 வாரம்

ஆயத்தை 9 ஆல் பெருக்கி 7 ஆல் வகுக்க வருமிச்சம் வாரம்.

வாரம் - ஆயாதி X9.

7

1. ஆதிவாரம். (ஞாயிறு) - குரோதமுண்டாகும். பிதுர் சொத்து விருத்தியடையும்.
2. சோமவாரம். (திங்கள்) - நானூக்குநாள் மிகுந்த நலமுண்டாகும்.
3. மங்களவாரம் (செவ்வாய்)- தனநஷ்டமும் துக்கமும் உண்டாகும்.
4. புதவாரம் (புதன்) - மிகுந்த லட்கமிகரம் உண்டாகும்.
5. குருவாரம் (வியாழன்) - புத்திரபாக்யம் தன சம்பத்து உண்டாகும்.
6. சுக்ரவாரம் (வெள்ளி) - சகல காரிய நலமுண்டு.
7. சனிவாரம் (சனி) - சோரபயம். துக்கமுண்டாகும்.

4.2.2.6 நட்சத்திரம்

ஆயத்தை 8 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க வருமிச்சம்

நட்சத்திரம்.

நட்சத்திரம் - ஆயாதி X8.

27

4.2.2.7 அம்ஸம்

ஆயத்தை 4 ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுக்க வருமிச்சம் அம்ஸம்.

அம்ஸம் - ஆபாதி X4.

9

1. தஸ்கார அம்ஸம் - மகிமை உண்டாகும்.
2. புத்தியம்ஸம் - நன்மை உண்டாகும்.
3. சக்தியம்ஸம் - செல்வமுண்டாகும்.
4. புஷ்காரம்ஸம் - தான்ப விருத்தியுண்டாகும்.
5. இராஜாம்ஸம் - ஜேமமுண்டாகும்.
6. யோகாரம்ஸம் - யோகமுண்டாகும்.
7. சனியாம்ஸம் - நோய் உண்டாகும்
8. தரித்ரம்ஸம் - நாசம்
9. சுகாரம்ஸம் - தனவிருத்தியுண்டாகும்.

4.3 அளவுகள்

4.3.1 அளவு முறைகள்

வஸ்துக்கள் யாவும் அளவினாலேயே நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளன. பொருட்களை அளந்தறிவதற்கும், செய்வதற்கும் பல அளவை முறைகள் பின் பற்றப்படுகின்றன. இது தேசத்திற்கு தேசம், துறைக்கு துறை வேறுபாடு இருக்கும்.

பழந்தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ள அளவுகள் எண்ணல், நிறுத்தல், முகத்தல், பெய்தல், நீட்டல், தெறித்தல், சார்தல் என ஏழு வகையாகும்.

- எண்ணல் - பொருட்களை எண்ணி கணக்கிடுவது
- நிறுத்தல் - குன்றிமணி, வாராகனெடை, வீசை, துலாம் என தராசிலிட்டு நிறுப்பது.
- முகத்தல் - நீரியல் பொருட்களை படி, உழக்கு கொண்டு அளப்பது.
- பெய்தல் - தானியங்களை படி, மரக்கால் கொண்டு அளப்பது.
- நீட்டல் - விரல், சாண், முழம் என நீளத்தை அளப்பது.
- தெறித்தல் - நொடி, நாழி, நாள் என கொண்டு காலத்தை அளப்பது.

சார்தல் - சுரம், ஒலி, நிறம், உரு, என போல ஒப்பிட்டு
அளப்பது.(இது தமிழக அளவு).

4.3.2 சிற்ப துறை அளவைகள்

1. நிலங்கள், மனைமிடங்கள், காணிகள் போன்றவற்றை
அளத்தல்.
2. வீடு, மாளிகை, மன்றம், கோயில், குளம், கிணறு
போன்றவற்றை அளத்தல்.
3. மஞ்சம், தொட்டில், ஊஞ்சல், நாற்காலி போன்றவற்றை
அளத்தல்.
4. தேர், சப்பரம், வண்டிகள் போன்றவற்றை அளத்தல்.
5. சிற்பங்கள், படிமங்கள் போன்றவற்றை அளத்தல்.

என பிரித்தது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

4.3.3 அணு

சிற்ப துறையின் நீட்டல் அளவை பரமானுவிலிருந்து
தொடங்குகிறது.

நுட்பமான நம் கண்களால் காண இயலாத பொருள் பரமானு.
இது மாமுனிகள் அறிவு கண்களுக்கு மட்டுமே புலப்படும். இதை
நாம் புரிந்து கொள்வதற்கு நம் சிற்ப நூல்கள் தரும் விளக்கம்.
வீட்டின் கூரைகளிலுள்ள சிறு துளைகளின் வழியாக ஊடுறுவிப்பும்

சூரிய கதிரில் மிதக்கும் நுண்ணிய துகள் ஆகும்.

அணுவிலிருந்து பிற அளவைகளை முறைபடுத்தி கீழ் கண்டவாறு.

- 8 பரமானு கொண்டது - ஒரு தேர்த்துகள் (இரதரேணு)
- 8 தேர்த்துகள் கொண்டது - ஒரு மயிர்நுனி (வாலாக்ரம்)
- 8 மயிர்நுனி கொண்டது - ஒரு ஈர் (லீகை)
- 8 ஈர் கொண்டது - ஒரு பேன் (யுகை)
- 8 பேன் கொண்டது - ஒரு நெல் (யவை)
- 8 நெல் கொண்டது - ஒரு விரல் (அங்குலம்)

யவை என்கின்ற தானியத்தை (நெல்லை) அடிப்படையாக
கொண்டுள்ளது.

எல்லா வகை நெற்களும் சிற்ப நூல்கள் கூறும் அளவில்
இருக்காது. பண்டைய காலங்களில் நெற்கள் ஐந்து வகையடும்.

1. ஸ்வேத சாலீ - வெள்ளைசம்பா.
2. மஹா சாலீ - பெரு நெல்
3. ரக்த சாலீ - செஞ்சம்பா - சிகப்பு ஒட்டன்
4. ஸௌகந்தி சாலீ - நறுமணமுள்ள சம்பா
5. ஹேம சாலீ - தங்க சம்பா

இவற்றில் செஞ்சம்பா (சிகப்பு ஒட்டன்) நெல்லை விரல்
அளவு கொள்வதற்கு ஏற்றதென நூல்கள் கூறுகின்றன.

4.3.4 மானாங்குலம்

இது அளவிடுவதற்கான பொதுவான அங்குலம். 8 நெல் கொண்டது 1 அங்குலம் அல்லது விரல் ஆகும். 8 நெற்கள் அகலவாக்கில் நெருக்கி அமைத்தால் அதன் நீளம் ஒரு உத்தம அங்குலமாகும். இதில் ஒரு நெல் குறைந்தால் மத்திமம் எனவும் இரண்டு நெல் குறைந்தால் அதமம் எனவும் கூறப்படுகிறது. இந்நெல்லை நீளவாக்கில் நெருக்கி அமைத்தால் 4 நெல்களின் நீளம் ஒரு உத்தம அங்குலமாகும். இதில் அரை நெல் குறைந்தால் மத்திமம் எனவும், ஒரு நெல் குறைந்தால் அதமம் எனவும் கூறப்படுகிறது.

மானாங்குலத்திலிருந்து பிற அளவைகள்

- 6 மானாங்குலம் - ஒரு தாளம்.
- 2 தாளம் - விதஸ்தி கை முழம்
- 2 விதஸ்தி - கிஷ்கு முழம்

கிஷ்கு முழம் அல்லது தச்சு முழம் 24 விரல் அளவு கொண்டது. இது அடிப்படை அளவாகும்.

4.3.5 வேறு சில முழக்கோல்கள்

24 விரல் கொண்டது - கிஷ்கு (தஞ்சை, அண்ணாமலை முழம்)

25 விரல் கொண்டது	- பிராஜாபதி (சிதம்பர முழம்)
26 விரல் கொண்டது	- தனூர்முஷ்டி
27 விரல் கொண்டது	- தனூர் கிரகம்
28 விரல் கொண்டது	- பிராச்சியம்
29 விரல் கொண்டது	- வைதேகம்
30 விரல் கொண்டது	- வைபுல்யம்
31 விரல் கொண்டது	- பிரகீர்ணம்

4.3.6 படிமங்கள், சிற்பங்களின் அளவுகள்

4.3.6.1 தாளம்

படிமத்தின் (சிற்பம்) முக நீளம் தாளம் எனப்படும். கை பெருவிரல் நுனிமுதல் நடுவிரல் நுனிவரை உள்ள சாண் அளவு, கைத் தலத்தின் அடிமுதல் நடுவிரல் நுனிவரை உள்ள நீளத்திற்கு சமமாகும். இதை 12 சம கூறு செய்தால் கிடைப்பது ஒரு விரல் அளவாகும். விரல் அளவை 8 சம கூறு செய்தால் கிடைப்பது 1 யவை ஆகும்.

4.3.6.2 நான்கு விதமான அங்குலங்கள்

மானாங்குலம் - பொதுவாக கைகொண்ட மானாங்குல அளவாகும்- பொது அளவாகும்.

மாத்திராங்குலம் - கர்த்தாவின் வலது கை நடுவிரலின் நடுக்கணுவின் நீளம் அகலம் அல்லது சுற்றளவு மாத்திராங்குலம் எனப்படும்.

தேகாங்குலம் - தாளத்தில் சொல்லப்பட்ட அளவு

தேகாங்குலமாகும்.

யவாங்குலம் - மானாங்குலத்தின் 8 ல் ஒரு பகுதியான
அளவு யவாங்குலம்.

4.3.6.3 யாகசாலை, வேதிகை மண்டபங்கள் அமைக்கும் அளவுகள்

வேள்வி பணியை முன்னின்று நடத்தும் ஆகம் விற்பன்னரின்
(சர்வ சாதகர்) கை முழம் அளவையாக கொள்ளவேண்டும். இது
இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று ரத்னி மற்றொன்று அரத்னி.

அரத்னி - முன்கை முட்டியிலிருந்து விரிந்து நீண்ட சிறு விரல்
நுனி வரை உள்ள நீளம்.

ரத்னி - முழங்கை முட்டி முதல் மடக்கிய கை முட்டி வரை
உள்ள நீளம்.

4.3.6.4 பண்டைய அளவிற்கான தற்போதைய ஆங்கில அளவுகள்

1. ஒரு ஆங்கில அங்குலம்- 190650 அணுக்கள் சேர்ந்ததாகும்.

2. ஒரு மானாங்குலம் - $1 \frac{3}{8}$ ஆங்கில அங்குலமாகும்.
அல்லது விரல்

3. விதஸ்தி - 12 விரல் அல்லது - விரல் $12 \times 1 \frac{3}{8} = 1' - 4 \frac{1}{2}''$
இரண்டு தாளம்

4. ஒரு கிஷ்கு முழம் அல்லது - விதஸ்தி $2 \times 1'-4\frac{1}{2}'' = 2'-9''$

இரண்டு விதஸ்தி

5. தஞ்சை முழம் - விரல் $24 \times 1\frac{3}{8} = 2'-9''$

6. சிதம்பரம் முழம் - விரல் $25 \times 1\frac{3}{8} = 2'-10\frac{3}{8}''$

7. மதுரை முழம். - விரல் $23\frac{1}{4} \times 1\frac{3}{8} = 2'-7\frac{31}{32}''$

அல்லது $2'-8''$

8 கயிறு 32 முழம் - கிஷ்கு முழம் $32 \times 2'-9'' = 88'-0''$

4.4 பூர்ட்சைஷ

பூமி பரிசோதனை

4.4.1 வாஸ்து

தவர்களும், மனிதர்களும் எந்த எந்த இடத்தில் வசிக்கிறார்களோ அந்தந்த இடங்கள் வாஸ்து என பெயர்படும். அந்த வாஸ்துவானது நான்கு விதமாகிறது.

1. பூமி
2. பிராசாதம்.
3. யானாதி.
4. ஸயனம்.

- பூமி** - கிராமம், நகரம், பட்டினம், இராஜாங்கம் ஆகியன. இது அங்கி என்றும் அழைக்கப்படும்.
- பிராசாதம்** - ஸபை, சாலை, பிரபை, மண்டபம், திருக்கோயில், அரண்மனை, மானிகை ஆகியன இதிலடங்கும்.
- யானாதி** - சகடை, இரதம் மற்றும் ஊர்தி வகைகள்
- ஸயனம்** - மஞ்சம், மஞ்சலிக்கை, விசிறி, பலகை, பர்யங்கம், பாலபர்யங்கம் ஆகியன இதிலடங்கும்.

இவற்றில் பிராசாதம் முதலிய வாஸ்துக்களுக்கு பூமியே முக்கிய வஸ்துவாகும். பிராசாதம் முதலிய வாஸ்துகள் யாவும் வஸ்துக்களையாதலாலும், முக்கிய வஸ்துவாகிய பூமியை ஆதாரமாக கொண்டு அமைகின்றன. ஆதலால் அவைகளும் வஸ்துக்களே.

பூமியானது ஆதி பூதமாகும். ஜெகத் ஸ்திதிக்கு ஆதாரமாகும்.

பொதுவாக கட்டுமானங்கள் தொடங்குமுன் அவ்விடத்தை கீழ்கண்ட படி பரிசீலித்து பார்க்க வேண்டும்.

அவை,

1. ஆதாரம் - அமைப்பு
2. வர்ணம் - வண்ணம் - நிறம்
3. காந்தம் - மணம்
4. ரூபம் - வடிவம்
5. ஸப்தம் - ஒசை
6. ஸ்பரிசம் - தொடு உணர்ச்சி.

4.4.2 பூபரீகிரஹம்

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன் உருவம், நிறம், ஒலி முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பூமியை ஸங்கிரஹணம் செய்து தேவதைகளுக்கு பலி கொடுக்கவேண்டும்.

கோமயம் (பசுவின் சாணம்) கலந்த ஸகல விதமான விதைகளையும் அந்த பூமியில் விதைக்க வேண்டும். அவ்வாறு விதைத்த விதைகள்

மூன்று நாட்களில் முளை கண்டால் அது உத்தம பூமியாகும்.

நான்கு நாட்களில் முளை கண்டால் அது மத்திம பூமியாகும்.
ஐந்து நாட்களில் முளை கண்டால் அது அதம பூமியாகும்.

அதம பூமியை விலக்கி மற்ற இரண்டு பூமியை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

பிறகு அந்த பூமியின் மத்தியில் ஒரு முழம் உயரம் அகலம் நீளத்திற்கு சச்சதுரமாக உயரம் குறையாமலிருக்கும் படி பூமியை தோண்டி அதிலிருந்து மண்ணை எடுத்துவிட வேண்டும். பின்பு இரவின் ஆரம்ப காலத்தில் அந்த குழியில் ஜலத்தை விட்டு நிரப்ப வேண்டும்.

மறுநாள் காலையில் அந்த பள்ளத்தில் விட்ட ஜலமானது முழுமையாக கண்டிபோகாமல் மீதமிருந்தால் அந்த பூமியானது ஸகலவிதமான செல்வங்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். அந்த பூமியை கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

- அந்த குழியானது ஈர நைப்பு உடையதாக இருந்தால் அது நாசத்தையளிக்கும்.
- அந்த குழியானது ஈர நைப்பு கூட இல்லாமல் உலர்ந்திருந்தால் ஸகலத்தையும் அழித்துவிடும்.
- குழியை தோண்டி எடுத்த மண்ணை திரும்பவும் அந்த குழியில் நிரப்பவேண்டும்.

அவ்வாறு நிரப்பும்பொழுது

- குழி நிரம்பி மண் மீதமிருந்தால் அது உத்தம பூமியாகும்.
- குழி நிரம்பி மண் மீதமில்லாமல் ஸமமாக இருந்தால் அது மத்திம பூமியாகும்.
- குழி நிரம்பாமல் போதுமான மண் இல்லாமல் போனால் அது அதம பூமியாகும்.

4.5 திசை அறிதல்

திக்பரிச்சேதனம் - திக்கு நிர்ணயவிதி - சங்குஸ்தாபனம்

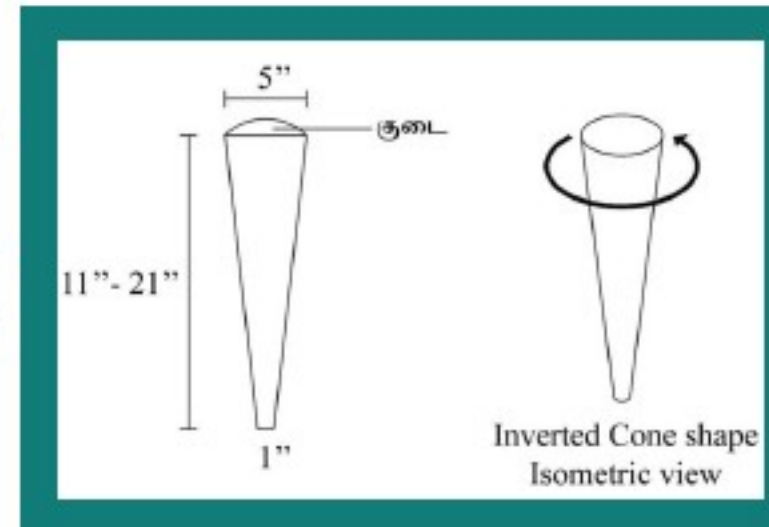
4.5.1 சங்குவைக்கொண்டு திக்கு நிர்ணயம் செய்யும் முறை

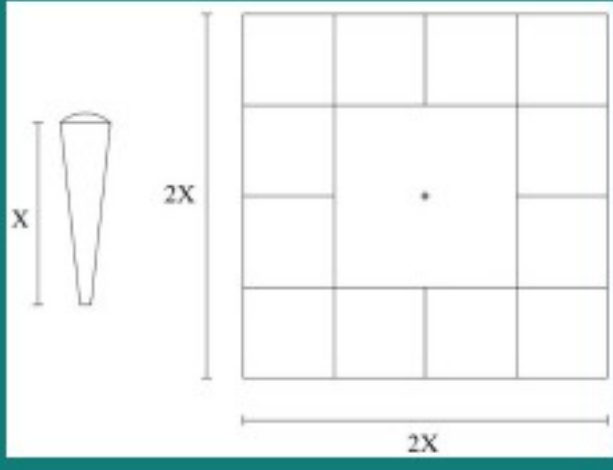
உத்தராயணம் ஆறு மாதங்களுள் யாதாமொரு மாதத்தில், சுக்ல பக்ஷத்தில், சுபகிரகங்கள் அஸ்தமனம் அடையாத காலத்தில், சுப நட்சத்திரத்தில், சுப வாரத்தில், ஸூரிய மண்டலம் நிர்மலமாக இருக்கும் பொழுது, தனக்காக கிரஹிக்கப்பட்டிக்கிற வாஸ்துவின் மத்தியில் பூமியை ஸமப்படுத்தி ஒரு கோல் சதுரத்திற்கு அந்த பூமியில் ஜலத்தை தெளித்து அதை ஸம பூமியாகச் செய்வேண்டும். அந்த பூமியில் சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்வேண்டும்.

4.5.2 சங்குவின் மாணம் (அளவு மாணம்)

சங்குவின் நீளமானது பதினொரு அங்குலம் முதல் இருபத்தொரு அங்குலம் வரை இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சி ஐந்து அங்குலமாகும்.

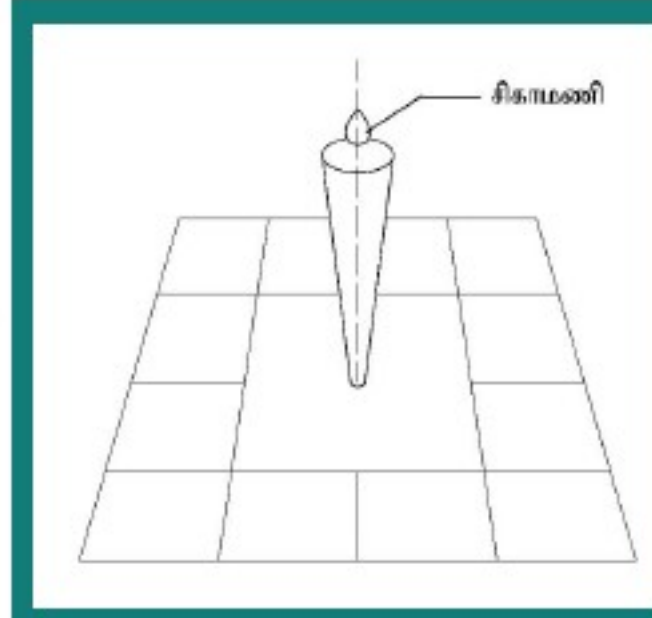
மூலத்தின் அகலமானது ஒரு அங்குலமாகும். அது வட்ட வடிவமாக வடு இல்லாமல் இருப்பது சிரேஷ்டமாகும்.

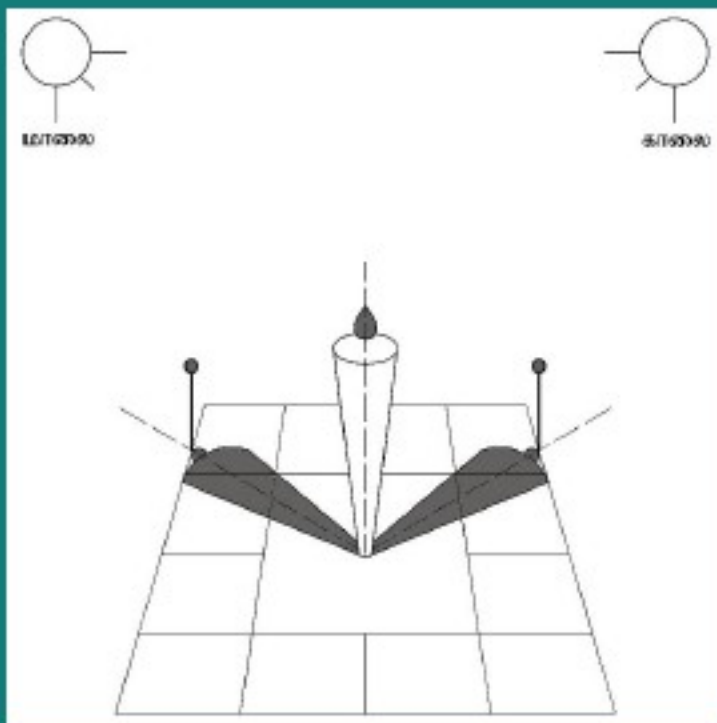

அந்த பூமியின் நடுவில் சங்குவின் அளவைப் போல் இரண்டு பங்கு அகலமுள்ள மண்டலத்தை கல்பிக்க வேண்டும்.

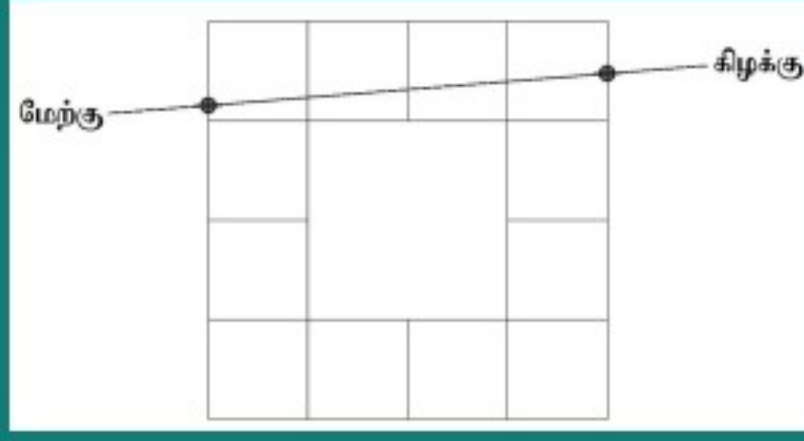
அதன் மையபுள்ளியில் திளாதியில் (காலை வேளையில்) ஸ்தபதியானவன் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாக அமர்ந்து கொண்டு சங்குவை (சங்குவின் நுனியை பூமியிலூன்றி வைத்து) இடது கையினால் பிடித்துக்கொண்டு வலது

கையினால் சுத்தியை பிடித்து வைத்து கொண்டு, சங்கு ஸ்தபகனுடைய அனுமதியுடன் அந்த சங்குவை எட்டு முறை அடிக்க வேண்டும்.

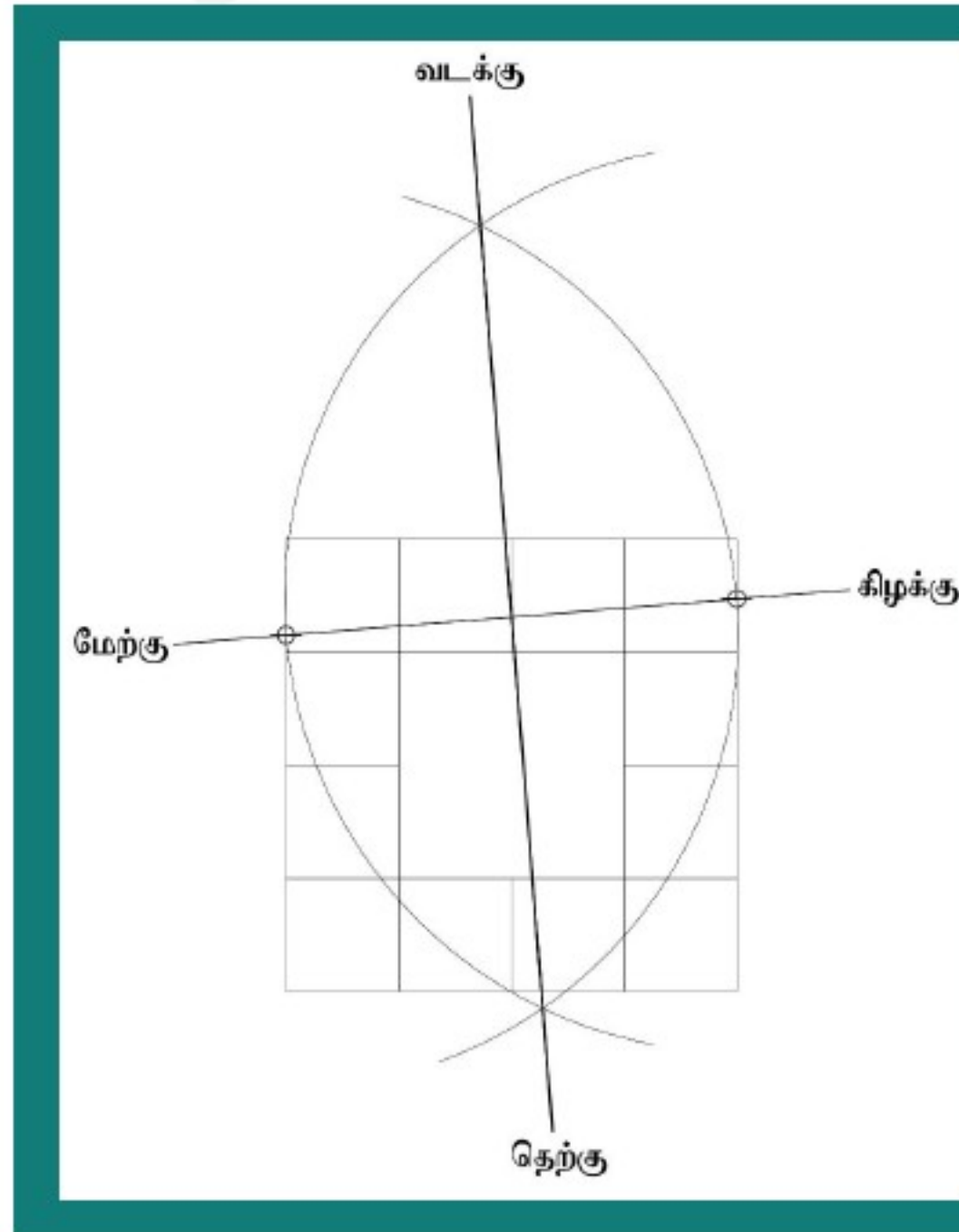

பூர்வாஹ்ணத்திலும், அபராஹ்ணத்திலும் (காலையிலும் மாலையிலும்) அந்த சங்குவின் நிழலானது மண்டலத்தை தொடும் பொழுது இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பிந்துக்களை (புள்ளி) கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்த பிந்துக்களையும் ஒன்று
சேர்த்து ஸுத்திரத்தை
கல்பிக்கவேண்டும். இது
கிழக்கு, மேற்கு
திக்குகளாகும்.

இந்த இரண்டு பிந்துக்களின் மத்தியில் சுழன்று வரக்கூடிய முகம்
புச்சங்களைபுடைய மீன் வடிவத்தை கல்பித்து, அதை தெற்கு,
வடக்காக வைத்து இரண்டு பக்கங்களிலும் இரு புள்ளிகளை வைத்து
அவ்விரண்டு புள்ளிகளையும் ஸுத்திரம் கொண்டு சேர்க்கவேண்டும்.
இவ்விதமாக இரண்டு ஸுத்திரங்களையும் கல்பித்துக்கொள்வவேண்டும்.

4.6 திருக்கோயிலும் நிர்மாணமும்

திருக்கோயில் என்பது கருவறை, அர்த்தமண்டபம்,

மகாமண்டபம், பரிவார சந்நிதிகள், விமானம், பிரகாரங்கள், மதிள்கள் மற்றும் கோபுரங்கள் அடங்கிய அமைப்பாகும்.

4.6.1 நாகராதி விமான லக்ஷணம்

காச்யப சில்ப சாஸ்திரம்

- ஹிமயமலை, கன்னியாகுமரி இவைகளின் மத்தியிலிருப்பது தேசம் என கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மனிதர்களின் சரீரமானது வாதசரீரம், பித்தசரீரம், கபசரீரம் என்று இருப்பதைபோல் அந்த தேசம் அந்தந்த பிரதேசங்களிலுள்ள குணங்களினாலே மூன்று விதமான பாகுபாடுடையதாகும்

1. நாகரம்

சதுர வடிவமாகவும் நீண்ட சதுர வடிவமாகவும் உள்ள பிராசாதம் நாகரம் ஆகும்.

2. வேஸரம்

வட்டமாகவும் நீண்ட வட்டமாகவும் அமைந்த பிராசாதம் வேஸரமாகும்.

3. திராவிடம்

எட்டுப்பட்டமாகவும் ஆறுப்பட்டமாகவும் அமைந்த விமானங்களுக்கு திராவிடம் எனப்படும்.

அநேக கிரந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட கெர்ப்கிரகங்களில் விதிப்படி மேறுகிரிக்கு தெற்காகிய சம்புபத்தில் உண்டான 56 தேசங்களில் அமைக்கக்கூடிய கெர்ப்கிரகங்கள் 28 என்றும், அதில் உத்தமானது 18 என்றும், மத்திமமானது 8 என்றும், உத்தமமானதை மட்டுமே அமைக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்சொன்னபடி அளவு பொருத்தமில்லாத கெர்ப்கிரகமாக அல்லது மத்திமமான கெர்ப்கிரகமாக மனம் போன வண்ணமாய் அமைத்தால் கிராமதோஷம், கர்த்தாதோஷம், சிற்பிதோஷம், ஆலயநாசம், வினக்கெரியாமல் போகுதல், துர்பேய் வாசம் செய்தல், பூஜை செய்வோர் குலநாசம், ஷேத்திரம் விருத்தி இல்லாமல் போகுதல், கிராம அபவிருத்தி, அக்னி, சோமும், தரித்திரமும், எக்காலமும் மூதேவி வாசமாய் இருப்பாள் என்றும், அந்த ஆலயத்தின் தேவதை வாசம் செய்யாமல் போகும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

4.6.2 கெர்ப்கிரகம்

இறைவன் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் கருவறை ஆகும். கெர்ப்கிரகம். மூலஸ்தானம் என மாற்று பெயர்களுமுண்டு.

நகரத்திற்கும், கர்த்தாவிற்கும், சுவாமிக்கும் பொருந்தின ஆயாதி அளவு கொண்டு கால்புறவாய் பொருத்தம் (கால்புறவாய் என்பது கருவறை சுவற்றின் வெளிப்புறத்தி அளவு) கெற்பகிரக உள்வாய் அளவும் பொருந்தியிருக்கும் படி குறைவில்லாமல் அமைக்கவேண்டும், மற்றும்.

மூல பிம்பத்தின் ஆய அளவு உயரத்தை போல் மூன்று பங்கு கெற்பகிரக உள் விஸ்தாரமாக வைத்து அதில் ஒரு பங்கு ஒவ்வொரு சுவர் கனம் வைக்கவேண்டியது. ஆக கால்புறவாய் அளவு ஐந்து பங்கு ஆகும்.

4.6.3 அந்திராளம்

கருவறையையும் அர்த்த மண்டபத்தையும் இணைக்கும் பகுதி அந்திராளமாகும். கெற்பகிரகத்தின் உள் விஸ்தாரத்தை கொண்டு அரை பங்கு, முக்கால் பங்கு அல்லது முழு அளவும் வைக்கலாம்.

4.6.4 அர்த்தமண்டபம்

கெற்ப கிரகத்தின் வெளி புறத்தி அளவான கால்புறவாய் அளவை கொண்டு அரை பங்கு, முக்கால் பங்கு அல்லது முழு அளவும் மற்றும் மூன்றில் ஒரு பங்கும் வைக்கலாம்.

4.6.5 மகாமண்டபம்

அர்த்த மண்டபத்திற்கு அடுத்து சிறப்பாக அமைக்கப்படும் மண்டபம் மகாமண்டபம் எனப்படும். கெற்ப கிரகத்தின் வெளி புறத்தி அளவான கால்புறவாய் அளவை கொண்டு அதன் மடங்கில் சதுரமாகவோ அல்லது நீள் சதுரமாகவோ அமைக்கவேண்டும்.

4.6.6 கெற்பகிரக கல்கார கட்டுமானத்தின் வகைகள்

மேற்படி கட்டுமானம் மூன்று வகைகளாக தனித்தனி பெயருடன் செய்யப்படுகிறது.

அவையாவன

1. உத்திரமட்ட வேலை
2. பஞ்சாங்க வேலை
3. இரட்டை பஞ்சாங்க வேலை அல்லது முகபத்திர வேலை.

4.6.7 விமான கட்டிட அமைப்பு

கருவறையின் பிரஸ்தரத்திற்கு மேல் சிகரத்துடன் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தளங்களை கொண்டு கட்டப்படும் அமைப்பு விமானமாகும்.

4.6.7.1 உயரம்

விமானங்களின் உயரம் என்பது அதில்தான உயரம் முதல்

ஸ்தூபி வரை உள்ள உயரமாகும். உயரம் ஐந்து வகைப்படும்.

1. சாந்தீகம் விமானம் (அமைதி) - விஸ்தாரத்தை 7 பங்கு செய்து 10 பங்கு உயரம் அமைப்பதாகும்.
2. பெளஷ்டிகம் (புஷ்டி) - கால்புறவாய் அகலத்தைப்போல் ஒன்னறை மடங்கு உயரம் அமைப்பதாகும்.
3. ஜெயதம் (வெற்றி) - கால்புறவாய் அகலத்தைப்போல் ஒன்னே முக்கால் மடங்கு உயரம் அமைப்பதாகும்.
4. அற்புதம் (ஆச்சரியம்) - கால்புறவாய் அகலத்தைப்போல் இரண்டு மடங்கு உயரம் அமைப்பதாகும்.
5. சார் வகாமிகம் (விரும்பதக்கது) - கால்புறவாய் அகலத்தைப்போல் இரண்டேகால் மடங்கு உயரம் அமைப்பதாகும்.

4.6.7.2 விமானங்களின் வடிவம் (ஆகிருதி)

1. சதுரம்
2. விருத்தம் (வட்டம்).
3. நீண்ட சதுரம்
4. நீண்ட வட்டம்.
5. ஆறுபட்டம்.

6. எட்டுமட்டம்.

7. ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (தூங்காளை மாடம்)

விமானம் ஏகதலம் (ஒரு நிலை) முதல் ஷோடசதலம் (பதினாறு நிலை) வரை உள்ளன என நூல்கள் கூறுகின்றன.

4.6.7.3 விமானத்தின் வகைகள்

1. சஞ்சிதம்

உபானம் முதல் ஸ்தூபி வரை கல் அல்லது செங்கல் கொண்டு செய்யப்பட்ட விமானமாகும். இது ஆண் விமானம்.

2. அரஞ்சிதம்

உபானம் முதல் ஸ்தூபி வரை மரம் கொண்டு செய்யப்பட்ட விமானமாகும். இது பெண் விமானம்.

3. மிஸ்தம்

கல்காரம் கல் கொண்டும் விமானம் செங்கல் கொண்டும் கட்டப்படுவதாகும். மற்றும் கல்காரம் செங்கல் கொண்டும் விமானம் மரம் கொண்டும் செய்யப்படும். இது நபும்ஸகம் (அலி) ஆகும்.

4.6.8 திருக்கோயிலின் உயர அங்க விபரம்

உபபீடம், அதிஷ்டானம், பாதவர்க்கம் அல்லது கண்டம், பிரஸ்தரம் அல்லது மஞ்சம், கிரீவம், சிகரம், ஸ்தூபி எனப்படும்.

உபபீடத்தின் மேல் அமைக்கப்படும் பத்மம், ஜெகதி, குமுதகம், பட்டியல் அல்லது மாற்று கபோதகம் ஆகியன முறையே ஆறு ஆதாரமாகிய ஞானசொருபமுள்ள மூலாதாரம் சுவாதிஷ்டானம், மணிப்பூரகம், அநாதகம், விசுத்தி ஆக்ஷேபம் என பெயர் கொண்ட தத்துவங்கள் ஆகையால் அவை பின் வருமாறு.

4.6.8.1 பத்ம வரி மூலாதாரமானதால்

பிரணவபீடமானது பத்ம இதழ் உடனும் மூலாதாரமாகிய மூலத்திற்கும் சுவாதிஷ்டானமாகிய ஜெகதிக்கும் இடைவெளியில்லாமல் கலந்திருப்பதாலும், மேற்படி சுவாதிஷ்டானம் சதுரமான கோணமானதால் ஜெகதி சதுரமாய் அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

4.6.8.2 மணிப்பூரகம்

குறித்தளமாகிய சுவாதிஷ்டானத்திற்கு மேல் உந்திதானத்தில் வட்டவடிவமாய் விளங்கும். விஷ்ணு தலமானதால் அதை குமுதகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த வரியில் மாற்று வரக்கூடாது.

4.6.8.3 அநாதகம்

இது பட்டியல் அல்லது மாற்று கபோதகம் ஆகும். இது மார்பு நித்ரதானம் ஆனபடியால் இந்த வரி சதுரமாக அமைக்கவேண்டும். இதற்கு மாற்று செய்வது கபோதகம் ஆகும். இது முக சாலையில் மாற்றி செய்யலாம்.

4.6.8.4 விசுத்தி

பட்டியலுக்கு மேல் அமைக்கப்படும் வரி. மகேசன் அருங்கோணரூபமாய் உள்ள இடமாகும். கண்டம் வரி எனப்படும்.

4.6.8.5 ஆக்னேயம்

கண்டமாகிய விசுத்திக்கு மேல் முச்சந்தி வீதியாகிய லல்லாஸ்தானமானது ஆக்னேயமாகும்.

மூலாதாரமே பத்மவரி என்றும், ஜெகதியே கவாதிஷ்டானம் என்றும், மணிப்பூரகமே குமுதகவரி என்றும், பட்டியல் வேதியல் அநாதகம் என்றும், மற்றது பாதவர்க்கங்கள் தசைநாடிகள் என்றும், கால்கள் நாடிகள், என்றும் உத்திரம் கபோதகம் அருகோணமாகிய விசுத்தி என்றும், வ்யாளமே ஆக்னேயம் என்றும், உத்திரம், எழுதகம், கபோதகம், வ்யாளம் இவைகள் சூரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம் என்றும், அநேக சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுகளை வரப்ரசாதியும், தெய்வ பக்தியும் உடைய புண்ணியவான்கள், ஞானசக்தி உள்ளவர்களே உணர்வார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

4.8.8.6 உபபீடம்

கருவறையின் அதிஷ்டானத்தின் கீழ் அமைக்கப்படுவது உபபீடமாகும். இது மேடை போன்றதாகும். அழகாகவும், எடுப்பாகவும் இருப்பதற்காக அமைக்கப்படுவதாகும். கூடுதல் பலத்திற்காகவும் இவ்வங்கம் அமைக்கப்படுகிறது.

திருக்கோயிலின் அங்கங்களான கருவறை, பரிவார சந்நிதிகள், மண்டபங்கள், கோபுரம், பலிபீடம், கொடிமரம் அனைத்திற்கும் உபபீடம் அமைக்கவேண்டும். உபபீடத்திலுள்ள உறுப்புகள் வர்க்கம் என அழைக்கப்படும்.

4.8.8.6.1 உபபீடத்தின் உயரம்

உபபீடத்தின் மேல் அமைக்கப்படும் அதிஷ்டானத்தின் அளவை அடிப்படையாக கொண்டு கணக்கிட வேண்டும். அதிஷ்டானத்தின் சமயங்கு முதல் மூன்று பங்கு வரை உயரம் அமைக்கலாம்.

- அதிஷ்டானத்தில் ஐந்தில் மூன்று பங்கு உயரம் உபபீடம் கொள்ளலாம் - காஸ்யபம்.
- அதிஷ்டானத்தில் ஐந்தில் இரண்டு பங்கு உயரம் உபபீடம் கொள்ளலாம் - மஹமதம்.

4.6.8.6.2 களத்தி - நீட்சி

கால்புறவாய் அளவிலிருந்து உபபீட கண்டம் களத்தியாகும். அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தை பத்து பாகமாக கொண்டு ஒன்று முதல் ஐந்து பாகம் வரை களத்தி கொள்ளலாம்.

சிறு அங்கங்கள் - சித்து வர்க்கம் எனப்படும்.

4.6.8.6.3 காஸ்யபம் கூறும் உபபீடங்கள்

1. திரியாங்கம்
2. பஞ்சாகம்
3. ஷடாங்கம்
4. அஷ்டாங்கம்
5. பிரதிபத்ரம்
6. பிரதிகந்தரம்.
7. செனபத்ரம்
8. கல்யாண காரிகை.

4.6.8.6.4 மயமதம் கூறும் உபபீடங்கள்

வேதிபத்ரம்

- அ. ஷடாங்கம்
- ஆ. அஷ்டாங்கம்

பிரதிபத்ரம்

- அ. பிரதி பத்ரம்
- ஆ. பிரதிகந்தரம்.

கபத்ரம்

அ. சௌபத்ரம்

ஆ. கல்யாணகாரிகை

4.6.9 அகல பிரிவு பத்திமானம்

கால்புறவாய் அகலத்தை நான்கு, ஐந்து, ஆறு பத்திகள் வரை பத்திமானம் கொள்ளவேண்டும்.

	5 பத்திகள்	6 பத்திகள்
கர்ணகூடம்	1 பங்கு	1 பங்கு
அகாரை	1/2 பங்கு	1 பங்கு
முகசாலை	2 பங்கு	2 பங்கு
அகாரை	1/2 பங்கு	1 பங்கு
கர்ணகூடம்	1 பங்கு	1 பங்கு

உயரளவு விபரம் - உபானம் முதல் ஸ்தூபி வரை நிர்ணயம் செய்த மொத்த உயரத்தை கணக்கில் கொண்டு உயரளவை பாகம் செய்ய வேண்டும்.

4.6.10 கோமுகை

திருக்கோயிலின் கருவறையிலிருந்து நீர் வழிந்தோட செய்யப்பட்ட துவாரமாகும். மாற்று பெயர் நிர்மால்ய துவாரம்.

கருவறைக்கு வெளியே நீர் வழிந்தோடும் துவாரத்தில்

பொருத்தப்படும் அமைப்பு நாளம் அல்லது தூம்பு எனப்படும். சித்திரநாளம் என பெயருண்டு. பகவின் முகம் போன்றுள்ளதால் கோமுகை என இதற்கு பெயர்.

நாளம் அமைக்கும் திசைகள்

கிழக்கு மற்றும் மேற்கு நோக்கிய கோயில்களுக்கு வடக்கு நோக்கியும் வடக்கு மற்றும் தெற்கு நோக்கிய கோயில்களுக்கு கிழக்கு நோக்கியும் அமைக்க வேண்டும்.

அமைப்பிடம்

கருவறையின் அதிஷ்டான பட்டிகை குமுதகம் ஜெகதி உபான மட்டம் ஏதேனும் ஒன்றில் தேவைக்கேற்ப அமைக்கலாம். நாளத்தின் மட்டமே உள் தளவரிசை மட்டமாகும்.

நீளம்

அதிஷ்டானத்தின் உயரம் அல்லது முக்கால் அரை பங்கு இருத்தல் வேண்டும்.

4.6.11 மூர்தேஷ்டகாவிதாநம் (மூர்தேஷ்டகை)

காசியப சில்ப சாஸ்திரம்

சிகரத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதியில் மஹாநாசியின் முடிவில் மூர்தேஷ்டகையை வைக்கவேண்டும். விமானத்தின் எல்லை எப்பொழுது பூர்த்தியாகிறதோ அப்பொழுது மூர்தேஷ்டகையை

வைக்கவேண்டும். ஏக பெளமம் முதல் அநேக பெளமம் வரையில் ஸகல ஹர்மியங்களுக்கும் விசேஷித்து மூர்தேஷ்டகாவிந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

4.6.11.1 ஸ்தூபி தண்டம்

- ஸ்தூபி தண்டத்தை லோகத்தினாலேயாவது, மரத்தினாலேயாவது நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.
- அஸனம், கருங்காலி, திந்திநீஸரம், மயூரம், பத்ம கண்டூரம், இந்த விருஷங்களில் ஸ்தூபி தண்டத்தை செய்யவேண்டும்.
- ஸ்வர்ணம், வெள்ளி, தாமிரம் இந்த லோகங்களிலோ அல்லது இவைகளை சேர்த்தோ ஸ்தூபி தண்டம் செய்வதுமாகும்.
- ஸ்தூபி தண்டமானது மேல்தலத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நீளமிருக்கவேண்டும்.

நுனியானது ஒரு அங்குலம் விஸ்தாரமாகவும், அது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். அதன் மேல்பாகம் ஸ்தூபியின் வடிவமுடையதாகவும், அடிபாகமானது சதுரச்சமாகமிருக்கும்படி இருக்கவேண்டும். அடிப்பகுதி சதுரமாகவும், மேல்பகுதி வட்டமாகவும் இருப்பதுமாகும்

4.6.12 துவாரவிந்யாஸம் - வாயிற்படி இலக்கணம்

காசியப சில்ப சாஸ்திரம்

- பாதத்தின் உயரத்தை பத்து பாகங்களாகச் செய்துகொண்டால் அவைகளில் ஒன்பது பாகமானது சுத்த துவாரமாகும்.
- ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தை ஒன்பது பாகங்களாகச் செய்துகொண்டால் சுத்த துவாரமானது அவைகளில் எட்டு பாகமாகும்.
- பாதோச்சத்தை எட்டு பாகங்களாகச் செய்துகொண்டால் அவைகளில் ஏழு பாகமானது துவாரமாகும்.
- பாதோச்சத்தை ஆறு பாகங்களாகச் செய்துகொண்டால் அவைகளில் ஐந்தரை பாகமானது துவாரமாகும்.
- மீதமுள்ள பாகத்தை பதங்கம், புவங்கம் வைக்கவேண்டும்.

மற்றோரு விதமாக,

- கற்பகிரக உள் விஸ்தாரத்தை மூன்று பங்காக கொண்டு அதில் ஒரு பங்கு வாசக்கால் உத்தளவு அகலம் வைக்கவும் அல்லது ஐந்தில் மூன்று பாகமும், ஏழில் நான்கு பாகமும், ஒன்பதில் ஐந்து பாகமும், பதினொன்றில் ஆறு பாகமும், பதினைந்தில் எட்டு பாகமும், பதினேழில் ஒன்பது பாகமும், இரண்டில் ஒரு பாகமும் வைக்கலாம்.
- மேற்படி அகலங்களுக்கு உள் உயரம் ஒன்றில் இரண்டு

பங்கும், மூன்றில் ஏழு பங்கும் ஐந்தில் ஒன்பது பங்கும் வைக்கலாம். என ஆலய, விக் கிரக நிர்மாண ஆயாதி சிற்ப இரகசியம் எனும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

4.6.13 திருக்கோயிலின் கல்காரம் பாதவர்க்கம்

காசியப சிற்ப சாஸ்திரம்

பாதவர்க்கம்

- ஸ்தம்பம், தலியம், சரம், ஐங்கமம், ஸ்தாணு, ஸ்தூணம், பாதம் இவைகள் பர்யாயபதங்களாகும். (தூணை சொல்லும் பதங்களும்.)
- பாதோச் சமானது (உயரம்) அதிஷ்டானத்திற்கு கூறப்பட்டிருக்கிற உயரத்திற்கு இரண்டு பங்கு இருக்கவேண்டும்.
- பாதவர்க்கம் என்பது அதிஷ்டானத்தின் மேலிருந்து உத்திரத்தின் கீழ் வரை உள்ள பாகமாகும். இது பாதம், பித்தி என்றழைக்கப்படுவதாகும்.

பாதங்களின் பெயர்கள்

பிரம்ஹகாந்தம்

ஸ்தம்பமானது அடிமுதல் நுணிவரை சதுரச்சமாக இருக்கவேண்டும். கும்பம், மண்டி முதலியவைகளுடனிருந்தால் இதற்கு பிரம்ஹகாந்தம் என்று பெயர்.

விஷ்ணுகாந்தம்

இதுவே இவ்விதம் அஷ்டாச்சரமாக இருந்தால் அதற்கு விஷ்ணுகாந்தம் என்று பெயர்.

இந்திரகாந்தம்

இதுவே இவ்விதம் ஷடச்சரமாக இருந்தால் அதற்கு இந்திரகாந்தம் என்று பெயர்.

சந்திரகாந்தம்

இதுவே இவ்விதம் ஷப்தாச்சரமாக இருந்தால் அதற்கு சந்திரகாந்தம் என்று பெயர்.

ருத்ரகாந்தம்

ஸ்தம்பத்தின் நுணி, அடி இவைகள் சதுரச்சமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விரண்டுகளின் மத்திய பாகமானது அஷ்டாச்சரமாகவோ, ஷோடச்சரமாகவோ வட்டவடிவமாகவோ இருக்கவேண்டும். சும்பம், மண்டி முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவோ அவைகளில்லாமலோ இருப்பது ருத்ரகாந்தம் என பெயர்.

4.6.14 போதிகாலக்ஷணம் - போதிகை இலக்கணம்

- போதிகையானது அதன் விஸ்தாரத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். ஐந்து தண்டம் நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பது

உத்தம போதிகையாகும்.

- அகலத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உயரமும், நான்கு தண்டம் நீளமுமிருப்பது மத்திய போதிகையாகும்.
- அகலத்தில் பாதி பங்கு உயரமும், மூன்று தண்டம் நீளமுமிருப்பதும் அதம போதிகையாகும்.
- பாதத்திற்கு மேல் கும்பம் பலகை வீரகண்டம் ஆகிய அங்கங்களை அமைத்து அதன் மேல் போதிகையை அமைக்கவேண்டும்.

4.6.15 பிரஸ்தரலக்ஷணம்

மஞ்சத்தின் மாணமானது ஸ்தம்பத்தின் (உயரத்தில்) அர்த்தமாகும். அதன் உயரத்தை 21 பாகங்கள் அல்லது 19 பாகங்கள் செய்து வர்க்கங்களை கல்பிக்கவேண்டும்.

4.6.16 விருத்த ஸ்புடித லக்ஷணம்

திருக்கோயிலின் அகாரை கால்களின் இடையில் செய்யப்படும் அமைப்பு விருத்தஸ்புடிதம் ஆகும். இது ஒற்றை கால் (தூண்) ஆகும். இந்த தூணை சதுரமாகவோ, எட்டுபட்டமாகவோ, வட்டமாகவோ அமைக்கலாம். இதனை கும்பபஞ்சரம், ஒற்றைகால் பஞ்சரம் என்றும் அழைக்கப்படும்.

4.6.17 கும்பலதா லக்ஷணம்

விருத்தஸ்புடிதத்த லக்ஷணத்தை அடிப்படையாக கொண்டு சிறப்புமிக்க அங்கமான கும்பமும், லதாவையும் கொண்டு அமைக்கப்படும் அமைப்பாகும்.

4.6.18 திருக்கோயிலின் பிரகார லக்ஷணம்

திருக்கோயிலின் கருவறையை கற்றி வலம் வரும் பாதை பிரகாரம் ஆகும்.

- பிரகாரத்தின் அந்தர்மண்டல விஸ்தாரமானது பிரகார விசாலத்தில் மூன்றில் அல்லது நான்கில் ஒரு பங்காகும்.
- அதற்கு வெளியில் அந்தர்ஹாரவிஸ்தாரமானது இரண்டு பங்காகும். (முதலாவது பிரகாரத்தின் இடைவெளியின் அகலத்தைப்போல்)
- அதற்கு வெளியில் மத்தியஹாரவிஸ்தாரமானது பாஷ்யாந்தமான மண்டலமானது, முதலாவது ஹாரத்தின் ஹாரத்தின் விசாலத்தை போல் மூன்று பங்காகும்.
- அதற்கு வெளியில் மத்தியஹாரவிஸ்தாரமானது நான்கு பங்கு இருப்பதாகும்.
- அதற்கு வெளியில் மத்தியமர்யாதாவிஸ்தாரமானது முதலாவது விஸ்தாரத்தைப்போல் ஐந்து பங்காகும்.

பிரதம பிராகாரந்தமான அகலமானது பிராஸாத சரணத்திலிருந்து அல்லது அதன் மத்தியத்திலிருந்து கணக்கிடப்படுவதாகும். பிரதம பிராகாரத்திலிருந்து ஐந்தாவது பிராகாரம் வரை முறையே ஹாரங்களை அளந்துகொள்ளவேண்டும். அதன் நீளமானது (நீர்ம்) குட்டியத்தின் வரையாகும் (சுவர்). அது குட்டியத்தின் மத்தியம் வரையில் அல்லது குட்டியத்தின் வெளிபக்கம் வரையிலும் இருப்பதாகும். அல்லது ஸகல ஹாரமானங்களும் இரண்டு சுவர்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள விஸ்தாரமாகக்கொள்ளுவதாகும்.

முதல் பிரகாரமானது பிரகிருதிக்கு ஸமமாக (கர்பகிரஹத்தின் ஸ்தூபியந்தமான உயரத்திற்கு ஸமமான உயரமுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். அது அந்த உயரத்தில் மூன்று அங்குலம் நதமாக (தணிவாக) இருப்பதுமாகும். இரண்டாவது பிராகாரம் முதல் ஐந்தாவது பிராகாரம் வரை இவ்விதமே தணிந்திருக்கவேண்டும். இது ஹர்மியமானதாகும்.

4.6.19 மண்டப லக்ஷணம்

4.6.19.1 முகமண்டப ஸ்தானங்கள்

ஜாதி, சந்தம், விகல்பம், ஆபாஸம் என்னும் பிராஸாதங்களில் முன்பக்கம், விதிக்குள்,(பிராகாரம்) நதீர்ம், குளம் இவைகளில் தேவதைகளை வைப்பதற்காக, அல்லது தங்குவதற்காக, எட்டு திக்கிலும் அல்லது இஷ்டமான திக்கிலும் முகமண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும். அந்த மண்டபமானது நான்கு விதமாகும்.

- முகமண்டபம்.
- பிரதிமாமண்டபம்.
- ஸ்தாபநார்த்த மண்டபம்.
- நிருத்த மண்டபம்.

4.6.19.2 மண்டப லக்ஷணம் - பிரமானம்

ஸமாச்சர மண்டபம்

- மூன்று ஹஸ்தம் முதல் பத்தொன்பது ஹஸ்தம் வரையில் இரண்டு. இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாக கூட்டிவர ஒன்பது வகை மாளங்களில் ஆபாஸ ஸ்தனங்களில் அமைக்கவேண்டும்.
- இருபத்தொரு ஹஸ்தம் முதல் முப்பத்தேழு ஹஸ்தம் வரையில் இரண்டு. இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாக கூட்டிவர ஒன்பது வகை மாளங்களில் விகல்ப மண்டபம் அமைக்கவேண்டும்.
- முப்பத்தொன்பது ஹஸ்தம் முதல் ஐம்பத்தைந்து முழம் வரையில் இரண்டு. இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாக கூட்டிவர ஒன்பது வகை மாளங்களில் சந்த மண்டபம் அமைக்கவேண்டும்.
- ஐம்பத்தேழு ஹஸ்தம் முதல் எழுபத்திமூன்று ஹஸ்தம் வரையில் இரண்டு. இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாக கூட்டிவர ஒன்பது வகை மாளங்களில் ஜாதி மண்படபத்தின் விஸ்தாரமாகும்.
- அவைகளின் விஸ்தாரத்திற்கு ஸமமான நீளமுடையது ஸமாச்சர மண்டபமாகும். பதினான்கு விதமான ஸமாச்சர

மண்டபங்களை அமைக்கலாம்.

ஆயதசதுரர் மண்டபம் (நீண்ட சதுரச்சமண்டபம்)

- ஆயத சதுரர் மண்டபத்தில் விஸ்தாரத்தில் எவ்வளவு பத்திகளிருக்கின்றனவோ அவ்வளவு பத்திகள் நீளத்திலுமிருக்கவேண்டும்.
- பத்தியின் விஸ்தாரமானத்தை மூன்று அங்குலம் வீதம் இருபத்தேழு அங்குலம் வரை விருத்தி செய்து வர ஆயாம நீளமானது ஒன்பது வகையாகும்.
- ஆயத சதுரர் மண்டபத்தை நீளம், அகலம் இவைகளில் ஸமமான பத்திகள் கல்பிப்பதனால் முதலில் முழத்தினால் அளவிடக்கூடாது. பத்தியை கணக்கிட்டுக்கொண்டு முன்பு கூறியதைப்போல் நீளத்தை கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.
- அகல, நீளங்களில் ஸம பத்திகளுடன் கூடிய மண்டபத்தின் அந்த நீளத்தை உசிதம் போல் பகர்ந்து அந்த மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

ஏழு விதமான ஆயதசதுரர் மண்டபங்களை அமைக்கலாம்.

4.6.19.3 மண்டப லக்ஷணம் - மயமதம்

சதுரர் மண்டபம்

தேவதைகள். பிராம்ஹணர்கள். இராஜக்கள். வைசியர்கள். சூத்திரர்கள் இவர்களில் அவர்வர்களுக்குத் தகுந்த மண்டபமானது

யுக்தியுடன் விதிக்கப்படுகிறது.

தங்குவதற்கான மண்டபம், யாகமண்டபம், யோக்யமான மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், விவாஹ மண்டபம், மைத்திர மண்டபம், ஆஸ்தாந மண்டபம், ஸந்தி மண்டபம், செஷர மண்டபம், போஜன மண்டபம், ககவாஸத்திற்கான மண்டபம் இவைகள் மண்டபங்களின் பெயர்களாம். இவைகள் முறையே விதியுடன் கூறப்படுகின்றன.

தேவர்கள், பிராம்ணஹர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு மண்டபமானது சோடசீ சரமாகவோ, சதுரசீ ரமாகவோ இருக்கவேண்டும்.

பதினாறு விதமான சதுரசீர மண்டபங்களை அமைக்கலாம்.

முப்பத்திரண்டு அம்சம் வரையில் விஸ்தாரமான சதுரசீர மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

நீண்ட சதுரசீர மண்டபம்

எட்டு விதமான மண்டபங்கள் தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

வைசியர்கள், குத்திரர்களுக்கு உபயோகமான எட்டு நீண்டசதுரசீர மண்டபங்கள் கூறப்பட்டுள்ளது.

4.6.19.4 ஸ்தம்பத்திற்கு ஏற்ற திரவியங்கள்

மண்டபங்களை செங்கற்கள், கருங்கற்கள், மரங்கள், தந்தங்கள், உலோகங்கள் இவைகளினால் கல்பிக்கவேண்டும். எல்லாவிடங்களிலும் திரவிய ஜாதிகள் கலந்திருக்க வேண்டும். அவ்விதமாக கலந்திருப்பது சிறந்ததாகும்.

4.6.19.5 ஸ்தம்பத்திற்கு ஏற்ற மரங்கள்

- வெண்கருங்காலி, கருங்காலி, வன்னி, வேம்பு, வேங்கை, ஸிலிந்திரகம், பிசிதம், திந்துகம், ராஜாதனம் (பழமுன்னிப்பாலை) ஹோமம், மாதுகம் (இலுப்பை) இவைகள் தூண்களுக்கு ஏற்ற மரங்களாம். இவைகள் தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு எல்லா காரியங்களுக்கும் தகுதியுள்ளவையாம்.
- பிசிதம், திந்துகம், நிம்பம் (வேம்பு), ராஜாதனம், இலுப்பை, ஸிலிந்திரகம், ஸ்தம்பருஜா இந்த மரங்கள் வைசியர்களுக்கும், சூத்திரர்களுக்கும் கூறப்பட்டவைகளாகும்.
- ஸ்தம்பங்கள் உருவங்கள் வட்டவடிவமாகவோ, சதுரச்ரமாகவோ, அஷ்டாச்ரமாகவோ, சோடச்ரமாகவோ இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது.
- ஸ்தம்பத்தைப்போன்ற வடிவமும், உறுதியான பட்டையும் உடைய மரங்கள் ஸகலவிதமான காரியங்களுக்கும் ஏற்றவைகளாகும்.
- பனை, தென்னை, பாக்கு, மூங்கில், தாழை ஆகிய மரங்கள்

தோலழுத்தமான மரங்களாகும்.

- தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு தூண்களை செங்கற்கள், கருங்கற்கள், மரங்கள் இவைகளினால் கல்பிக்கவேண்டும்.
- வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு சிலைகளினால் தூண்களை கல்பிக்கக்கூடாது.

4.6.19.6 மண்டபத் தூண்கள்

ஸ்தம்பத்தின் உயரம் மற்றும் அகலம் முன் கூறப்பட்டுள்ள விவரத்திலுள்ளபடி அளவிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். மண்டபத் தூண்களை சித்தரகண்ட ஸ்தம்பம் என்றும் அழைப்பதுண்டு. பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) அக்ர பாத அகலத்தால்

- ஒரு பாகம் மேல் சதுரம்
- அதன்கீழ் ஒரு பாகம் பட்டம்
- அதன்கீழ் ஒரு பாகம் சதுரம்
- அதன்கீழ் ஒரு பாகம் பட்டம்
- மீதமுள்ளது பாதமாகும்.

1. கண்டு பாதம்

சித்ர கண்ட கால் கண்டு பாதம் என பெயர் படும். இந்த ஸ்தம்பத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு சுற்றிலும் சிறு கால்களை

அமைக்கலாம். இச்சிறு கால்களுக்கு பிள்ளைக்கால் அல்லது பால பாதம் என்று பெயர் படும்.

2. ஆருட பத்தி

மண்டபங்களின் நடுப்பத்தியை உயர்த்தி பக்கப்பத்திகளை (துர்வை பத்தி) தாழ்த்தி அமைக்கப்படுவதாகும்.

3. அணிவொட்டி ஸ்தம்பம்

கண்டு பாதம். பால பாதம் சேர்ந்த ஸ்தம்பத்தை அணிவொட்டி ஸ்தம்பம் அல்லது அணிவொட்டி கால் எனப்படும்.

4.6.19.7 உத்திரங்களின் வகை

1. கண்டோத்திரம்

அமைக்கப்படுகின்ற ஸ்தம்பத்தின் மீது அந்த ஸ்தம்பத்தின் அடிக்கால் அகலத்திற்கு சமமாக உயர அகலம் கொண்டிருப்பதாகும்.

2. பத்ரோத்ரம்

மேற்கண்டதில் முக்கால் பங்கு கனமுடையதாகும்.

3. ரூபோத்ரம்

அகலத்தில் பாதி கனமுடையது. இது பாவுக்கல் என்றும் அழைக்கப்படும்.

4.6.19.8 பாவுக்கல் அமைப்பு

மண்டபங்களை மூடுவதற்கு பாவு கற்கள் பயன்படுகிறது. பாவுக்கல்லின் கனம் அகலத்தில் பாதியளவிற்கு குறையாமலும் சம அளவிற்கு மிகாமலும் இருக்க வேண்டும்.

1. சாதாரண பாவு கற்கள்

இரண்டு கவர்கள் மீதோ அல்லது இரண்டு உத்திரங்கள் மீதோ ஒன்றுக்கொன்று சமமாக அமைக்கப்படுவது பாவு கற்களாகும். பாவு கற்கள் வாயில்களுக்கு குத்தலின்றி அமைக்க வேண்டும்.

2. விசிறி பாவுக்கல்

மண்டபத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் விரித்து விசிறி போன்ற அமைப்பில் பாவப்படும் பாவு கற்கள் விசிறி பாவுக்கல் எனப்படும். விசிறி பாவு கற்களின் அடி. நுனி இவற்றின் விஸ்தாரங்களை சரியாக அறிந்து பாவு கற்களுக்கு அடி கொடுக்க வேண்டும். இது சிறிய மண்டபங்களுக்கு ஏற்றது.

3. அரிச்சா பாவுக்கல்

மண்டபத்தின் கோணங்களில் விசிறி பாவு கற்கள் போன்று அமைப்பதற்கு பதிலாக சாதாரண பாவு கல்லாக அமைப்பதற்கு உதவிடும் அமைப்பு அரிச்சா பாவுக்கல் ஆகும்.

4.6.20 கோபுர லக்ஷணம்

கோபுரம் என்பது திருக்கோயிலின் நுழைவாயிலாகும். ஏக தலம் முதல் பதினாறு தலங்கள் வரை கல்பிக்கலாம் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

இதன் அமைவிடம் பற்றி காசியப சில்ப சாஸ்திரத்தில் பிரகார லக்ஷணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

- பிரகாரங்களில் நான்கு திக்குகளிலும் துவாரசோபாதிகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.
- பிரகாரங்களின் மத்தியில், அதன் நீளத்தின் மத்தியில் துவாரசோபாதிகளைக் கல்பிக்க வேண்டும்.
- அல்லது மூல ஹர்மியத்தின் மத்திய ஸுத்திரத்தைவொட்டி இருக்க வேண்டும்.
- ஒன்று அல்லது இரண்டு பிரதான துவாரம் இருக்க வேண்டும்.
- மற்றது ஜாலகமாக இருக்க வேண்டும்.

மயமதம் நூலில் பிரகார லக்ஷணத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

“தேவாலய துவாரமானது மனிதர்களின் விருப்பம்போல் இஷ்டமான திக்கில் யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவதாகும்”

துவார சோபை

முதல் பிரகாரத்தில் ஒரு நிலம் முதல் மூன்று நிலம் வரை துவார

சோபையை கல்பிக்க வேண்டும்.

துவார சாலை

இரண்டாம் பிரகாரத்தின் பித்தியில் இரண்டு நிலம் முதல் நான்கு நிலம் வரை துவார சாலையை கல்பிக்க வேண்டும்.

துவார பிராஸாதம்

மூன்றாம் பிரகாரத்தில் மூன்று நிலம் முதல் ஐந்து நிலம் வரை கல்பிக்க வேண்டும்.

துவார ஹர்மீயம்

நான்கு நிலம் முதல் ஆறு நிலம் வரை நான்காவது பிரகாரத்தில் கல்பிப்பதாகும்.

துவார கோபுரம்

ஐந்து நிலம் முதல் ஏழு நிலம் வரை ஐந்தாம் பிரகாரத்தில் கல்பிப்பதாகும்.

4.6.20.1 மேற்கொள்ள வேண்டிய அளவு முறைகள்

மூல பிராஸாதத்தின் அடிப்படையில்

- மூல பிராஸாதத்தை அடிப்படையாக கொண்டு அதன் விஸ்தாரத்தை ஏழு முதல் பதினோறு பாகம் வரை செய்து (ஐந்து விதம்) அவைகளில் ஒரு பாகத்தை குறைத்து கொள்ள வேண்டும். இவைகள் முறையே துவார சோபை

முதல் துவார கோபுரம் வரையில் உள்ள விஸ்தாரமாகும்.

- மூலஸ்தானத்தின் விஸ்தாரத்தை நான்கு முதல் எட்டு பாகம் வரை (ஐந்து விதம்) செய்து அதில் ஒரு பாகம் குறைத்து சந்த ஆலயங்களுக்கு விஸ்தாரம் கொள்ள வேண்டும்.
- விகல்ப ஆலயங்களுக்கு மூலஸ்தானத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகம் அல்லது ஒன்றரை பாகம் அல்லது இரண்டு பாகம் கோபுரத்தின் விஸ்தாரம் கொள்ள வேண்டும்.
- ஆபாச ஆலயங்களுக்கு மூலஸ்தானத்தின் விஸ்தாரத்தில் ஐந்தில் மூன்று அல்லது நான்கு பாகம் கோபுர விஸ்தாரம் கொள்ள வேண்டும். ஜாதியாலயங்களுக்கு மூலஸ்தானத்தின் விஸ்தாரத்தை கோபுர விஸ்தாரமாக கொள்ள வேண்டும்.

மானவசத்தின் (ஹஸ்தம் அல்லது முழம்) அடிப்படையில்

- இரண்டு ஹஸ்தம் முதல் பதினாறு ஹஸ்தம் வரையில் ஒவ்வொரு ஹஸ்தம் வீதம் கூட்டிவர சோபாதி கோபுரந்தமானது ஒவ்வொன்றும் மூன்று விதமாகும். இந்த மானமானது விகல்ப ஆபாச ஹர்மீயங்களுக்கு உண்டானதாகும்.
- மூன்று ஹஸ்தம் முதல் பதினேழு ஹஸ்தம் வரை ஒவ்வொரு ஹஸ்தம் வீதம் கூட்டிவர ஒவ்வொன்றும் மூன்று விதமாகும். இந்த மானமானது சந்த ஹர்மீயங்களுக்கு உண்டானதாகும்.
- நான்கு ஹஸ்தம் முதல் பதினெட்டு ஹஸ்தம் வரை ஒவ்வொரு ஹஸ்தம் வீதம் கூட்டிவர ஒவ்வொன்றும் மூன்று விதமாகும்.

இந்த மானமானது ஜாதி ஹர்மயங்களுக்கு விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

4.6.20.2 ஆயாமம் (நீளம்)

இனி விஸ்தாரத்தினாலே அவைகளின் ஆயாமத்தை (நீளம்) கணக்கிடுதல்.

துவாரசோபாதிகளின் விஸ்தார மானத்தைபோல் ஒன்றேகால், ஒன்றரை, ஒன்றேழுக்கால், இரண்டு பங்கு கொள்ளுதல் வேண்டும். அல்லது மூன்றில் ஒரு பாகம், மூன்றில் இரண்டு பாகம் விஸ்தாரத்துடன் கூட்டி நீளத்தை கொள்ளுதல் வேண்டும்.

“ஹஸ்தமானத்தினால் கொள்ளுவதானால் அதை ஆயாதிகளினாலே கூக பலனை கொடுக்கக்கூடிய மானத்துடன் கூடியதாக இருக்கும்படி கல்பித்து கொள்ள வேண்டும். அதல்லாமல் மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தார வசத்தினால் கல்பித்ததுக் கொள்வதுமாகும்”

4.6.20.3 உயரம்

இனி அவைகளின் உயரம் கூறப்படுகிறது.

- விஸ்தாரத்தை ஏழு பாகமாக கொண்டால் பதினோறு பாகம் துவாரசோபையின் உயரமாகும்.
- விஸ்தாரத்தைபோல் ஒன்றரை பங்கு துவார சாலையின் உயரமாகும்.

- விஸ்தாரத்தை ஏழு பாகமாக கொண்டால் பன்னிரண்டு பாகம் துவார பிராஸாதம் உயரமாகும்.
- விஸ்தாரத்தை ஒன்பது பாகமாக கொண்டால் பன்னிரண்டு பாகம் துவார ஹர்மீய உயரமாகும்.
- விஸ்தாரத்தைபோல் இருமடங்கு கொண்டால் துவார கோபுர உயரமாகும்.
- விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகம், நான்கில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் மூன்று பாகம் பிராக் பாஷ்யத்தில் நீப்பிரமாக இருப்பது இயற்கையாகும்.

4.6.20.4 துவார லக்ஷணம் (வாயில் அளவு)

1. துவார விஸ்தாரம் (அகலம்)

- ஒன்னரை முழம் தொடங்கி ஆறு அங்குலம் வீதம் ஐந்து முழம் வரை கூட்டிவர கூத்திர ஹர்மீயத்தின் துவார விஸ்தாரமாகும்.
- மூன்று முழம் தொடங்கி ஆறு அங்குலம் வீதம் ஏழு முழம் வரை கூட்டிவர மத்தியம் பிராஸாதத்தின் துவார விஸ்தாரமாகும்.
- நான்கு முழம் தொடங்கி ஆறு அங்குலம் வீதம் ஒன்பது முழம் வரை கூட்டிவர மஹா பிராஸாதத்தின் துவார விஸ்தாரமாகும்.

2. துவார உயரம்

- துவார விஸ்தாரமானது ஏழு பாகமானால் மூன்று பாகம் கூட்டி உயரம் பத்து பாகமாகும்.
- துவார விஸ்தாரத்தை இரு மடங்கு உயரம் கொள்ளுதல்.
- விஸ்தாரத்தை இரண்டேகால் பங்கு உயரம் கொள்ளுதல்.
- விஸ்தாரத்தை இரண்டரை பங்கு உயரம் கொள்ளுதல்.

4.6.20.5 கோபுரத்தின் உயர அளவு

- கோபுரத்தின் பாதம் அதிஷ்டானம் இவைகளின் உயரமானது மூல பிராஸாதத்தை மூலமாக உடையதாகும்.
- மூல பிராஸாதத்தின் அதிஷ்டான அல்லது பாத உயரத்தை நான்கு முதல் பதினோறு பாகம் செய்து அதில் ஒரு பாகம் உயரம், அதிஷ்டானம் ஒரு பாகம், பாதம் இரண்டு பாதம் என கல்பிக்க வேண்டும்.
- அல்லது கோபுர துவார உயரத்தை நான்கு முதல் பதினோறு பாகம் செய்து அவற்றில் ஏதேனும் ஒரு பாகத்தினால் உயரம் பீடத்தை கல்பித்து கொள்ள வேண்டும். மீதியுள்ள பாகங்களை மூன்று பாகம் செய்து ஒரு பாகம் அதிஷ்டானமும், இரண்டு பாகம் பாதமும் கொள்ளலாம்.

4.6.20.6 கோபுர பேதங்கள்

ஸ்ரீகாந்தம், ரதிகாந்தம், விஜயகாந்தம், விஜய விசாலம், விசாலாலயம்,

விப்ரதிகாந்தம், கேசவிசாலம், ஸ்வஸ்திகரம், மாத்ராண்டம், சதுர்முகம் போன்றவை கோபுர அலங்கார வேலைப்பாடுகளினால் கூறப்படும் பேதங்களாகும்.

தலை, உடல், கை, கால்கள் பொருந்தி கண்ணுக்கு புலனாகும் வடிவம் உருவம் என்றும், உருப்புகளற்ற கண்ணுக்கு புலனாகாத ஒன்றை அருவம் என்றும், இரண்டும் கலந்த ஒன்றை அருவுருவம் என்றும் நூல்கள் கூறுகின்றன. இறைவனைப் பற்றிய கருத்துக்களை புலப்படுமாறு எல்லா உருப்புகளும் அமைந்த உருவங்களை சிற்பிகள் இயற்ற வேண்டும் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

சங்க காலங்களில் நகரம் திருக்கோயிலை மையமாக கொண்டு அமைக்கப்படும். திருக்கோயிலின் நான்கு புறமும் உயரமான திருமதில் கவர் கட்டப்பட்டு நான்கு வீதி அமைக்கப்படும். நான்கு வீதிகளிலும் திருக்கோயிலுக்குள் செல்ல நுழைவுவாயில் இருக்கும். இது வெகு ஜன சௌகரியம் என்று சொல்லப்படும்.

அந்தந்த பகுதி பக்தர்கள் அவரவர் வீதி நுழைவாயில் வழியாக திருக்கோயிலுக்கு சென்று வர வசதியாக கட்டப்பட்டது. மற்றொன்று திருக்கோயிலின் நான்கு புறமும் நகரம் அமையாமல் ஏதேனும் ஒரு புறமே அல்லது இரு புறமே நகரம் இருந்தால் பக்தர்கள் வசதிக்காக அந்த பகுதியில் மட்டும் நுழைவுவாயில் அமைவது வழக்கம். பொதுவாக நான்கு திசைகளிலும் மகாதுவாரம் என்கின்ற நுழைவுவாயில் அமையவேண்டும் என்பது விதியாகும்.

4.7 வஸ்துகள்

கட்டுமான பொருட்கள்

ஆலய நிர்மாணத்திற்கு பயன்படுத்தப்படும் திரவியங்களை (பொருட்கள்) வஸ்துக்கள் எனப்படும்.

இலக்கிய காலங்களில் மண்கவர்களால் கட்டப்பட்டு, அதன் மேல் மரங்கள், ஓலைகள் வேயப்பட்டிருந்தது. மேலும் களிமண்ணால் செய்து அதை குளையிட்டு கடுமண்கோட்டங்களாகவும் செய்யப்பட்டிருந்தது என்பதை சங்க கால நூல்கள் மூலம் அறிகின்றோம்.

ஆலய கட்டுமானம் பிற்காலங்களில் கருங்கற்கள், மரம், செங்கல், சுண்ணாம்பு கலவை ஆகியன அடிப்படை பொருட்களாக கொண்டு கட்டுமானம் செய்யப்படுகிறது.

உபானம் முதல் ஸ்தூபி வரை ஒரே விதமான பொருளைக் கொண்டு கோயில் நிர்ணயிக்கப்பட்டால் அது ஏக திரவியம் எனப்படும்.

உபானம் முதல் பிரஸ்தர மட்டம் வரை (கல்காரம்) கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டு, விமானமானது செங்கற்களால் கட்டப்படுவது ஒரு விதமாகும்.

பிரஸ்தர மட்டம் வரை கருங்கற்களாலோ அல்லது செங்கற்களாலோ கட்டப்பட்டு விமானம் மரத்தினால் கட்டப்படுவது ஒரு விதமான விமானமாகும்.

கருங்கற்கள் தேர்வு செய்ய முறைகள் பற்றி காசிய சில்ப சாஸ்திரம் கூறுகிறது.

(சிலை – கருங்கல்)

புருஷசிலை, ஸ்திரீசிலை, நபும்ஸகசிலை என்பதை அவைகளில் காணப்படும் ரேகைகளினால் பரிசீலித்து பார்த்துத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

- சிலையானது ஒத்தைப்படையாகவும், நேராகவுமிருக்கிற கோடுகளைடையதாக இருந்தால், அது புருஷசிலையாகும்.
- இரட்டைப்படையான கோடுகளுடையதாக இருந்தால் (குறுக்குக் கோடுகள் உள்ளதாகவுமிருந்தால்) அது, ஸ்திரீசிலையாகும்.
- கழுத்தைப்போலிருந்தால் (அடியும், நுணியும் பருத்து, நடுவில் சிறுத்து இருந்தால்) அது, நபும்ஸக சிலையாகும்.

சிலையானது உடைந்திருந்தாலும், புள்ளிகள் விழுந்திருந்தாலும், களங்கமுள்ளதாக (மச்சம் போன்ற கருப்பு கவடுகளுள்ளதாக) இருந்தாலும், சிதைவுற்றிருந்தாலும், மணல்களுடன் கூடியதாக இருந்தாலும் விலக்கிவிட வேண்டும். தோஷமில்லாத சிலைகளை முயற்சியுடன் கிரஹிக்கவேண்டும் - ஸ்ரீ காசிய சில்ப சாஸ்திரம்.

ஆண் தன்மையுள்ள கற்களைக் கொண்டு ஆண் தெய்வ படிமங்களையும், பெண் தெய்வ படிமங்களையும் வடிவமைக்கவேண்டும். பெண் தன்மையுள்ள கற்களைக் கொண்டு பெண் தெய்வ படிமங்களையும், இதர படிமங்களையும் வடிவமைக்க வேண்டும். அலி தன்மையுள்ள கற்களில் ஆதரா பீடங்களையும், படிகளையும் வடிவமைக்க வேண்டும்.

தவிர கற்களின் ஓசையிலிருந்தும் அதன் தன்மையை கண்டறியமுடியுமென கூறப்படுகிறது. உண்ணாதமான வெண்கல மணியின் ஓசை ஆண் சிலை என்றும், அதிலிருந்து குறையும் ஓசையின் தன்மையைக்கொண்டு பெண் சிலை, அலி சிலையின் தன்மையை அறிந்துக்கொள்ளமுடியுமென கூறப்படுகிறது.

தற்சமயம் கருங்கற்களைக்கொண்டு ஆலயமோ, மண்டபமோ நிர்மாணிக்கும் போது கல் தேர்ந்தெடுத்தலை மிக கவனமுடன் கையாளவேண்டும். எந்த மலையில் கற்கள் எடுக்கப்படுகின்றதோ அந்த மலையை நேரில் ஆய்வு செய்து விதியில் கூறப்பட்டுள்ளபடி சோதித்து தேவையான அளவுள்ள கற்களை எடுக்கவேண்டும்.

வாய்ப்பிருந்தால் அதே கற்களைக்கொண்டு கட்டப்பட்ட கோயில்களையோ, மண்டபத்தையோ நேரில் பார்வையிட்டு முடிவெடுக்கலாம். தேவையான அளவுள்ள கற்களை ஏற்கனவே கட்டப்பட்டுள்ள கோயில்கள்களில், மண்டபங்களில் கொண்டுள்ள உயர அகல பரிமாணங்களை கைக்கொள்ளலாம்

4.8 படிமங்கள்

4.8.1 படிம வகைகளை மூன்று வகைகளாக பிரிக்கலாம்

சித்திரம்

படிமங்களின் எல்லா உருப்புகளும் முழுமையாகவும், அவற்றிற்கான அளவிலும், அமைப்பிலும் இயற்றப்படும் உருவம் சித்திரம் எனப்படும். (முழு ஒவியம்) உதாரணம் செப்பு திருமேனிகள். இது பூ ரண சித்திரம் என்றும் கூறப்படும்.

சித்ராந்தம்

படிமங்களின் முன் பகுதி உருப்புகள் மட்டும் இயற்றப்பட்டு, பின் உருப்புகள் இயற்றப்படாமல் இருப்பின் அது சித்ராந்தம் என கூறப்படுகிறது.

சித்ராபாசம்

கவர், திரைச்சீலை, பலகை, காகிதம் ஆகியவற்றில் புடைப்பின்றி தீட்டப்படும் ஒவியம் சித்ராபாசம் எனப்படும்.

முழு உருவங்களை வழிபடுவதால் உத்தம பலனையும், புடைப்பு உருவங்களை வழிபடுவதால் மத்திம பலனையும், ஒவியங்களை வழிபடுவதனால் குறைந்த பலனையும் வழிபடுவோர் பெறுவர் என சிற்ப நூல்கள் கூறுகின்றன.

4.8.2 படிம வகைகளை மேலும் மூன்று வகைகளாக பிரிக்கலாம்

அசலம்

படிமங்கள் செய்த இடத்திலிருந்தோ, அல்லது நிறுவப்பட்ட இடத்திலிருந்தோ அசைக்க இயலா வண்ணம் அல்லது அசைக்க கூடாத நிலையிலிருப்பின் அசலம் என்று பெயர். பாறையில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள், மண், கக்கான், கதை ஆகியவற்றால் அமைந்த வடிவங்கள்.

சலம்

படிமங்கள் ஒரிடத்தை விட்டு வேரிடம் நகரும் வண்ணம் இருப்பினும், அல்லது அந்த நோக்கத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்தாலும் அவை சலம் என்றழைக்கப்படும். இரத்தினங்கள், உலோகங்களால் செய்யப்படும் படிமங்களாகும்.

சலாசலம்

படிமங்கள் இடம் விட்டு இடம் மாற்றக்கூடியதும் ஆனால் மாற்றக்கூடாது என்ற நோக்கத்தில் அமைக்கப்பட்ட படிமங்கள் சலாசலம் என்றழைக்கப்படும். கருங்கல், மரம் ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்டு ஒரிடத்தில் நிலையாக பொருத்தி வைக்கப்பட்ட படிமங்களாகும்.

குணங்களின் அடிப்படையில் மேலும் மூன்று விதமாக கூறப்படுகிறது.

சாத்வீகம் - தட்சிணாமூர்த்தி வடிவம்.

இராஜஸம் - ஆறுமுக கவாமி திருக்கோலம்.

தாமஸம் - மகிஷாசுர மர்த்தினி

4.8.3 தாள வகைகள்

ஊத்தம தச தாளம்

மத்திம தச தாளம்

அதம தச தாளம்

ஊத்தம நவ தாளம்

மத்திம நவ தாளம்

அதம நவ தாளம்

ஊத்தம பஞ்ச தாளம்

மத்திம பஞ்ச தாளம்

அதம பஞ்ச தாளம்

- அஷ்டதாளம்
- சப்த தாளம்
- ஷுட்தாளம்
- சதுஸ்தாளம்
- திரிதாளம்
- துவிதாளம்
- ஏகதாளம்

படிம வஸ்துக்கள்

- களிமண்
- கடுமண்
- கதை
- கடுச்சர்க்கரை (சக்காள்)
- மரம்
- கல்
- உலோகம்
- தந்தம்
- வண்ணம்
- இரத்தினம்

மண்ணுக்கு மரமும், மரத்திற்கு கல்லும், கல்லுக்கு உலோகமும், உலோகத்திற்கு இரத்தினங்கள் உயர்ந்தது. உலோகங்களில் தாமிரத்திற்கு வெள்ளியும், வெள்ளிக்கு தங்கமும் வழிபாடு செய்ய உகந்ததாகும்.

தெய்வ பலனானது செய்யப்படும் பொருள் வேறுபாட்டால் மாறுபடும். தந்தத்தினால் வழிபடும் படிமங்களை செய்வதில்லை.

4.8.4 கடுசர்க்கரை படிமங்கள்

மண், சதை போன்ற உறுதியற்ற பொருள்களைக் கொண்டு வடிவங்களை இயற்றுங்கால் அதனை, உறுதிப்படுத்தும் முகத்தான் பல உக்திகளையும் மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டியவை.

உடலுக்கு உறுதியளிப்பன எலும்புகளும், நரம்புகளும் ஆகும். அழகிய தோற்றத்தை அளிப்பன சதையும், தோலும் ஆகும். எனவே மண்ணால் வடிவங்களை அமைக்கும்போது, எலும்புகளுக்கு மரக்கோல்களையும், நரம்புகளுக்கு கயிறுகளையும், சதைப் பற்றுக்கு மண் சாந்தையும், தோலுக்குத் துணியையும் கொண்டு வடிவத்தை ஒரு புதிய முறையில் அமைக்க வேண்டும்.

இத்தகைய உருவத்தின் மீது பல வண்ணங்களையும் தீட்டி, அதனை ஜீவனுள்ள வடிவமாக மாற்ற வேண்டும். மரத்தண்டுகள் கயிறுகள், மண் சாந்துகள், துணி முதலிய பொருள்களைக் கொண்டு அமைத்திடும் திருவுருவமே கடுசர்க்கரைப் படிமம் என்று சொல்லப்படும்.

சர்க்கரை என்ற சொல்லானது மணல், சக்கான் தூள், உணவுப் பொருளான சர்க்கரை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடும் பொதுச் சொல் ஆகும். இங்கே கடுசர்க்கரை என்பது, கடினமான சக்கான கற்களைப் பொடித்துக் கிடைக்கும் சிறு மணலாகும். சக்கான பொடியினை மண்ணோடு கலந்து பக்குவமான சாந்து தயாரித்து, அதைக் கொண்டு படிமம் அமைக்கப்படுவதால் இது கடுசர்க்கரைப் படிமம் என்று பெயர் பெறலாயிற்று. கடுசர்க்கரையினைக் கண்ட சருக்கரை என்றும் பண்டைச் சிற்பிகள் கூறுவர். கலைப் படிமங்களும், கடவுட் படிமங்களும் நீண்ட காலத்துக்கு நிலைத்திருக்க வேண்டிய பொருள்களாதலால் அவற்றை கடுசர்க்கரையால் இயற்றுங்காலை அதில் கையாணப்படும் மரம், கயிறு, மண் சாந்து, துணி ஆகிய பொருள்களைத் தரமான பொருள்களாகவே கொள்ள வேண்டும்.

கடுசர்க்கரைப் படிமம் செய்வதில் பல கட்டங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அமைகின்றன. அவை முறையே :

1. மரத்தால், படிமத்திற்கேற்ற சூலக் கூட்டை தயாரித்தல்
2. எட்டு விதப் பொருள்களாலான அஷ்ட பந்தன கலவை தயாரித்தல்
3. மரத்தண்டங்களின் மீது கயிறு சுற்றுதல்
4. மண் சாந்தினால் உடலுறுப்புகளை உருவாக்குதல்
5. சக்கான சாந்து தயாரித்துப் பூசுதல்
6. உறுப்புகளின் மீது துணி போர்த்துதல்
7. வெள்ளை வைத்தல்
8. வண்ணம் தீட்டுதல்.

நூல் - சிற்ப செந்நூல்

4.9 வர்ண ஸம்ஸ்காரம்

4.9.1 வர்ணம் தோன்றிய விதம் - ஸ்ரீ காசிய சில்ப சாஸ்திரம்

சிவத்திலிருந்து சக்தியும், சக்தியிலிருந்து நாதமும்,

நாதத்திலிருந்து ஆகாயமும், ஆகாயத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்னியும், அக்னியிலிருந்து ஜலமும், ஜலத்திலிருந்து பூமியும் தோன்றின.

வாயு முதலிய பூதங்களிலிருந்து வர்ணங்கள் உண்டாயின.

பூதங்கள்	வர்ணம்	தேவதை	வர்ணத்தார்
ஜலம்	வெளுப்பு	விஷ்ணு	பிராமணர்கள்
அக்னி	சிவப்பு	மகேஸ்வரன்	சுத்திரியர்
பூமி	மஞ்சள்	கௌர்தேவி	வைசியர்
வாயு	கருப்பு	உருத்திரன்	சூத்திரர்

இவை நான்கும் நான்கு விதமான வர்ணங்கள் கொண்டதாகும்.

1. வெளுப்பு - ஸ்வேதம், சக்லம், தவளம், அவதாதம் என நான்கு வகை வர்ணங்கள்.

அவை முறையே

ஸ்வேதம் - முக்தாயம், இந்து வர்ணாயம் (சந்திரன் நிறம்)

சக்லம் - சங்கு

தவளம் - வெள்ளி, பசும்பால்

அவதாதம் - நட்சத்திரம்.

2. சிவப்பு - அருணம், ரக்தம், சோணம், பாடலம் என நான்கு வகை வர்ணங்கள்.

அவை முறையே

- அருணம் - முயல் ரக்தம்.
- ரக்தம் - செம்பரத்தம் பூ
- சோணம் - புரசம் பூ
- பாடலம் - செம்பஞ்ச குழம்பை

3. மஞ்சள் - ஸ்வர்ணம், பீசங்கம், பீதம், ஹரிதம் என நான்கு வகை வர்ணங்கள்.

அவை முறையே

- ஸ்வர்ணம் - தங்கம்.
- பீசங்கம் - மின்னல்
- பீதம் - அரிதாரம்
- ஹரிதம் - ஒடிந்த மஞ்சள்

4. கருப்பு - நீலம், சிவாமம், காலம், கிருஷ்ணம் என நான்கு வகை வர்ணங்கள்.

அவை முறையே

- நீலம் - நீருண்ட மேகம்
- சிவாமம் - காட்டுகாக்கை
- காலம் - மயில் கழுத்து
- கிருஷ்ணம் - கருங்குளவி சிறகு

இவ்விதம் பதினாறு விதமான நிறங்கள் இயற்கையாக காணப்படுகிறது.

வெளுப்பு நிற மண்ணும், அன்னபட்சி காலின் நிறம் போன்ற சிகப்பு நிறமான மண்ணும், ஜாதிலிங்கம் நிறத்தை போன்ற மண்ணும் பூமியில் உண்டாகக்கூடியவை.

- கோதவரியில் உண்டான மண் ஹரிதாளம்
- காயம் பூவின் நிறம் ராஜவந்தக்கல்,
- பச்சை நிறமான பாசானத்திற்கு சியாமம்
- விளக்கிலிருந்து எடுக்கப்படும் கரிக்கு கிருண்சு வர்ணம்

இவ்விதம் இயற்கையாகவே உள்ள நிறங்கள் யாவும் பிம்பங்கள் செய்வதற்கு சிறந்தவையாகும்.

4.10 ப்ரதிஷ்டையும் அதன் வகைகளும்

4.10.1 ப்ரதிஷ்டையின் வகைகள்

முறையாக அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் இடி விழுந்தும், விக்ரகங்கள், மண்டபங்கள் மண்ணில் மறைந்தும், குழி விழுந்தும், பின்னமடைந்தும், வலு குறைந்தும், கருவற்றும், கொலை செய்தும், அபிவிருத்தி அடைந்தும் ஆகாத காரியங்கள் புரிந்தும் உள்ள ஆலயங்களை புதுப்பிக்கவோ அல்லது புதிய ஆலயங்களை அமைக்க வேண்டியிருந்தால் இடம் மாற்றியாவது, சல்லியங்கள் அனைத்தும் ஆராய்ச்சி செய்த பிறகு எல்லாவித பொருத்தம் பொருந்தியிருக்கப்பட்ட ஆயாதியை கணித்து ஆலய ப்ரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

1. ஆவர்த்தன ப்ரதிஷ்டை

ஆரம்பத்தில் இளங்கோயிலாக இருந்து மறுபடியும் ஆலய முறைப்படி கோயில் அமைத்து இளங்கோயிலுள்ள பிம்பத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்வதாகும். அல்லது நூதன திருவருவம் அமைத்து ப்ரதிஷ்டை செய்வதாகும்.

2. அனாவர்த்தன ப்ரதிஷ்டை

நித்ய பூஜைகள் நடந்து வருங்கால் இடையில் ஏதேனும் தோஷமேற்பட்டால் தோஷபரிகாரமாய் ப்ரதிஷ்டை செய்வதாகும்.

இதில் முதல் வகை நூதனமாக ஆலயம் நிர்மாணிப்பதாகும். இரண்டாவது வகை பூஜைகள் தோஷங்கள் தொடர்புடையதாகும்.

3. புனராவர்த்தன ப்ரதிஷ்டை

பழமையாக உள்ள ஆலயத்தில் ஜீரணம் ஏற்பட்டால் அதை புதுப்பித்து ப்ரதிஷ்டை செய்வதாகும்.

4. அந்தரீதக ப்ரதிஷ்டை

ஆலயத்தின் ஏதாவது ஒருபாகம் பின்னம் அடைந்தாலோ அல்லது பிம்பத்தின் ஏதாவது ஒரு பாகம் பின்னம் அடைந்தாலோ இருப்பவைகளை புதுப்பித்து ப்ரதிஷ்டை செய்வதாகும்.

கர்ப கிரஹத்தினுள் எந்த கடவுளின் படிமம் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட உள்ளதோ அதற்கான பதவின்யாசத்தில் ஆதார பீடத்தை படிமானம் செய்ய வேண்டும்.

4.10.2 கருவறையில் பதவின்யாச விதிகள்

4.10.2.1 சைவம் விதிகள்

கர்ப கிரஹத்தின் சோம சூத்திரமும், பிரம்ம சூத்திரமும் வெட்டிக் கொள்ளுமிடம் கர்ப கிரஹத்தின் மையப்புள்ளி. இது பிரம்ம ஸ்தானம் எனப்படும். இது லிங்க திருமேனியை பிரதிஷ்டைய செய்ய உத்தமம்.

மையத்திலிருந்து பின்வற்றை ஒட்டியுள்ள பகுதியை 10 பாகம் செய்து பின்வற்றிலிருந்து.

9 ஆவது பாகத்தில் பிரம்மனையும்

8 ஆவது பாகத்தில் விஷ்ணுவையும்

- 7 ஆவது பாகத்தில் சுப்ரமணியனையும்
- 6 ஆவது பாகத்தில் சரஸ்வதி தேவியரையும்
- 5 ஆவது பாகத்தில் சூரியனையும்
- 4 ஆவது பாகத்தில் கணபதியையும்
- 3 ஆவது பாகத்தில் பைரவரையும்
- 2 ஆவது பாகத்தில் தேவியரையும்
- 1 ஆவது பாகத்தில் கணங்களையும் ப்ரதிஷ்டை செய்ய உத்தமம்.

4.10.22 வைணவ விதிகள்

முதல் முறை

வைணவ கிருந்தங்களில் மர்சிசம்ஹிதையில் கூறிய கற்பாலய பதவின்யாசம் : கருவறை உட் கூட்டை பதினாறு X பதினாறு = இருநூற்று ஐம்பத்தாறு பதங்களாகப் பிரித்தல் வேண்டும். மத்தியில் பதினாறு பதங்கள் பிரும்ம பதமாகும். ஆதைச் சூழ்ந்த எண்பத்தினான்கு பதங்கள் தெய்வீக பதமாகும்.

மேலும், இதைச் சூழ்ந்த தொண்ணூற்றாறு பதங்கள் மானுஷ, பைசாச பதங்கள், பிரும்மபதத்தைச் சூழ்ந்திருப்பதால் இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் சூழ்ந்த பதம் என்றே பெயர்.

பிரும்ம பதத்தின் நடுவில் கௌதுகபீடத்தை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும். தெய்வீக பதத்தை மூன்றாகப் பிரித்து அதன் நடுவில் ஸ்தானக மூர்த்தியை அமைக்க வேண்டும். தேவ, மானுஷ

பதங்களுக்கு இடையிலும் ஆசன மூர்த்தியையும், மானுஷரம்சத்தில் சிறிது தெய்வீக அம்சத்தை ஆஸ்ரயித்ததாகச் சயனபேரத்தை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

இரண்டாம் முறை

கருவறையை ஏழு X ஏழு = நாற்பத்தொன்பது பதங்கள் செய்து, மத்தியில் உள்ள ஏக பதம் பிருமம் ஸ்தானம், அதைச் சுற்றி எட்டு பாகம் தெய்வீகம், அதைச் சுற்றி பதினாறு பாகம் மானுஷம் அதைச் சுற்றி இருபத்தி நான்கு பைசாச பதங்களாகும். பிருமம் ஸ்தானத்தில் சாந்திக மூர்த்தியையும், தெய்வீக பதத்தில் பெளஷீக மூர்த்தியும், தேவ மானுஷ பதமத்தியில் ஜெயதமுத்தியையும் இவ்விதி துரவ பேரங்களுக்குக் கைக்கொள்ளப்பட்டதாகும்.

பார்வை நூல்	- மரபு கட்டடக்கலை (முதல் தொகுதி)
ஆசிரியர்	- கலைச்செம்மல் திரு.கோ.திருஞானம்
வெளியீடு	- மாணவர் புத்தகப் பண்ணை

4.10.3 பந்தனங்கள்

பீடமும், அதில் நிறுத்தப்படும் பிம்பத்திற்கும் சேர்மானமாக ஸ்வர்ண பந்தனம், ஏக பந்தனம், திரி பந்தனம், பஞ்ச பந்தனம், அஷ்ட பந்தனம் சாத்துபடி செய்ய வேண்டும்.

1. ஸ்வர்ண பந்தனம்

பீடத்திற்கும் பிம்பத்திற்குமிடையே தங்கத்தை உருக்கி, ஊற்றி

பாய செய்வது ஸ்வர்ண பந்தனம். இதை மெல்லிய தகடுகளாக்கி, பீடத்தின் இடைவெளியில் திணித்து கெட்டிப்படுத்தலாம். ஸ்வர்ண பந்தனம் சிவலிங்கத்திற்கு மிக சிறந்ததாகும். இது நூறாண்டுகள் நிலைத்து நிற்கும். இதை வெள்ளியால் செய்வித்தால் ஐம்பது ஆண்டுகளும், ஈயத்தால் செய்வித்தால் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளும் நிலைத்து நிற்கும்.

2. ஏக பந்தனம்

ஒரு பாகம் வெள்ளை குங்கல்பம் (குந்துருக்கம்) அதில் பாதி எண்ணெய் இவை இரண்டையும் கலந்து காய்ச்சி உபயோகித்தால் யாக பந்தனம். இதன் ஆயுட்காலம் ஒரு வருடம். இது பால ஸ்தாபனத்திற்கு ஏற்றது.

3. திரி பந்தனம் - முதல் வகை

கக்கான் பொடி இரண்டு பாகம்

வெள்ளை குங்கல்பம் மூன்று பாகம்

வெண்ணெய் இரண்டு பாகம்

இவையனைத்தையும் சேர்த்து காய்ச்சி உபயோகித்தல் ஒரு முறையாகும். மாற்றாக காய்ச்சாமல் இடித்து மெழுகுபோல் செய்து பந்தனம் செய்யலாம். இதன் ஆயுட்காலம் மூன்றாண்டுகளாகும்.

4. திரிபந்தனம் - இரண்டாம் வகை

கக்கான் பொடி, நாட்டு வெல்லம், கனிந்த பேயம் வாழை ஆகியவற்றை சேர்த்து பிசைந்து திரி பந்தனம் செய்யும் முறை

நடைமுறையில் உள்ளது.

5. பஞ்ச பந்தனம்

குந்துருக்கம் இரண்டு பாகம்

சக்கான் பொடி ஒரு பாகம்

திரிபாலா கஷாயம் ஒரு பாகம்

கொம்பரக்கு $\frac{3}{4}$ பாகம்

வேண்ணெய் ஒரு பாகம்

இவற்றை இடித்தோ அல்லது காய்ச்சியோ பந்தனம் செய்யலாம்.

6. அஷ்ட பந்தனம்

எட்டு விதமான பொருட்களை சேர்த்து தயாரிக்கப்படும் ஒருவகை சாந்தாகும்.

1. சுண்ணாம்புக்கல் மாவு - $\frac{1}{2}$ பங்கு
2. காவிக்கல் - 1 பங்கு
3. கொம்பரக்கு - 2 பங்கு
4. கருங்குங்கல்யம் - 4 பங்கு
5. தேன் மெழுகு - 2 பங்கு
6. லிங்கம் - 2 பங்கு
7. செம்பஞ்சு - 1 பங்கு
8. வேண்ணெய் - 1 பங்கு

இவற்றில் தேன் மெழுகை சிறு சிறு துண்டுகளாக செதுக்கி இவையனைத்தையும் கலந்து உரலிலிட்டு உலக்கையால் இடித்து பந்தனம் செய்ய வேண்டும்.

4.11 சம்புரோக்ஷணம் / சும்பாபிஷேகம்

4.11.1 சம்புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டியதின் அவசியத்தை மயமதம் சிலப் நூல் விளக்குகிறது.

ஹர்மியமானது முழுமையும் கட்டி பூர்த்தியடைந்த பிறகு எஜமானன், குரு, சில்பி இவர்கள் உத்தராயணத்தில் சோபனமான நட்சத்திரத்தில் சுபகரமான பட்சத்தில் ஜலசம்புரோக்ஷண கர்மாவை துவக்க வேண்டும்.

புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட வஸ்துவில் (பிராஸாதம்) பூதங்கள், பிரேதங்கள், பைசாசங்கள், ராட்சஷ கிரஹங்கள் வந்து வசிக்க துவங்கும். ஆகையால் அவ்விதம் அவைகள் அடையாமல் இருக்கும்படி செய்வதற்காக ஆலய நிர்மாணமான உடனேயே சம்புரோக்ஷணம் / சும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

சம்புரோக்ஷணம் / சும்பாபிஷேகம் செய்யும் காலமானது உத்தராயண மாதத்தில் இருப்பது உத்தமமாகும்.

மூர்த்திகளுக்கு கீழே சுவர்ணம், நவரத்தினங்களை ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

சம்புரோக்ஷணம்/சும்பாபிஷேகம் கிரியைகள் ஒன்பது, ஏழு, ஐந்து அல்லது மூன்று இரவுகளில் செய்ய வேண்டும்.

4.112 சம்புரோஷணம் / சும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டிய காலங்கள்

வருடத்தில் சூரியன் வடதிசையில் சஞ்சரிக்கும் ஆறுமாத காலம் உத்தராயணம் என்றும் தென் திசையில் சஞ்சரிக்கும் ஆறு மாத காலம் தக்ஷணாயணம் என்றும் கூறப்படுகிறது. இது இறைவனுக்கு ஒரு மாதம் என கணக்கிடப்படுகிறது. இது நடைமுறையிலுள்ள வழக்காகும்.

இவ்வாறு பன்னிரெண்டு உத்தராயணங்கள், தக்ஷணாயணங்கள் சேர்ந்து இறைவனுக்கு ஒரு ஆண்டாக கணக்கிடப்படுகிறது. இந்த ஒரு ஆண்டின் கணக்கின்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் (12 ஆண்டுகள்) சம்புரோஷணம் சும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

ப்ரதிஷ்டை என்ற தலைப்பில் கூறப்பட்டவாறு ஏதேனும் குறைகள் நிகழ்ந்தாலும் பின்னமடைந்தாலும் இயற்கை சீற்றங்களால் பாதிக்கப்பட்டாலும், ஆலயம் கீலகமடைந்தாலும் அவற்றை சரிசெய்து இடையிலும் சம்புரோஷணம் / சும்பாபிஷேகம் செய்விக்கலாம்.

4.11.3 சம்புரோஷணம் / சும்பாபிஷேகத்திற்கான யாக சாலை அமைப்பு

ஆலயத்தையும், விக்ரஹங்களையும் செய்து முடித்தபின் அவற்றை சுத்தப்படுத்தி ப்ரதிஷ்டை செய்து சம்புரோஷணம் / சும்பாபிஷேகம் செய்ய அந்தந்த ஆகம விதிமுறைப்படி யாகங்கள் நடைபெறும். அந்த யாகங்கள் செய்வதற்கு நிறுவப்படுமிடம் யாக சாலை அல்லது யாக மண்டபம். இதன் மையத்தில் வேதிகை என்ற ஆசனம் (மேடை) அமைத்து சுற்றிலும் அக்னி குண்டங்கள் அமைக்க வேண்டும்.

வேதிகைகளும், குண்டங்களும் பல்வேறு தோற்றங்களையும், பெயர்களையும் கொண்டது. இவற்றை நிர்மாணிக்கும் பொறுப்பு ஸ்தபதியையே சாரும்.

யாக சாலை அமைப்பதற்கு பிராஸாதத்தின் வடக்கு, வட கிழக்கு, கிழக்கு ஆகிய இத்திசைகளில் யாக சாலை அமைக்க வேண்டும்.

4.11.3.1 யாக சாலை நிர்மாணத்திற்கான அளவுகள்

யாக சாலை நிர்மாணத்திற்கு ஒரு அளவுகோலை ஸ்தபதி கைகொள்ள வேண்டும். யாக சாலையை தலைமையேற்று நடத்தும் தலைமை வேத விற்பன்னர் (சர்வ சாதகர்) எனப்படும் அவரது கைமுழும் அளவை யாக சாலை நிர்மாணத்திற்கு பயன்படுத்த

வேண்டும்.

முழு கையளவை அரத்தினி என்றும் (முட்டி முதல் சிறு விரல் முடியும் வரை), விரல்களை முஷ்டியாக்கின் அது ரத்தினி எனப்படும். இரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றை கையளலாம். இதை 24 கூறுகளாக செய்து ஒரு விரல் என்றும், விரலை 8 கூறுகளாக பிரித்து யவை என்றும் கொள்ளலாம்.

4.11.3.2 யாக சாலை நிர்மாணம் செய்யும் முறைகள்

சைவ முறையில் சும்பாபிஷேக யாக சாலை நிர்மாணம் செய்யும் முறை

சைவ ஆகமங்களில் யாக சாலை நிர்மாணங்களை பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

தச	குத்திர	யாககுண்டம்	-ஏக குண்டம்
ரவி	குத்திர	பஞ்சகுண்டம்	-ஐந்து குண்டங்கள்
மனு	குத்திர	நவகுண்டம்	-ஒன்பது குண்டங்கள்
கலா	குத்திர	நவகுண்டம்	-ஒன்பது குண்டங்கள்
கன	குத்திர	நவகுண்டம்	-ஒன்பது குண்டங்கள்

என ஐந்து விதமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலும் ஈஸ்வரனுக்கு உத்தம பட்சம் என்ற 33 குண்டங்களும் அமைக்கப்படுகிறது. வேதிகைகள் அலங்காரமாக பஞ்சாசண வேதிகை, பத்ம வேதிகை, கண்ட வேதிகையும் அமைக்கப்படுகிறது.

வைணவ முறையில் யாக சாலை அமைப்பு

1. வைகாசன ஆகமப்படி யாக சாலை அமைத்தல்

இதன் மையத்தில் வேதிகையும், அதனை சுற்றிலும் 5 யாக குண்டங்களையும் அமைத்து, அல்லது 7 குண்டங்களை அமைத்து உத்தம பட்சமாக சம்புரோக்ஷணம் செய்யலாம் என கூறப்படுகிறது.

2. பாஞ்சரார்த்த ஆகமப்படி யாக சாலை அமைத்தல்

பாஞ்சரார்த்த ஆகமப்படி மத்தியில் வேதிகை அமைத்து அதனை சுற்றிலும் யாக குண்டங்கள் அமைத்து யாகம் செய்ய வேண்டும்.

வொதுவாக யாக சாலைக்கு நான்கு புறமும் துவாரம் இருக்க வேண்டும்.

அதிகாரம் 5 ஸ்தபதி லக்ஷணம்

ஸ்தபதிக்கான விளக்கமும், தகுதியையும் சிற்ப நூல்கள்

கூறுகின்றன. அதில் அவர்களின் குணாதியங்கள், கல்வி, நல்லொழுக்கம் ஆகியன மற்றும் அன்றாடம் பின் பற்றவேண்டிய கர்மாக்கள் போன்றவைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

விண் னுயிர் விமானங்களையும், கோபுரங்களையும், மண்டபாதிகளையும், அதனுள் மூல பேரங்களையும் மாயெரும் புண்ணிய ஸ்தலங்களில் தனித்தன்மையுடன் தோற்றுவித்து இப்புவிக்கு பேறு தந்து வாழவைப்பது சிற்ப கலையே ஆகும். ஒரு உருவத்தை செய்ய வேண்டியவன் அதன் முழு அமைப்பையும் தன் மனதில் ஊடிவமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஞானிகளின் மனம் போல் அசைவற்ற மனநிலையை அவன் கொண்டிருக்கவேண்டும். அசைவற்ற மனதில் அவன் செய்ய வேண்டிய உருவத்தை பதியவைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மனநிலையை கொண்டவன் சில்பி எனப்படுவான்.

சிற்பாச்சாரி லக்ஷணம்

என்னயுக தருமமிது கலியினில்லா
தின்பமிது நான்காய ஜாதிக்கொள்வர்
பன்னறிய சிற்பனூன் விவேகமுள்ளார்
பக்தியுயர் சிந்தனையறத்தின் மிக்கார்

நன்னடைய ராசாரமுள்ளார் னூலோர்
நயமான வாக்குளர்தாந் சிற்பர்கண்டாய்
சொன்னவிவர் யாலயாதி கோலினல்ல
ககமான வாழ்ண்டு ஜகமுங்கொள்வார்

சிற்பன் இலக்கணம்

சுத்தமன வாக்காதித்தூயோ னாகிச்
சுருதியுத்தி யனுபவத்திற் றோய்ந்தோ னாகி
சித்தமது தெளிந்தோனாய் செகத்து னார்க்குச்
சீருதிக்க வேண்டுமெனுந் சிந்தை யோனாய்
நித்தநெறியனுட்டான நிலைமை மாறா
நேயமிகு நற்குணமே நிறைந்த தெய்வ
பத்திதனி லீடுபட்டுப் பலநூ லாய்ந்த
பண்டிதனே சிற்பனெனப் பகர லாமே.

சிற்பாச்சாரியும் அவனுடைய சிறப்பும்
சில்பிமாதாசிலா புத்திரா
தாசத்வம் சர்வ பூ ஜித
சில்பினம் கல்பித்தம் தெய்வம்
சில்பி பிரம்ம மயம்ஜெகத்

பார்வை நூல் - ஆலய விக்கிரக நிர்மாணம், ஆயாதி சிற்ப
இரகசியம்.

ஆசிரியர் - ஸ்தபதி டி.பி. கணேசமூர்த்தி.

ஸ் தபதிகள் அவரவர்கள் செய்யும் காரியங்களினாலே

ஸ்தபதி, ஸுத்திரதாரி, வர்தகீ, தக்ஷகன் என நான்கு விதமாக ஆகிறார்கள்.

பிரஸித்தமான தேசத்தில் ஸங்கீர்ண ஜாதியில் பிறந்தவனும், விரும்பத்தக்க கபலக்ஷணங்களுடையவனும், ஸகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றறிந்தவனும், அங்கங்கள் குறைவாகவோ, கூடுதலாகவோ இல்லாதவனும், தார்மீகனாகவும், தயையுள்ளவனும், பொறாமையில்லாதவனும், அஸுயை இல்லாதவனும், சோம்பலில்லாதவனும், குலப் பெருமையுடையவனும், கணிதமறிந்தவனும், புராணங்களை அறிந்தவனும், ஸத்யம் பேசுகின்றவனும், இந்திரியங்களை ஜெயித்தவனும், சித்திரகலையை அறிந்தவனும், ஸகல தேசங்களை அறிந்தவனும், அன்னமளிப்பவனும், பேராசையில்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், தவறுகள் இல்லாதவனும், ஸப்தவிதமான வியஸனங்கள் இல்லாதவனும், நல்ல மனதுடையவனும், நிலைத்த மனதுடையவனும், வாஸ்து வித்தையாகிய ஸமுத்திரத்தின் கரையை கண்டவனுமான ஸ்தபதியானவன் வீடு, முதலியவைகளையும்

தேவாலயங்களையும், தேவதாமூர்த்திகளையும் நிர்மாணம் செய்து ஸ்தாபிப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனாவான்.

அந்த ஸ்தபதியின் சீடன் அல்லது மகனாக இருப்பவனும், ஸ்தபதியின் உத்தரவை அனுசரித்து நடப்பவனும், ஸகல காரியங்களை அறிந்தவனும், ஸுத்ரபாதம் -தண்ட பாதம் இவைகளை அறிந்தவனும், அகலம்-நீளம் -உயரம் இவைகளை நன்றாக அளக்க தெரிந்துக்கொண்டவனும் ஸ்த்திரதாரி ஆவான் (கயிறு பிடிப்பவன்)

மண்ணினாலாகக்கூடிய காரியங்களை அறிந்தவனும், நல்ல குணங்களுடையவனும், ஸாமர்த்தியமுடையவனும், எல்லா காரியங்களையும் தன் அபிப்பிராயப்படி செய்கின்றவனும், உடனே செதுக்கக்கூடியவனும், மென்மேலும் யுக்தியினாலே விருத்தி செய்கின்றவனும், எப்பொழுதும் ஸுத்திரதாரியை அனுசரித்து இருப்பவனும் வர்தகீ எனப்படுகிறான்.

யாதொருவன் பெரிதாகவோ, சிறிதாகவோ இருக்கின்ற கருங்கல், மரம், செங்கல் இவைகளை ஸுத்திரதாரி அபிப்பிராயத்தை அனுசரித்து செதுக்குகிறானோ அவன் தக்ஷகன் என கூறப்படுகிறான். (தக்ஷகன் - தச்சன்)

காரியங்களை செய்யும் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களும், சத்தமான மனதுடையவர்களும், பலமுடையவர்களும், தயவு உடையவர்களும், குருபக்தி உடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷ முடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸ்தபதியின் உத்தரவை அனுஸரித்து நடப்பவர்களுமான அவர்களுக்குள், ஸ்தபதியானவன் விஸ்வகர்மா என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றான். இவர்கள் இல்லாமல் எல்லோருடைய காரியங்களையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால் ஸ்தபதி முதலிய நான்கு பேர்களையும் எப்பொழுதும் பெருமையாக பாவிக்கவேண்டும்.

5.2 ஸ்தபதிகள் இலக்கணம்

ய் கனோபவீதம், பஞ்சகச்சை, உத்ரியம், கர்ணகுண்டலம், பவுத்திரம், ஜபமாலை, உத்திராட்சம், இவை முதலியவைகளோடு தெய்வ வரப்பிரசாதியும், நித்ய, நைமித்ய கருமங்களை யுடையவனாயும், பொருமையும், அடக்கமும், நல்லெண்ணமும், நற்குணமும், நல்ல மரபில் பிறந்தந்தவனாகவும், பொறாமை இல்லாதவனாயும், அபகாரத்தை மறந்தவனாயும், சிவந்ந மெய்யனாயும், லக்ஷ்மி விலாச பார்வையும், பிங்குடமியும், விதிப்படியாக ஹஸ்தம் இரண்டு கொண்ட விதஸ்தியாகிய கால் உடையவனாயும், வேதங்களின் சாரம் உடையவனாயும், நானாவித மந்திர, தந்திர, ஜால, சக்தி தெரிந்தவனாயும் முத்திரை லட்சணங்களும், நல்லவாக்கும், வர்ணாசிரம தர்மம் தப்பாதவனும், பஞ்சமா பாதகத்தை நினையாதவனும், மாதர் மயக்கம் இல்லாதவனும், யாதும் இருதயத்தில் எண்ணிய எண்ணம் மாறாத சிரத்தையுடையவனும், கல்வி, சாத்திரம், இதிகாசம், சிற்பம், வைத்தியம், வாதம் முதலான விஷயங்களை தெரிந்தவனாயும், குலப்பெறுமையுடையவனாயும், மரம், செங்கல், சுதை, உலோகம், மணர், கல், மெழுகு, சர்க்கரை, தந்தம் முதலான எந்த வஸ்துவிலும் விக்ரகம், கருவி, ஆலயம்,

கோபுரம், மடம் இதுகளை இயற்றும் திறமும், சல்லிங்களை ஆராயும் திறனும் உடையவனும் ஆகிய குணங்களை உடைய சிற்பாச்சாரிகளே சிற்பத் தொழிலுக்கு யோக்யதை உடையவர்கள் என்பதாம்.

சிற்ப முறைபுடனும் முறை தவறியும்

செய்பவர்கள் அடையும் பயன்

சாற்றொணாய் பஞ்சாங்க முகூர்த்தங் கண்டே

சரியான யாலயத்தி னோக்கம் பார்த்து

ஏற்றமிலாக் குற்றங்க ணீக்கிநல்ல

வியல்பான நகராதி கிரகமீறாய்

மாற்றொன்னாய் பொறுத்தவொடு நிமித்தங்கண்டு

வகுத்ததோர் சிற்பனவ னிந்திரன்போல்

யேற்றதோர் வாழ்வுளனா மஃதேயில்லா

விடிவீழ்ந்த மரம்போலே குடிபுழம்பாழாம்

- காக்கையர் சிற்பம்

சிற்பமுறை தவறிய கர்த்தனும் அடையும் பயனும்

ஆலயம் அமைக்கும் கர்த்தன் அறிவுள்ள சிற்பன் அல்லா

வேலையனாலே செய்விப்பின் வேதனை பலவும் சூழ

நீல்புவி தன்னின் நீண்டு நிறையங்கள் பலவும் யெய்தி

சாலவே துயருற்று சூழ்வன் சற்குரு சாபமீதே.

இந்நூலுக்கு அருகரல்லாதவர்

மாறுகண் விழிசிமிட்டி மங்கைநூலிழந்தவள்

தூறுசொல்லி குடிசெடுப்போன் சுந்தரமிலாதவன்
கீறுகோபி யானவன்நற் சிந்தையற்ற எத்தனும்
கூறுமிந்த சாத்திரத்திற் கூடொணாத பேர்கனாம்.

பார்வை நூல் - ஆஸய விக் கிரக நிர்மாணம். ஆயாதி சிற்ப
இரகசியம்.

ஆசிரியர் - ஸ்தபதி டி.பி. கணேசமூர்த்தி.

கோளர், குண்டகர், நல்லமரபில் பிறக்காதவர்,

கொலைஞர், சண்டாளர், புறங்கூறுவோர், விவேகி, பொய்யர், தரித்தர், இரக்கமில்லாத சொற்போற்படுவோர், விகாரி, மூதேவி வாசன், சுதியில்லாதவன், உபகாரத்தை மறந்தவன், புலால் உண்டவன், தெய்வ வணக்கம் இல்லாதவன், முன்கோபி, நயவஞ்சகன், செங்கண்ணன், தியானம் இல்லாதவன், தற்பெறுமையுடையவன், மூடன், அற்ப கல்வியுடையோன், பொறுமையில்லாதவன், ஸ்நானம், பூஜை, ஜபம் இல்லாதவன், பெரியோர் வணக்கம் இல்லாதவன், பொருளாசையுடையவன், புலால்நாற்றமுடையவன், விகாரரூபி, செம்பட்டை மயிரோன், இடிபோல் அதிர்ந்து பேசுவன், வர்ணாசிரமம் தப்புவோன், ஸ்திரி மயக்கமுன்னோன், மது உண்போன், சாஸ்த்திரத்தை பழித்தோன், தாய், தந்தை, சுற்றம், பந்து, பசு, சிசு, குரு, தெய்வம், பெரியோர்கள் முதலானவர்களுக்கு உபகாரம் செய்யாதவன், இவ்வித சண்டாள ஸ்தபதிகளை கொண்டு ஆலயம், மடம், கிராமம், நகரம், கிரகம் இதுகளை செய்தால் அந்த காரியங்கள் நிறைவேறாமல் ஆச்சாரியனுக்கும், எஜமானனுக்கும், ஆலயத்திற்கும், கிராமத்திற்கும், நகரத்திற்கும் பொல்லாத தோஷமுண்டாகி நாசமடையுமே தவிர, ஒருகாரும் நிறைவேறாது என சொல்லப்படுகிறது.

சிற்பன் மகிழ் செய்யும் நட்பு

நல்லதோர் சிற்பனுக்கு நட்பொடு இடங் கோலுங்கால்
சொல்லு யூந்துகிலும் பொன்னும் கமங்கலப் பொருளு மீந்து
வல்லவை வரைந்து கேட்டு வளம்பெற முடிவுங் கொண்டால்
செல்வமாம் மயன் சொன்ன சிற்பநூல் பலிக்குந்தானே.

சிற்பமுறை தவறினால் நேரிடும் பயன்
ஆலயம் நகரம் கிராமம் அரண்மனை தடாகம் கூபம்
கோலமா ளிகைம டங்கள் கோபுரம் மனைகள் கூடம்
சீலமாநு சிற்ப முறையன்றி செய்பில் மன்னர்
கீலகப் போருண் டாக்கும் கர்த்தர்களுங் கெடுதி யாமே.

பார்வை நூல் - ஆலய விக்கிரக நிர்மாணம். ஆயாதி சிற்ப
இரகசியம்.

ஆசிரியர் - ஸ்தபதி டி.பி. கணேசமூர்த்தி.

5.4 ஸ்தபதிகள் தேர்வு செய்யும்முறை

ஸ் தபதிகள். சிற்பங்களுக்கான இலக்கணத்தில்

கூறப்பட்டுள்ளவாறு குணாதிசயங்கள், நித்தியகர்மங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவைகளை வழுவாறு கடைபிடிப்பவராக இருத்தல் வேண்டும். செய்யும் செயல்களை மனதில் உள்வாங்கி, எஜமானரின் தேவையறிந்து அதை செயல்படுத்தி காட்டும் திறமை உள்ளவராகவும், இருத்தல் வேண்டும்.

பாராம் பரியமான முறையில் தலைமுறைகளாக வழிதோன்றியவராகவும் இருக்க வேண்டும். அவர்தம் மூதாதையர்களுடன் அல்லது ஆச்சாரியர்களுடன் இணைந்து திருக்கோயில் நிர்மாண பணியில் ஈடுபட்ட அனுபவம் உள்ளவராக இருத்தல் வேண்டும்.

ஏற்கனவே ஸ்தபதி செய்து கொண்டிருக்கின்ற, செய்துமுடித்த திருப்பணிகளின் விவரங்கள் மற்றும் அந்த திருப்பணிகள் செய்யும் நிர்வாகத்தினரிடம் உள்ள சமூக உறவுகள் பற்றியும் நன்னடத்தை பற்றியும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

எஜமானர், ஆச்சார்யன் மற்றும் நிர்வாகத்திலுள்ளவர்களின் தேவையுணர்ந்து, ஞானங்கள் அறிந்து அதன்படி சில்ப சாஸ்திரம் மாறாமல் நிர்மாணிக்கும் குணமுடையவராக இருத்தல் அவசியமாகும்.

5.5 திருப்பணி குழு அமைத்தல்

எஜமானர் மேற்கொண்ட திருப்பணியை, செவ்வனவே செய்து முடிக்க அவருக்கு உறுதுணையாக பணிக்குழவினர் உடனிருத்தல் அவசியம். பணிக்குழுவில் ஆச்சாரியன், ஸ்தபதி ஆகியோரின் வழிகாட்டுதலின்படி திருப்பணியை கொண்டு செல்லும் அங்கத்தினரை எஜமானர் நியமிக்க வேண்டும். திருப்பணிகள் மேற்கொள்ள எஜமானர், ஸ்தபதி, ஆச்சாரியன் ஆகிய மூவரும் மிக முக்கியமானவர்கள்.

Shree Pundarikatcha Perumal Temple - Thiruvellarai

அதிகாரம் 6 புனரமைப்பு

6.1 புனராவர்த்தன புனரமைப்பு

பழமையான ஆலயங்கள் இயற்கையின் சீற்றங்கள் காரணமாகவும், உரிய பராமரிப்பு இன்றி ஜீரணத்து விட்டால் அந்த ஆலயத்தின் ஏற்கனவே உள்ள அளவு பரிமாணங்களை கணக்கெடுத்து வைக்கவேண்டும். பின் ஆலயத்தை பிரித்தெடுத்து, ஜீரணங்களை அகற்றி மீண்டும் அதே அளவில் கட்டுமானம் மேற்கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் போது ஏற்கனவே பயன்படுத்தியுள்ள வஸ்துக்களையே (கட்டுமான பொருட்கள்) உபயோகிக்க வேண்டும். அது தரமற்றதாக இருந்தால் புதிய வஸ்துகளையோ அல்லது அதனிலும் மேலான உயர்வான வஸ்துவை உபயோகிக்கலாம்.

6.2 அந்தரீதக புனரமைப்பு

அலயத்தின் பாகம் என்பது கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் மற்ற மண்டபங்கள், பிரகார மதில்கள் அனைத்தும் இதில் அடங்கும். இதில் ஏதேனும் பின்னம் ஏற்பட்டால் அவற்றை சரிசெய்தலாகும்.

கவர்களில் ஏற்படும் விரிசல்கள் அதிகமாக இருந்தால் கவற்றை பிரித்து மீண்டும் அதே தன்மையாய் பொருட்களை கொண்டு சேர்மானம் செய்யவேண்டும். விமானங்களில் ஏதேனும் அங்கங்கள் பின்னமடைந்து விழுந்து விட்டால் அப்பகுதியை மட்டும் சரிசெய்தால் போதுமானதாகும். சோதிக்கும் போது கூடுதலாக பாதிப்பு இருந்தால் பாதிப்பு உள்ளவரை சரிசெய்ய வேண்டும்.

அதேபோல் கட்டுமானம் முற்றுபெறாமல் நின்று கொண்டிருக்கும் மண்டபங்கள் கோபுரங்கள் பிரகாரங்கள் ஆகியவற்றையும் கட்டுமானங்களை அதே வஸ்து கொண்டு (ஏற்கனவே கட்டப்பட்டுள்ள கட்டுமான பொருட்கள்) கட்டிமுடிக்க வேண்டும்.

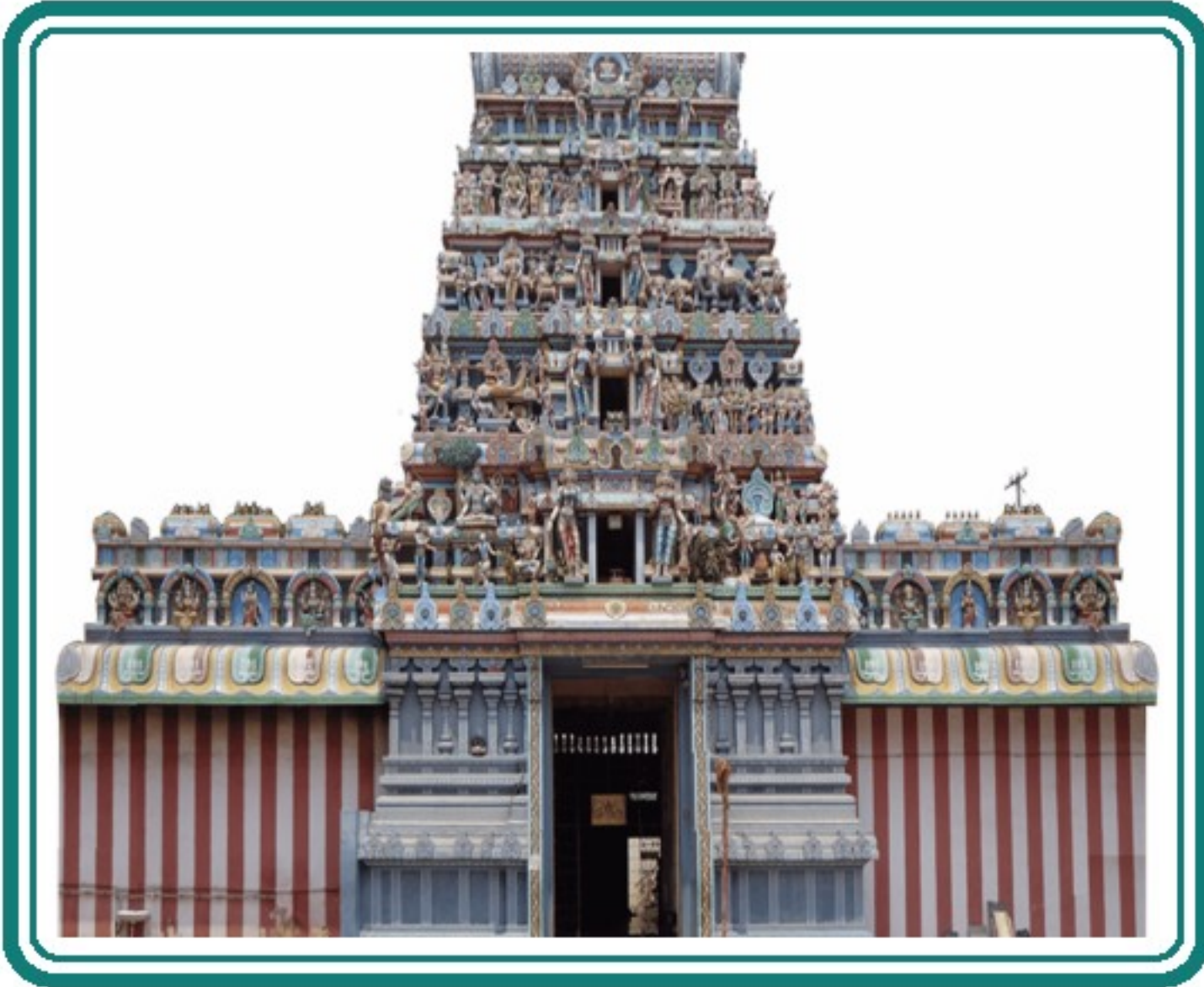
6.3 படிமங்களின் புனரமைப்பு

கல் பிம்பங்கள் நித்ய பூஜைகள் காரணமாக கால போக்கில் தேய்மானம் அடையலாம். சில சமயங்களில் பின்னமடையலாம். சிவலிங்கத்தை பொருத்தவரை அதன் ஆயாதி அளவில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தேய்மானம் அடையலாம் அதற்கு மேல் பூஜாம்சத்தை மாற்றம் செய்யவேண்டும். ஆவுடையாரிலோ ஆதார பீடத்திலோ பின்னம் ஏற்பட்டால் அதை தனித்தனியாக மாற்றியமைக்கலாம். ஆனால் லிங்க திருமேனியில் பின்னம் ஏற்பட்டு மாற்ற வேண்டியிருந்தால் லிங்கம் ஆவுடையார் ஆதாரபீடம் உட்பட அனைத்தும் மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

மற்ற பிம்பங்களுக்கும் இது பொருந்தும். மற்ற கல் பிம்பங்களில் சிறிய அளவிலான பின்னங்கள் அதாவது நகம் ஆபரணங்கள் போன்றவற்றை சேர்மானம் செய்து வழியடலாம். அங்கத்தில் பின்னங்கள் ஏற்பட்டால் பிம்பத்தை அளவு மாறாமல் புதியதாக அமைக்கவேண்டும். பழய பிம்பத்தை கண்டிப்பாக ஜலாதிவாசம் அல்லது மண்ணில் மூடவேண்டும்.

உலோகம் - உலோக பிம்பங்களில் பின்னம் என்பது பெரும்பாலும் அப்பிம்பம் தேய்ந்து போகுதல் மற்றும் ஏதேனும் சமயத்தில் உடைந்து போகுதலையும் குறிக்கும். உலோக வார்படம் என்பதால் இதில் சேர்மானம் செய்தல் கூடாது. எனவே அதே உலோகத்தை உருக்கி மீண்டும் புதிய பிம்பமாக அளவு மாறாமல் வார்க்க வேண்டும்.

இரத்தினம் - இரத்தின பிம்பங்கள் பின்னமனால் புதிய
இரத்தின பிம்பங்கள் செய்யவேண்டும். புதிய இரத்தின பிம்பங்கள்
செய்யும் போது அளவுகள் வேறுபடலாம்.
இவ்வாறாக திருக்கோயில்களில் மற்றும் 'ம்ப' ில் ஏற் ்
பின்னங்கள் ஜீரணங்களை சரிசெய்ய ஆப்பிக்க ்.

அதிகாரம் 7

பாதுகாத்தலும் அதன் முக்கியத்துவமும்

நம்நாட்டில் ஆழ்வார்களாலும், நாயன்மார்களாலும் பாடப்பட்ட புகழ்மிக்க திருத்தலங்கள் பல உள்ளன. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திருக்கோயில்களை நல்ல முறையில் பாதுகாத்து வர, அவற்றிற்கு திருப்பணி செய்து வருதல் மிக முக்கியமாகும்.

பழமையும், சிறப்பும், கலைநயமும், சிற்ப வேலைபாடுகளும் ஒருங்கிணைந்த பண்புகளும் கொண்ட திருக்கோயில்களில் நடைமுறையில் உள்ள வழிபாட்டு முறை மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றின் பெரில் மிகுந்த கவனம் கொள்ள வேண்டும்.

- பாரம்பரியமான கலாச்சாரத்தை சார்ந்தே திருக்கோயில்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளதால், அந்த கலாச்சாரத்தை பாதுகாப்பான முறையில் கொள்வதற்கு, திருக்கோயில்களையும், அதை சார்ந்த மரபு கட்டடக் கலைகளையும் நாம் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமானது.
- திருக்கோயில்கள் நிர்மாணத்தில் தேசாந்திர (அந்த கோயில் அமைந்துள்ள பகுதி) சம்பிரதாயங்களை சுட்டிக்காட்டும் இடங்களாகவும், கலைகளின் வளர்ச்சி கூடமாகவும் (பரதம், இசை, இலக்கியம்) இருந்து வருகின்றது. அக்கலைகளின் வளர்ச்சி மேன்மேலும் வளர திருக்கோயில்களை பாதுகாத்தல்

அவசியமாகின்றது.

- நமது இலக்கியங்களில் காணப்படும் கோட்டங்களும் அதிலுள்ள கட்டட கலையும், சிற்ப அம்சங்களும் நமது கட்டடக் கலைக்கு தலைசிறந்த சான்றாகும். மகாபாரதத்தில் பாண்டவர்களின் இந்திர பிரஸ்தம் அரண்மனையும், அதில் பதித்திருந்த பளிங்கு கற்களும் இன்றளவும் சான்றானவை. அதுபோல் குறிப்பிட்ட தினங்களில் (நட்சத்திரம்) குரிய ஒளி கருவறையின் மூல விக்ரஹம் மீது படும்மாறு அமைக்கப்பட்ட திருக்கோயில்கள் ஏராளம். இதுவும் கட்டடக் கலைக்கு சிறந்த சான்றாகும். அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட திருக்கோயில்களை அதன் பழமை, தன்மை மாறாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.
- கட்டடக் கலையின் அங்கமான சிற்பக் கலை, ஓவியக் கலை ஆகியவற்றை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது திருக்கோயில்கள் ஆகும். இக்கலை மேன்மேலும் வளர திருக்கோயில்களை முன்மாதிரியாக கொண்டு பிற்கால சந்ததியினர் பயன்படுத்தி தங்களது திறமையை வளர்த்துக் கொள்ள இக்கோயில்களை பாதுகாப்பது அவசியமாகிறது.
- ஒவ்வொரு தேசத்தின் திருக்கோயில் அமைப்பிலும், அந்தந்த தேசத்தை ஆண்ட மன்னர்களின் கலை பானியும், அவர்களது மொழி, வாழ்க்கை முறை போன்ற நிகழ்வுகளின் பிரதிபலிக்கும் சான்று கூடமாகும். அவற்றிலிருந்து நம் தேசங்களின் கலை, பண்பாட்டை அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக திகழ்கின்றன. அத்தகைய பண்பாடுகளை தெரிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக

நம் திருக்கோயில்களை பாதுகாப்பது அவசியமாகிறது.

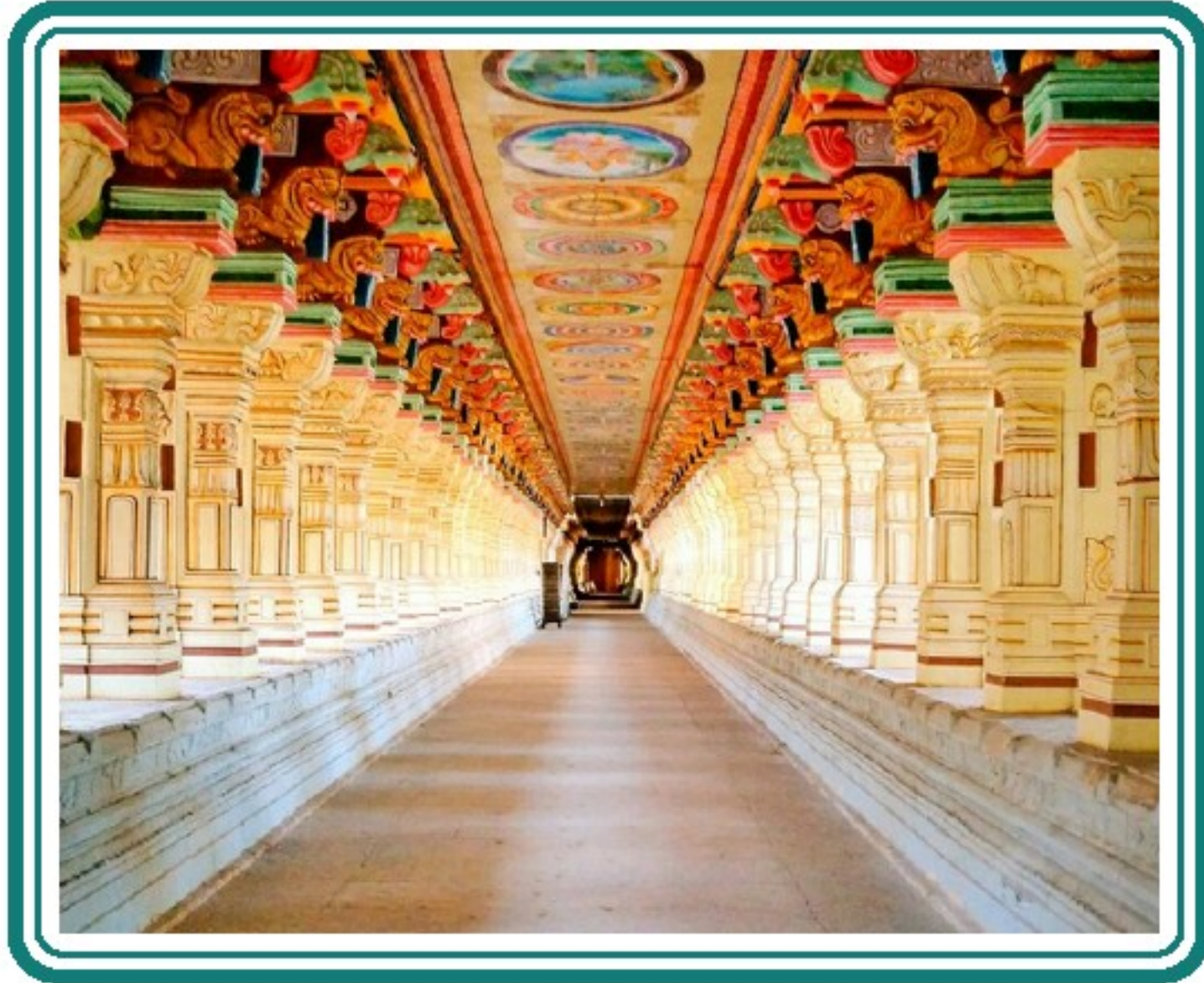
- திருக்கோயில்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ள, கல்வெட்டுகளிலிருந்து திருக்கோயில் அமைந்த காரணங்கள். அந்த திருக்கோயிலுக்கான புராண, வரலாற்று நிகழ்வுகளை அறிந்து கொள்ளலாம். மேலும் திருக்கோயில்களுக்கான தானங்கள், நிர்வாகங்கள், சமூக அமைப்புகள், திருவிழாக்கள் போன்ற செய்திகளை தெளிவாக புரிந்துக்கொள்ள இயலும் எனவே கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ள திருக்கோயில்களை பாதுகாப்பது அவசியமாகிறது.

Arulmighu Masaniamman Temple - Anamalai, Pollachi

7.1 பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாத்தலுக்கான வழிமுறைகள்

தற்சமயம் எடுத்துக்காட்டிற்காக கோபுர பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாத்தலுக்காக, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், திருவெள்ளறை அருள்மிகு ஸ்ரீ புண்டரீகாட்சு பெருமாள் திருக்கோயிலின் வடக்கு ராஜகோபுரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அதன் விவரம் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. திருக்கோயிலின் மற்ற அங்கங்களுக்கான பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாத்தலுக்கான வழிமுறைகள் பின்னர் தெளிவாக வழங்கப்படும்.

7.2 மாதிரி விளக்கம்

அருள்மிகு புண்டரிகாட்ச பெருமாள் திருக்கோயில், திருவெள்ளறை.
வடக்கு இராஜகோபுர திருப்பணி

திராவிட கட்டிடக் கலை மற்றும் சீரமைப்பு கையேடு

7.2.1. இராஜகோபுரம்

இரண்டு பக்கம் மரமாடியும், மகாநாசிகளும், இரண்டு பக்கம் அர்த்தநாசிகளையும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கலசங்களையும் கொண்டு அமைந்த கோபுரத்திற்கு சத்திநிளம், மகாதுவாரம், இராஜகோபுரம் என்று பெயர்.

தொடக்க காலங்களில் திருக்கோயிலை சுற்றி திருமதிலும் நுழைவு வாயில்களும் இருந்துள்ளன. நுழைவு வாயிலின் மேல் கட்டப்பட்ட கட்டிட அமைப்பு இராஜகோபுரமாகும்.

நுழைவுவாயிலின் மேல் கட்டிட அமைப்பு தொடக்க காலங்களில் கட்டப்படவில்லை. சோழர்காலத்தில் தஞ்சை பெருவுடையார் கோயிலில் (பத்தாம் நூற்றாண்டு) கருவறையின் விமானம் உயரமாகவும் நுழைவுவாயில் கோபுரம் சிறியதாகவும் கட்டப்பட்டுள்ளதை காணலாம்.

பாண்டியர் அரசாட்சி காலத்தில்தான் இந்த கோபுரம் கட்டுமானம் தொடங்கியுள்ளது. சிதம்பரத்தில் (பதினென்றாம்

நூற்றாண்டு) ஏழு நிலை கோபுரமும், மதுரையில் ஒன்பது நிலை கோபுரமும் பாண்டியர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்டவையே.

கிருஷ்ணதேவராயர் (பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு)
காலத்தில் உயர்ந்த கோபுரங்களை கட்டினார்.
இதனை இராயர் கோபுரம் என அழைத்து பின்
இராஜகோபுரம் எனப்பட்டது என கூறப்படுகிறது.

சிலப் இலக்கண நூல்களில் இராஜகோபுரம் என்று கூறப்படவில்லை. மாறாக துவார சோபாதிகள் (சோபை, சாலை, பிராஸாதம், ஹர்மீயம், கோபுரம்) என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதன் விபரங்கள் பின் வருமாறு.

கோபுரம் என்பது திருக்கோயிலின் நுழைவாயிலாகும். இதன் அமைவிடம் பற்றி காசியப் சிலப் சாஸ்திரத்தில் பிரகார லக்ஷணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிரகாரங்களில் நான்கு திக்குகளிலும் துவாரசோபாதிகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். பிரகாரங்களின் மத்தியில், அதன் நீளத்தின் மத்தியில் துவாரசோபாதிகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். அல்லது மூல ஹர்மியத்தின் மத்திய ஸுத்திரத்தையொட்டி இருக்க வேண்டும். ஒன்று அல்லது இரண்டு பிரதான துவாரம் இருக்க வேண்டும். மற்றது ஜாலகமாக இருக்க வேண்டும்.

மயமதம் நூலில் பிரகார லக்ஷணத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

தேவாலய துவாரமானது மனிதர்களின் விருப்பம்போல் இஷ்டமான திக்கில் யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

மேற்கண்ட கூற்றுப்படி இஷ்டமான திக்குகளான கிழக்கிலும், வடக்கிலும் கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சங்க காலங்களில் நகரம் திருக்கோயிலை மையமாக கொண்டு அமைக்கப்படும். திருக்கோயிலின் நான்கு புறமும் உயரமான திருமதில் சுவர் கட்டப்பட்டு நான்கு வீதி அமைக்கப்படும். நான்கு வீதிகளிலும் திருக்கோயிலுக்குள் செல்ல நுழைவுவாயில் இருக்கும். இது வெகு ஜன சௌகர்யம் என்று சொல்லப்படும். அந்தந்த பகுதி பக்தர்கள் அவரவர் வீதி நுழைவாயில் வழியாக திருக்கோயிலுக்கு சென்று வர வசதியாக கட்டப்பட்டது. மற்றொன்று திருக்கோயிலின் நான்கு புறமும் நகரம் அமையாமல் ஏதேனும் ஒரு புறமே அல்லது இரு புறமே நகரம் இருந்தால் பக்தர்கள் வசதிக்காக அந்த பகுதியில் மட்டும் நுழைவுவாயில் அமைவது வழக்கம். பொதுவாக நான்கு திசைகளிலும் மகாதுவாரம் என்கின்ற நுழைவுவாயில் அமைவேண்டும் என்பது விதியாகும்.

இந்த இராஜகோபுரம் கர்நாடக மாநிலம் ஹொய்சாள மன்னர்களால் அவர்களின் பாணியில் கலை நுணுக்கத்துடன் கட்டப்பட்டதாகும். (பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டு)

மேற்கண்ட விதிகளின் படி திருவெள்ளறை அருள்மிகு புண்டரீகாட்சப்பெருமாள் திருக்கோயிலின் வடக்கு கோபுரம் கட்டும் திருப்பணி எடுத்துக்காட்டாக கொள்ளப்படுகிறது.

இக்கோபுரம் கடந்த சுமார் 800 ஆண்டுகளாக கட்டுமானம் நிறைவடையாமல் இரண்டு நிலைகளின் கட்டுமானத்துடன் நின்றுள்ளது. அதனை மேற்கொண்டு நிறைவடையாமலுள்ள மேல் ஐந்து நிலைகளையும் சேர்த்து ஏழு நிலை கோபுரமாக கட்டுமானம் செய்து பூர்த்தி செய்ய மேற்சொன்ன விதிகளின் படி கடந்த 2015 ஆண்டுமுதல் திருப்பணி நடைபெற்று வருகிறது.

நாற்பத்திமுன்றாவது படலம்

465

ஊத்யுய-ஃ (ஊ-ஃ) யஜ-ஃ ஸா-ஸா-ஸு சுகர ராஜெஷு

கஜ்யெசு |

உஜ்யெஷு-ஃ ஸுஜீ-ஃ ஸெஷு-ஃ வஸகஜ்யெஷு-ஃ காரா |

பிராகாரெஷு-ஃ வதூ-ஃ ஹி-ஃ ஸாரஸொஹா-ஃ கஜ்யெசு |

பிராகாரதகி (க) உஜ்யெ-ஃ தீ-ஃ ஹி-ஃ கி-ஃ

(ஹி-ஃ) க-ஃ | எசு |

சுயவா உஜ்யெஷு-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ

ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ | எசு |

பிராகாரெஷு-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ

ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ ஹி-ஃ

ஹி-ஃ ஹி-ஃ | எசு |

இவ்விதமாக, தர்மம், அர்த்தம், இவைகளை யளிக்கக் கூடிய சிவமூர்த்திகளை, மத்திய பாகங்களில் கல்பிக்க வேண்டும்.

மூலஸ்தானத்தைப் பார்த்திருக்கும்படி, லக்ஷணபேரங்களை, ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 75

பிராகாரங்களில், நான்கு 4 திக்குகளிலும், துவாரசோபாதிகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிராகாரங்களின் மத்தியில், அதன் நீளத்தின் மத்தியில் துவாரசோபாதிகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். 76

அல்லது, அது, மூலஹர்மியத்தின் மத்தியஸூத்திரத்தை யொட்டி இருக்கவேண்டும்.

ஒன்று 1 அல்லது, இரண்டு 2 பிரதான துவாரம் இருக்கவேண்டும். 77

மற்றது ஜாலகமாக இருக்கவேண்டும்.

பிராகாரமானது, இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி, பாஹ்யவிதியானது, விதிக்கப்படுகிறது.

403

த்யொயிஸொய்யாய |

சாந

யயெஷ்டிபரி ஹி ஹாரம் யாகூதா யாகூத நுணாம் உதடி |

வரிவாரஹிராநாநி தததூகுவபெ குராகி || ௭௧ ||

சூயகாகி வூவெகாகூநீதூ து வுராவாடிநி.

உவாததி |

நுதூணவலீஹிவரிவாராகி ஸஹி: வுர: || ௭௨ ||

வூநாய-ஃ ணவம் வூவி நுதூணவபெவ வா |

வரிவாராயபாணவ-ஃ கத-ஃவ்யம் வூவூரானத: || ௭௩ ||

மஹ-ஃ மூஹாயெ-ஃ ந ஸஹ லீவ்யூஸொய்யள ஸஹ |

ஹகஹி சூகரவ்யூஸொகிஸெயம் வா ஸஹிஹிஷ்டா || ௭௪ ||

ஆவரண தேவாலயமானது, முதலாவது பிராகாரம் முதல் முன்றுவது பிராகாரம் வரையில் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலய துவாரமானது, மனிதர்களின் விருப்பம் போல் இஷ்டமான திக்கில், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

பரிவார தேவதைகளின் விமானங்களை, முறையே, அந்தந்த தேவதைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதங்களில் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள், பிராசாதத்திற்கு (மூல தேவாலயத்திற்கு) எதிர் முகமாக இருக்கவேண்டும்.

நிருத்த மண்டபம், பீடர், முதலியவைகள், பரிவாரங்களுக்கு வெளியில், முன்பு இருக்கவேண்டும் 72

ஸ்நாநார்த்தமான மண்டபமோ, நிருத்த மண்டபமோ, பரிவாராலயத்திற்கு உள் கையில், அதன் பிரமாணப்படி கல்பிக்கப்படுவதுமாகும். 73

பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) அகலம், உயரம், இவைகள் கர்பகிருஹத்தின் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

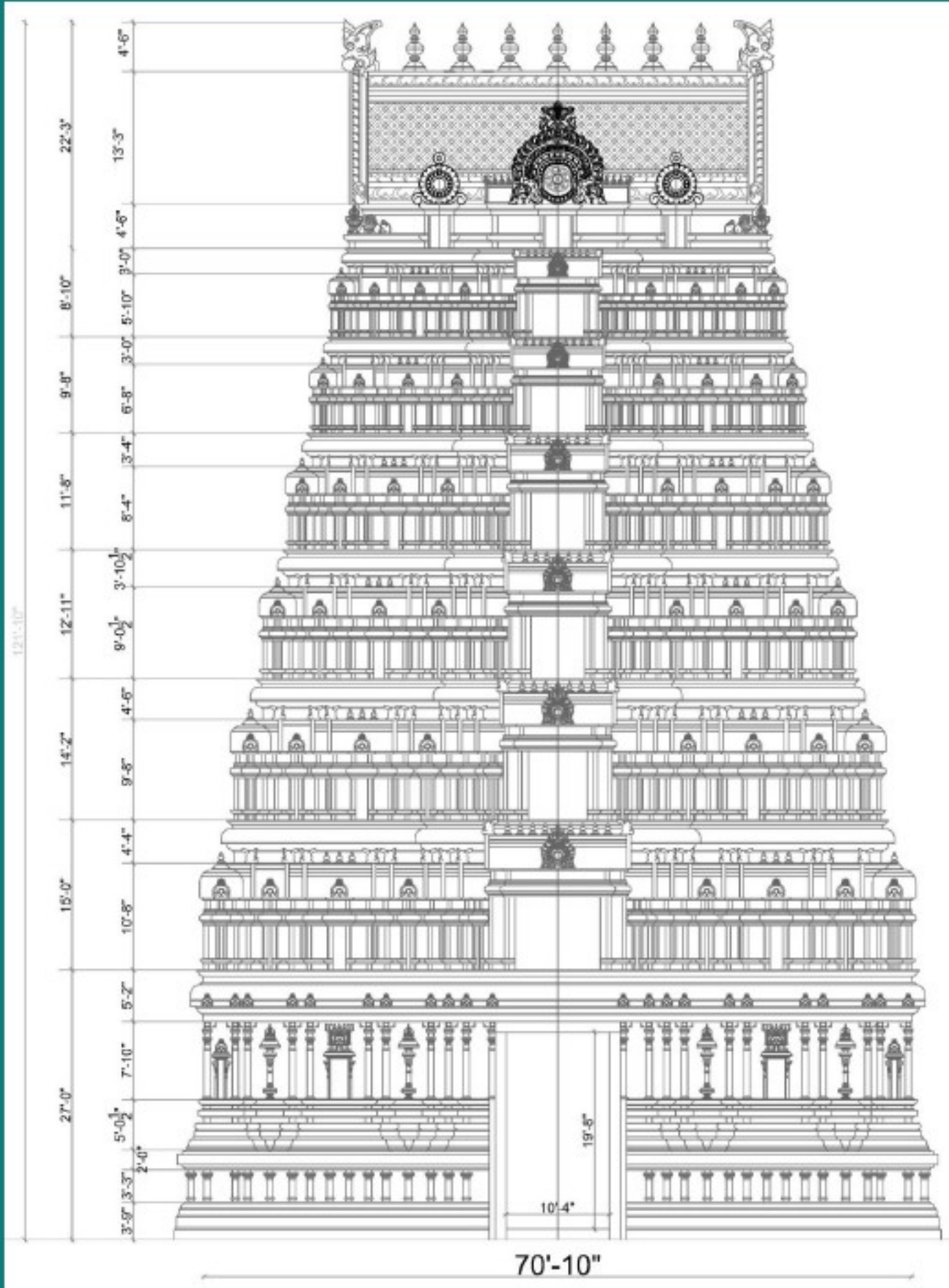

Fig 7.1. திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - எதிர்தோற்றம்
- அங்க உயர விபரத்துடன்

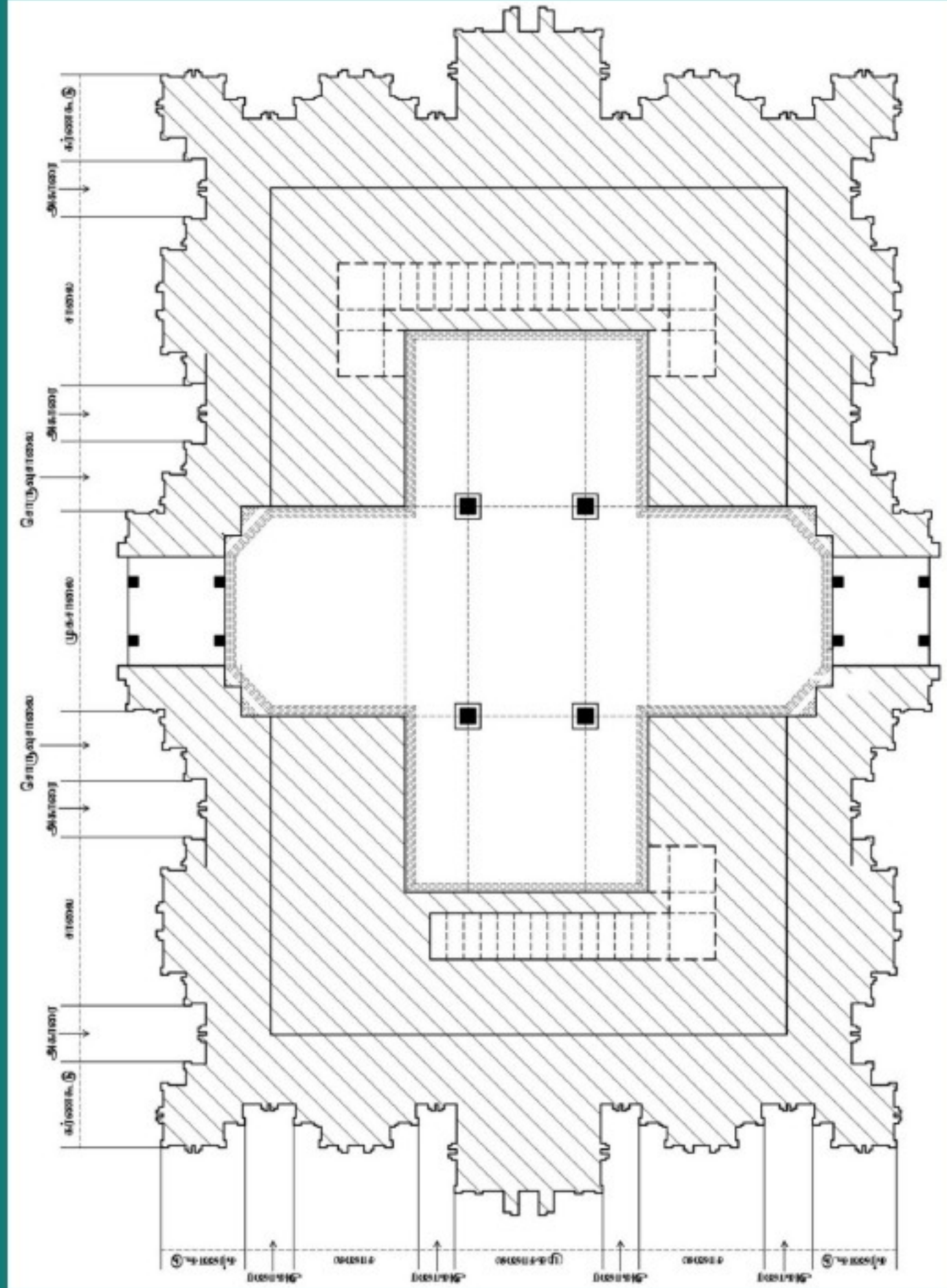
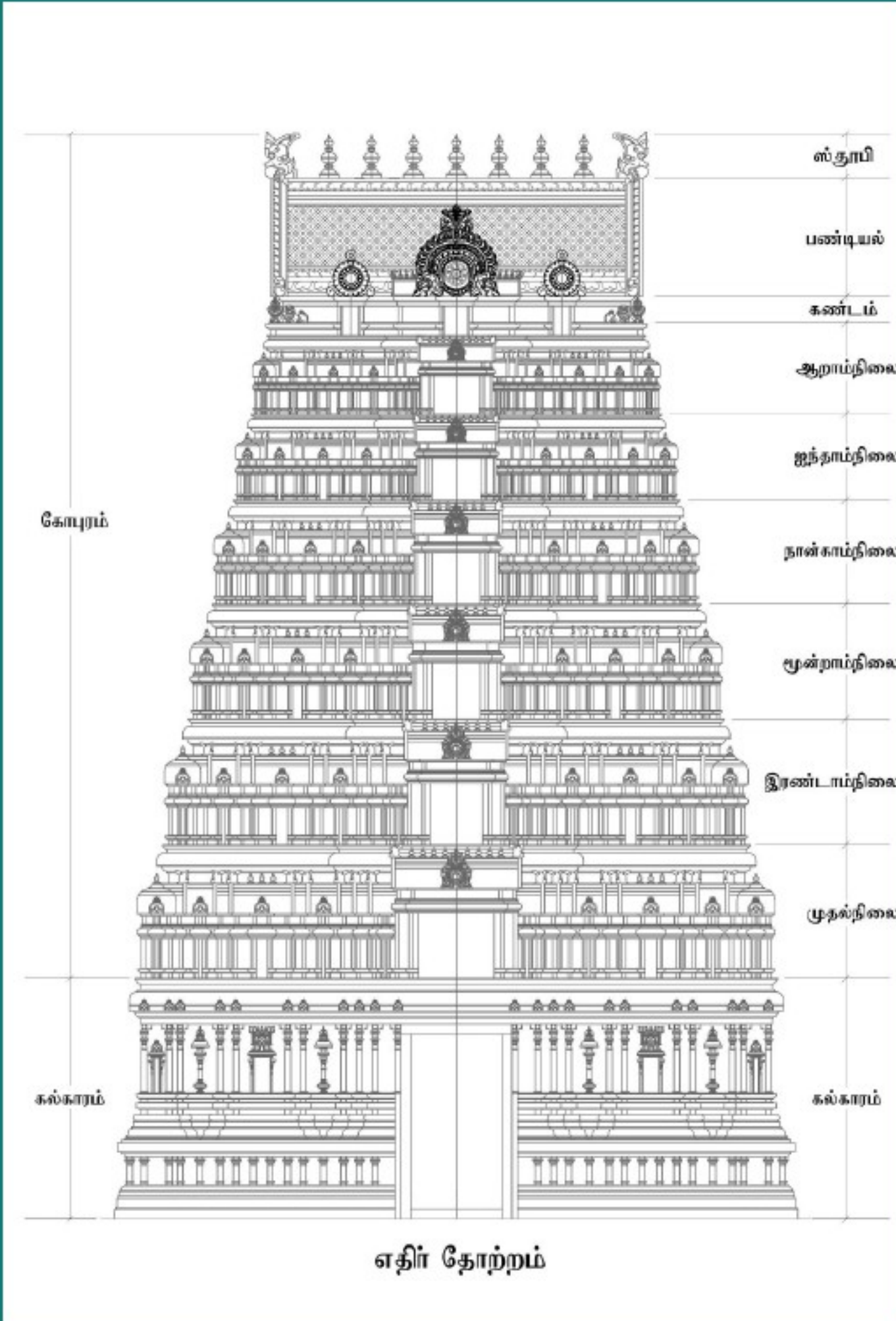
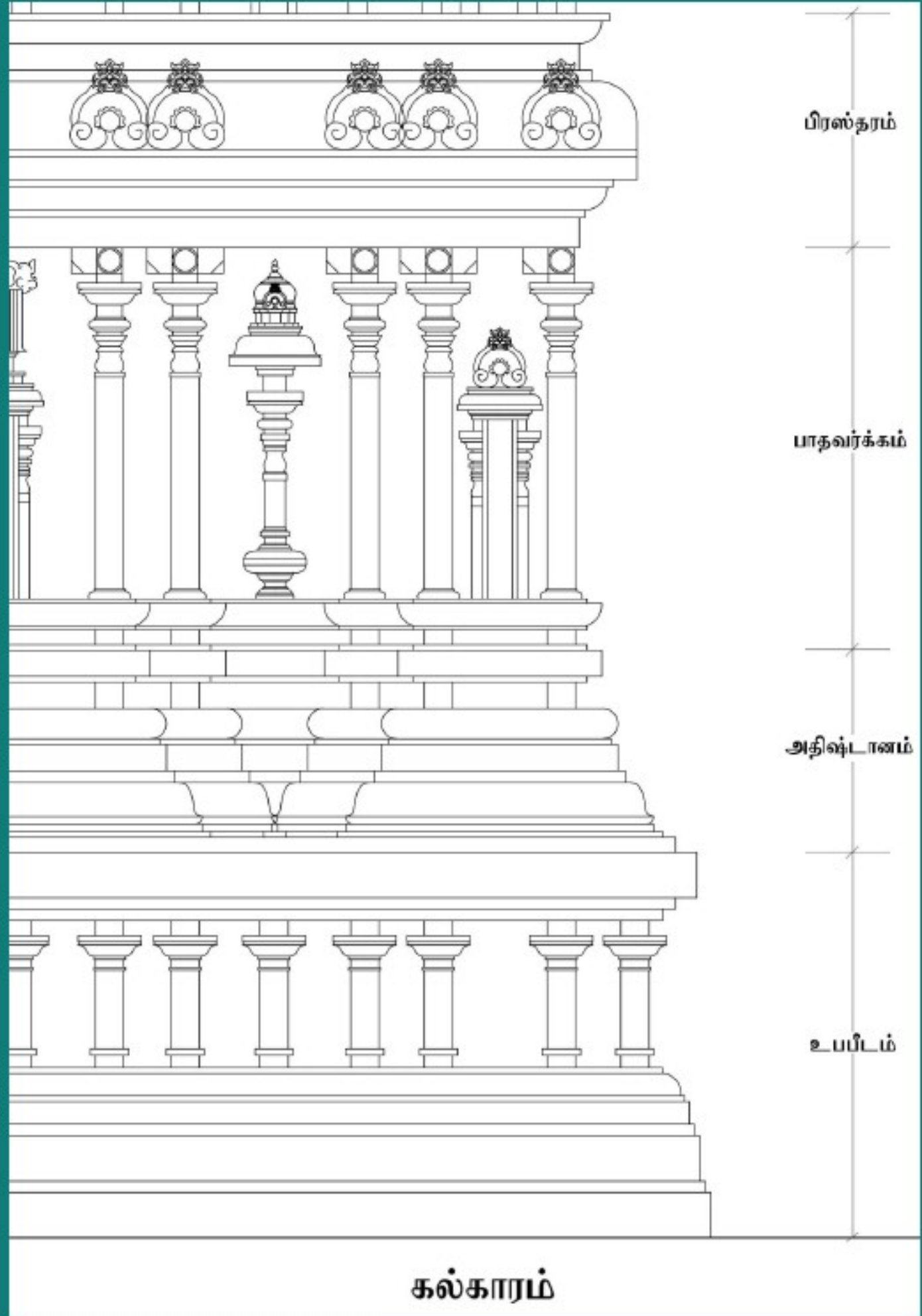
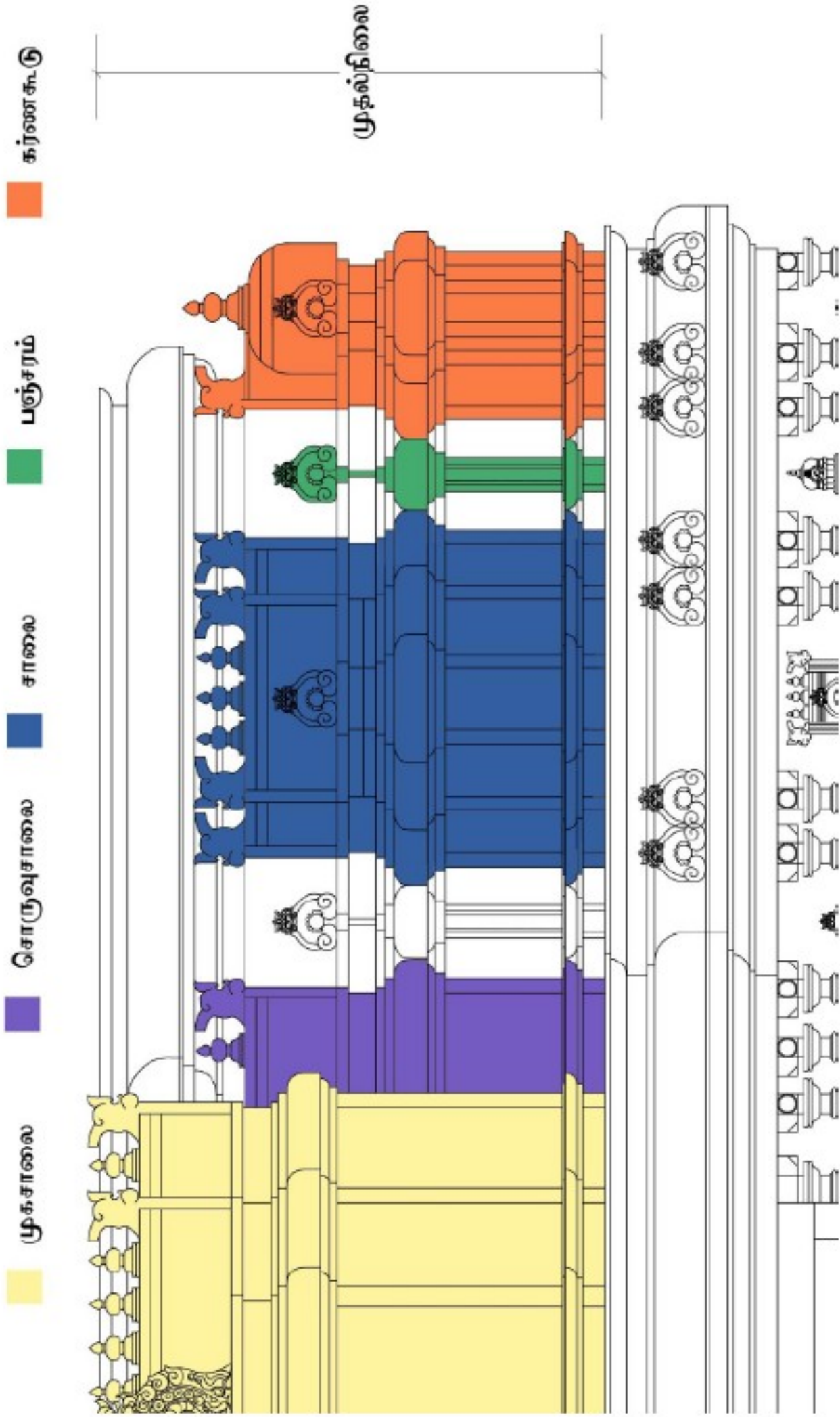
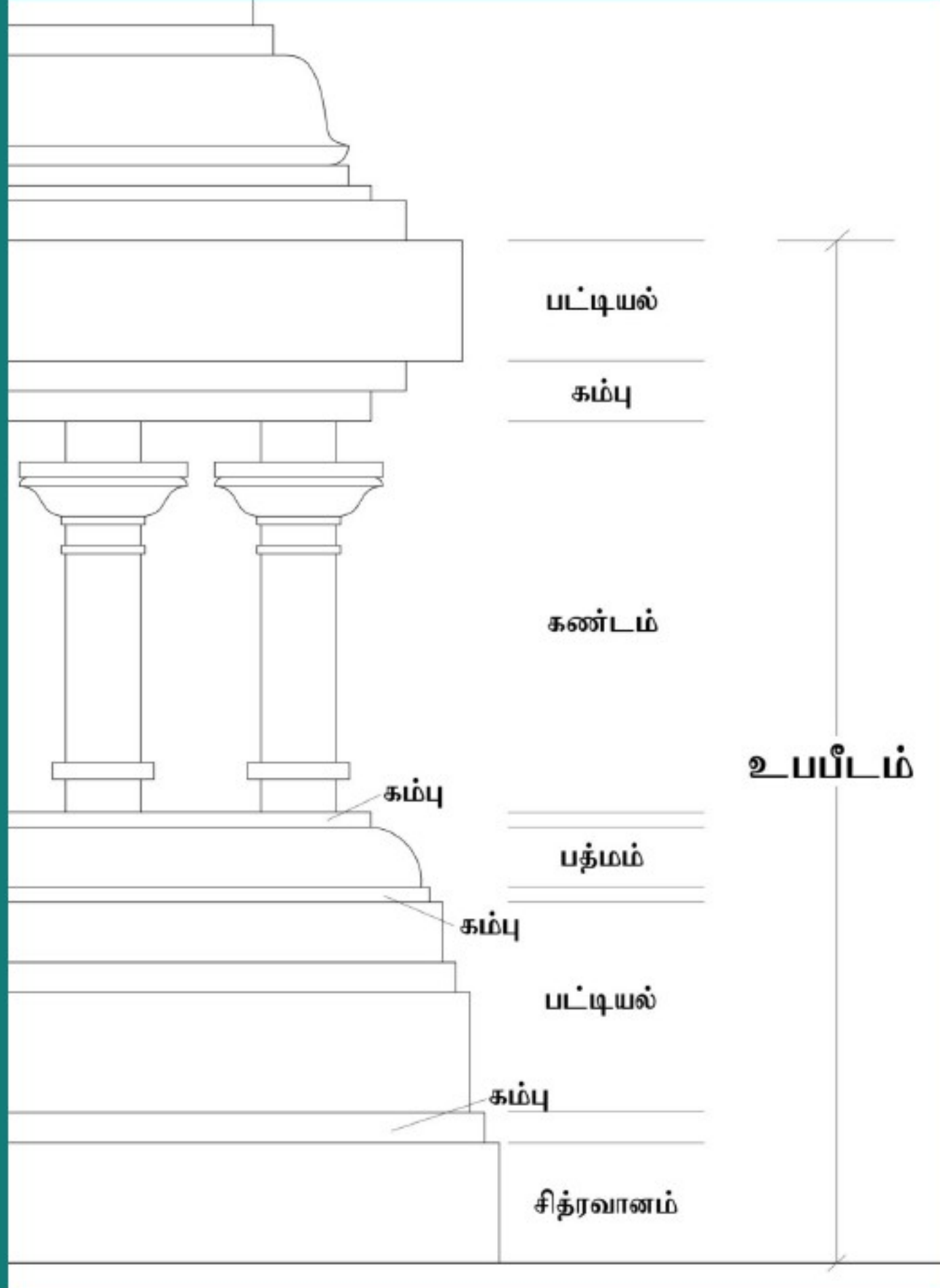

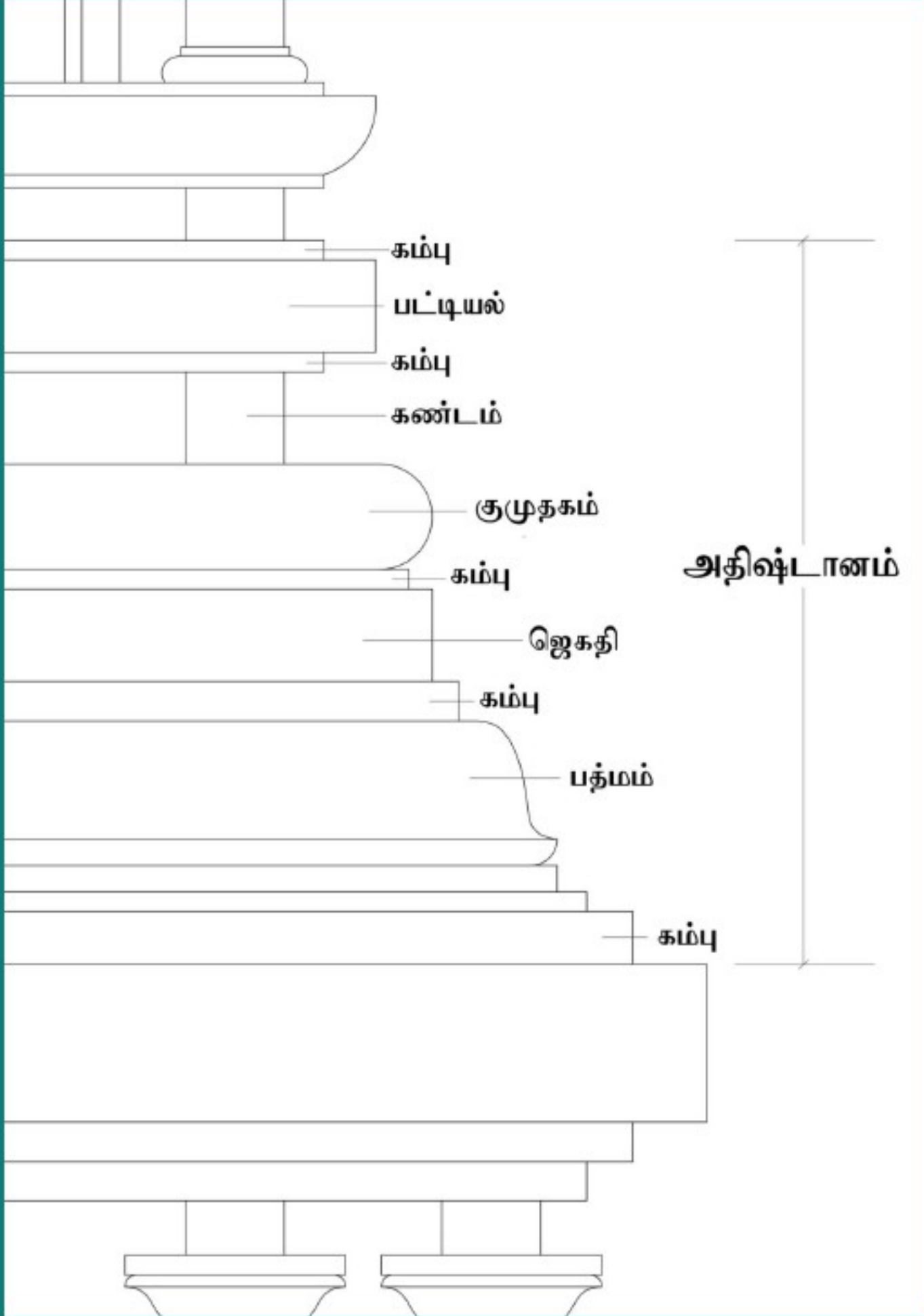
Fig 7.2. திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - முதல் நிலை தரைப்படம்
- அங்க விபரத்துடன்

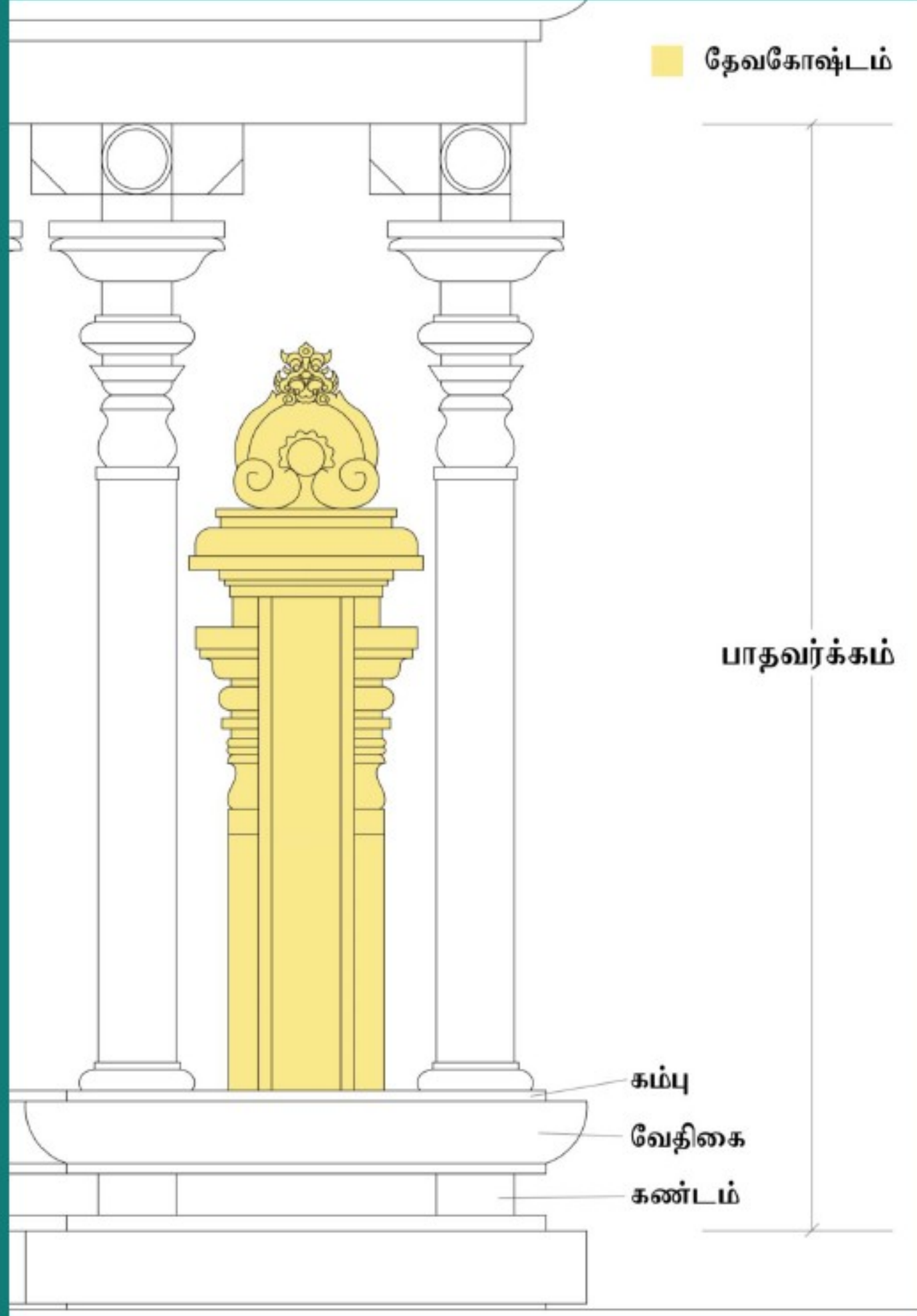

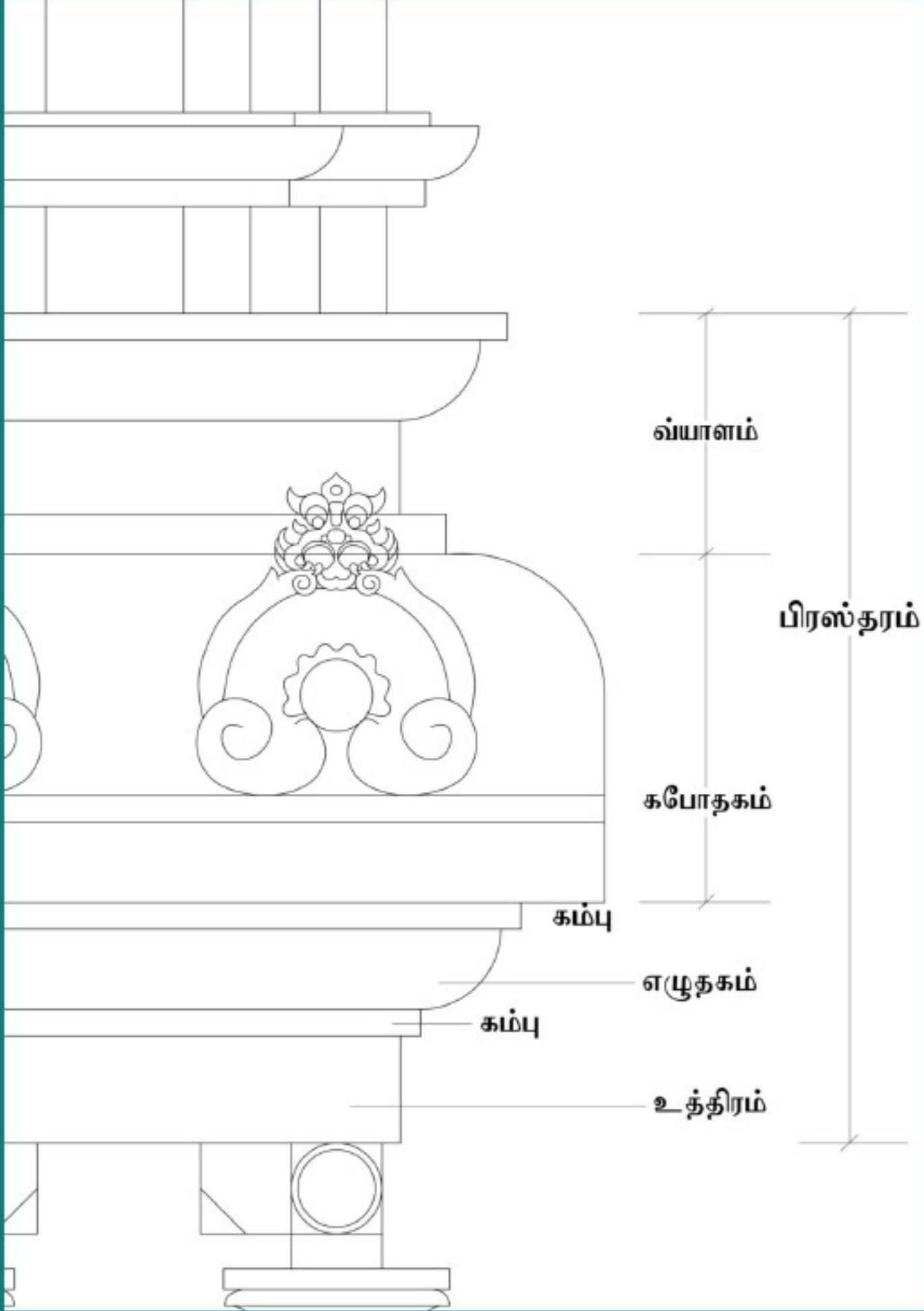

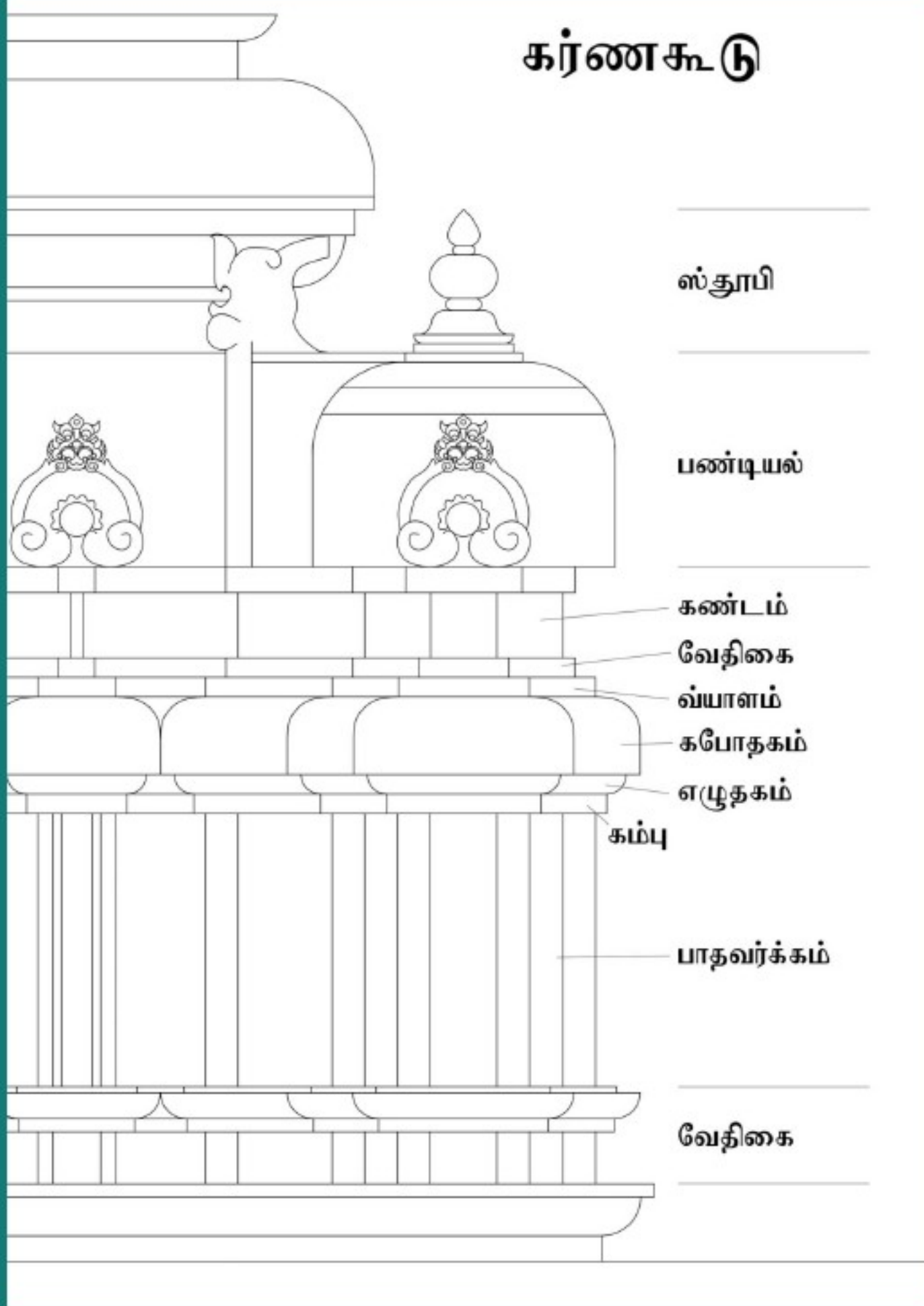

கர்ணகூடு

7.2.2 ஹோய்சாள மன்னர்களை பற்றிய சிறு குறிப்பு

துவாசமுத்திரம் ஹோய்சாளர்கள்

- காப்பியங்களின் தலைவன் யாதுவின் வழிதோன்றலான சாலா என்பவரின் வழியினரே ஹோய்சாளர்கள் என்று பட்டங்கள் பகர்கின்றன.
- ஹோய்சாள மரபினை நிறுவியவர் பிட்டிதேவன் அல்லது பிட்டிகள் எனும் அரசராவார்.
- கி. பி. 1141 இல் பிட்டிதேவன் மறையவே இரண்டாம் பல்லாசன் (வல்லாசன்) மகாராஜதிராஜ என்ற பட்டத்துடன் ஆட்சி நடத்தினான். சோழர்கள் ஹோய்சாளர்களுடன் மண உறவு கொண்டு பாண்டியரை எதிர்த்தனர்.
- இரண்டாம் நரசிம்மருக்கு பிறகு சோமேஸ்வரர் அரியனை ஏறி 1234 முதல் 1262 வரை ஆட்சி செலுத்தினார்.
- சோழர்களுக்கு எதிராகப் பாண்டியர்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை தடுப்பதற்காக திருச்சிக்கு அருகில் கண்ணனூர் என்ற தலைநகரை ஏற்படுத்தினான்.
- ஹோய்சாளர்கள் தீபகற்ப இந்தியாவின் சமய வாழ்வில் முக்கியப்பங்கு வகித்தனர். ஆவர்களது ஆட்சியில் சட்டம், சிற்பம் ஆகிய துறைகளில் அருமையான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.

- ஹோய்சாளர்கள் புதியதொரு கட்டிடக்கலைளை தொடங்கினர். இவர்கள் கங்கரின் கலைப் பண்பை வழிமுறையாக பெற்றிருக்ககூடும் என்று கருதப்படுகிறது.
- ஹோய்சாளர்களின் சிறப்பைப்பற்றி அறியும் நாம் இராமானுசரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவது அவசியம். புத்தி இயக்கத்தின் கர்த்தாக்களின் ஒருவரான இராமானுசர் ஹோய்சாள மன்னனை வைணவ சமயத்திற்கு மாற்றினார்.
- ஹோய்சாளர்களின் கலைப்பணிகளை அழிக்கும் மேற்கொண்டவர்கள் முஸ்லீம் படையெடுப்பாளர்கள். ஆவர்களின் தாக்குதல்களையும் மீறி இன்று நாம் காணும் வண்ணம் உள்ள கலைப்படைப்புகள் சிலவேயாகும்.

- இந்திய வரலாறு இரண்டாம் பகுதி.

ஆசிரியர்கள்.

க. ரு. அனுமந்தன்.

ந. க. மங்களமுருகேசன்.

தமிழ்நாட்டு பாடநூல் நிறுவனத்தின் 467 ஆவது வெளியீடு.

- மேற்கண்ட செய்தியிலிருந்து சோமேஸ்வரர் ஆட்சிகாலத்தில் இக் கோபுரம் கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என தெரியவருகிறது.

7.2.3 கோபுர கட்டுமான முறை கட்டிட அமைப்பு

கோபுரத்தின் நுழைவு வாயில் பகுதி வரை கருங்கற்களினாலும் மேற்பகுதி செங்கற்களாலும் செய்யப்படுவதாகும். கருங்கற்களால் அமைக்கப்பட்ட பகுதி கல்காரம் எனப்படும். இதில் தேவகோஷ்டம் எனப்படும் மாடங்கள் அமைக்கப்பட்டு அதில் தெய்வ திருமேனிகள் அமைக்கப்படும்.

7.2.3.1 கட்டுமானம்

இராஜகோபுரத்தின் நுழைவுப்பகுதி கருங்கல் கொண்டு கட்டப்படுவதாகும். இது கல்காரம் எனப்படும். இதன் வாயிற்படி நிலைக்கால்கள் நான்கு அமைக்கவேண்டும். இது நான்கும் நான்கு வேதங்கள் என கூறப்படுகிறது. நுழைவுப்பகுதியின் இருபுறமும் திண்ணை பத்தி என்கின்ற மாடம் விடவேண்டும். அதிலிருந்து கோபுரத்தற்கு மேல் செல்லும் படிக்கட்டுகள் அமைக்கவேண்டும். நுழைவுவாயிலின் மேற்பகுதி பாவுகற்கள் எனும் கருங்கல் கொண்டு மூடப்படவேண்டும். அதில் சிற்ப வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

கல்காரத்தின் மேல் கோபுரம் செங்கல் கட்டுமானம் செய்யவதாகும். கோபுரத்தின் மொத்த உயரம் மற்றும் நிலைகள் கணக்கிட்டு அதற்கேற்றவாறு சுவர் கனம் பிரிக்க வேண்டும். வெளிப்புறம் வரிவர்க்கங்கள் கட்டுமானம் செய்தும், உட்புறம் சுவர் கட்டுமானம் செய்யப்படும். இடையில் உடைந்த செங்கற்கள் நிரப்பப்படும்.

ஒவ்வொரு நிலையிலும் அதன் மேல் நிலைக்கு செல்ல படிக்கட்டுகள் அமைக்கவேண்டும். கட்டுமானத்திற்கு கண்ணாம்பு மற்றும் செங்கல் பயன்படுத்த வேண்டும். கண்ணாம்பு கலவை கொண்டு கட்டுமானம் செய்வதால் கனம் குறைந்த செங்கல் உபயோகிக்க வேண்டும். செங்கற்கள் அனைத்தும் ஒரே சீரான கனத்தில் இருக்க கற்களை ஒன்றோடொன்று தேய்த்து கட்டுதல் வேண்டும்.

7.2.3.2 படுவை கட்டுவேலை

மிகவும் துல்லியமான சல்லியமற்ற சிறிய கனமுள்ள செங்கற்களும் ஒரே சீரான அளவில் கண்ணாம்பு காரையை வைத்து கட்டுபடுகிற கட்டுமான முறை இது. செங்கற்களை ஒரே சீராக ஒன்றின் மீது ஒன்றாக தேய்த்தெடுத்து பின் தண்ணீரில் ஊரவைத்து கட்டுமானத்திற்கு பயன்படுத்துவதாகும்.

7.2.3.3 தலம்

கோபுத்தின் ஒவ்வொரு நிலை கட்டுமானம் முடிந்தவுடன் தலம் ஒட்டவேண்டும். தலம் ஒட்டுவதற்கு மரம் பயன்படுத்தவேண்டும். மரம் உபயோகிக்கும் போது பிற்காலத்தில் மரம் பழுதானால் அதனை கட்டுமானம் சேதமில்லாமல் மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

7.2.3.4 தலம் போடுவதற்கான மரங்கள்

தேக்கு, இலுப்பை, ஈனு, கலிமருது, பில்லமருது போன்ற மரத்தினில் ஏதேனுமொன்றை பயன்படுத்தலாம். மரம் பழுதடையாமல் இருக்க மரத்தின் மீது தைலம் என்ற எண்ணை பூச்சு செய்யவேண்டும். இது முந்திரி எண்ணையை அடிப்படையாக கொண்டு அதனுடன் இலுப்பை எண்ணை, வேம்பு எண்ணை உடன் வசம்பு போன்ற பொருட்களை விகிதாசாரத்தில் சேர்த்து பூச்சு செய்யலாம்.

7.2.3.5 தலம் ஒட்டுதல்

தலத்திற்கு மரத்தினால் அல்லது கருங்கற்களினால் தூண்கள் அமைத்து அதன்மேல் போதிகை, உத்திரம், திராவிடிகள் அமைத்தவுடன் அதன் மேல் செங்கல் கண்ணாம்பு கலவை கொண்டு தளம் ஒட்டவேண்டும். தலம் ஒட்டுவதற்கு முதலில் கெண்டிக்கல் எனும் செங்கலும் அதன் மேல் சித்தோடு எனும் செங்கல்லும் பயன்படுத்தவேண்டும்.

7.2.3.6 கண்ணாம்பு கலவை

கட்டுமானத்திற்கு கண்ணாம்பு காரை தயாரிக்கும் பணி மிக முக்கியமானதாகும். பழமையான முறையில் கண்ணாம்பு கற்கள் கடப்பட்டு பின் அதனை தாளித்தல் என்கின்ற தண்ணீர் தெளித்து மலரச்செய்து சலித்தெடுக்க வேண்டும். கத்தமான சலிக்கப்பட்ட ஒரே சீரான அளவுள்ள மணலுடன் விகிதாசாரத்தில் கலந்து குறிப்பிட்ட காலம் புளிக்க வைக்கவேண்டும். இதன் மேல் தென்னை மர கீற்று கொண்டு நிழல் அமைக்க வேண்டும். பின் அதனை கருங்கல் ஆலையிட்டு அறைத்து மீண்டும் புளிக்கசெய்யவேண்டும்.

கட்டுமானம் தொடங்கும் போது புளிக்க வைத்த கண்ணாம்பு கலவையை மீண்டும் அறைத்து தேவையான நீர் சேர்த்து பயன்படுத்த வேண்டும். கண்ணாம்பு கலவைக்கு புளிக்க வைக்கும் காலம் முக்கியமானதாகும். கட்டுமானம் விரைவில் இறுகவும் பிடிப்புத்தன்மை கூடவும் சில இயற்கை மூலிகை தாவரங்களை சேர்த்து பயன்படுத்தலாம்.

7.2.3.7 பூச்ச வேலைகள்

மேற்கண்ட முறைப்படி கண்ணாம்பு கலவை கொண்டு செங்கற்களால் வரிவர்க்க வேலைகள் செய்து முடித்தவுடன் அதன்மீது கண்ணாம்பு கலவையை கொண்டு பூச்ச வேலைகள் செய்ய வேண்டும். பூச்ச வேலைகள் செய்யும்போது கலவையின் கனமானது கண்டு விரல் கனத்திற்கு மிகாமல் செய்ய வேண்டும். பூச்ச கனம் குறைவாக இருப்பதனால் காலப் போக்கில் கோபுரத்தின் மீது படையும் அழுக்குகளால் சேதமடையாமலிருக்கும். கனம் கூடுதலாக இருந்தால் அழுக்குகளால் சேதமடையும்போது சேர்ந்துள்ள மண் மற்றும் அழுக்குகளால் அங்கு பறவைகளின் எச்சங்களினால் கோபுரத்தின்மீது செடிகள் மற்றும் மரங்கள் வளர ஏதுவாகும். அவ்வாறு மண் அழுக்குகள் சேராதிருக்க வரிவர்க்கங்கள், அடக்கங்களில் மறை நீர் வழிந்தோடும் விதமாக பூச்ச வேலைகளை செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகு நயம் தீர்வை வேலையை மிகவும் பொடி செய்யப்பட்ட மணலுடன் கண்ணாம்பை கலந்து செய்து முடிக்க வேண்டும்.

7.2.3.8 கதை உருவங்கள்

கோபுரத்தின் நிலங்களின் வாயிற்களில், கர்ணகூடங்களில், அகாரைகளில், சாலைகளில் கதை உருவங்களை அமைக்கலாம். வாயிற்களின் இருபுறமும் வாயிற்காப்போன் என்கின்ற துவார பாலகர்களை அமைக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு நிலைக்கும் கோபுரந்தாங்கிகளை அமைக்கலாம். மேற்சொன்ன மற்ற இடங்களில் திருக்கோயிலின் பிரதான கடவுளின் அவதாரங்கள், திருவிளையாடல்கள், அம்சங்கள், தேசாந்திர சம்பிரதாயபடியான புராண, வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் கதைகளாக அமைக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக கசீந்தரம், மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோயிலின் மேற்கு மற்றும் தெற்கு இராஜகோபுரங்கள்.

இவையன்றி கதை உருவங்கள் இல்லாமல் முழுவதும் வர்க்க வேலைகள் நிறைந்ததாக கோபுரங்களை கட்டுவிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோயிலின் கிழக்கு மற்றும் வடக்கு இராஜகோபுரங்கள். திருவண்ணாமலை இராஜகோபுரம்.

7.2.4 கோபுரங்களின் பராமிரப்பும் மராமத்தும்

7.2.4.1 மின்சார விளக்குகள்

அமைக்கும்போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

கோபுரத்தின் கலசங்கள் மீது மின்சார விளக்குகள் பொருத்துவதை கண்டிப்பாக தவிர்க்க வேண்டும். மாற்றாக கோபுரத்தின் கீழிருந்து நான்கு திசைகளிலோ அல்லது விரும்பிய திசைகளிலோ மேல் நோக்கி விளக்குகளை அமைக்கலாம்.

7.2.4.2 இடிதாங்கி

அமைக்கும்போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

கோபுரத்திற்கான இடிதாங்கியமைக்கும்போது அதற்கான செப்புப் பட்டைகளை கோபுரத்தின்மீது படிய வைத்து கீழே கொண்டு செல்லுதல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இதனால் கோபுரத்தில் மேலிருந்து கீழ்வரை இடிதாங்கி பட்டையை கோபுரத்தில் துளையிட்டு ஆணி கொண்டடித்தல் ஆகியன தவிர்க்கப்படும். மேலும் ஆணி அடிக்கப்பட்ட இடங்களில் ஈரக் கசிவினால் தாவரங்கள் முளைக்க ஏதுவாகும். முடிந்தவரை கோபுரத்திற்கு அருகில் இடிதாங்கி அமைப்பை தனியாக நிறுவுவது சிறந்தது.

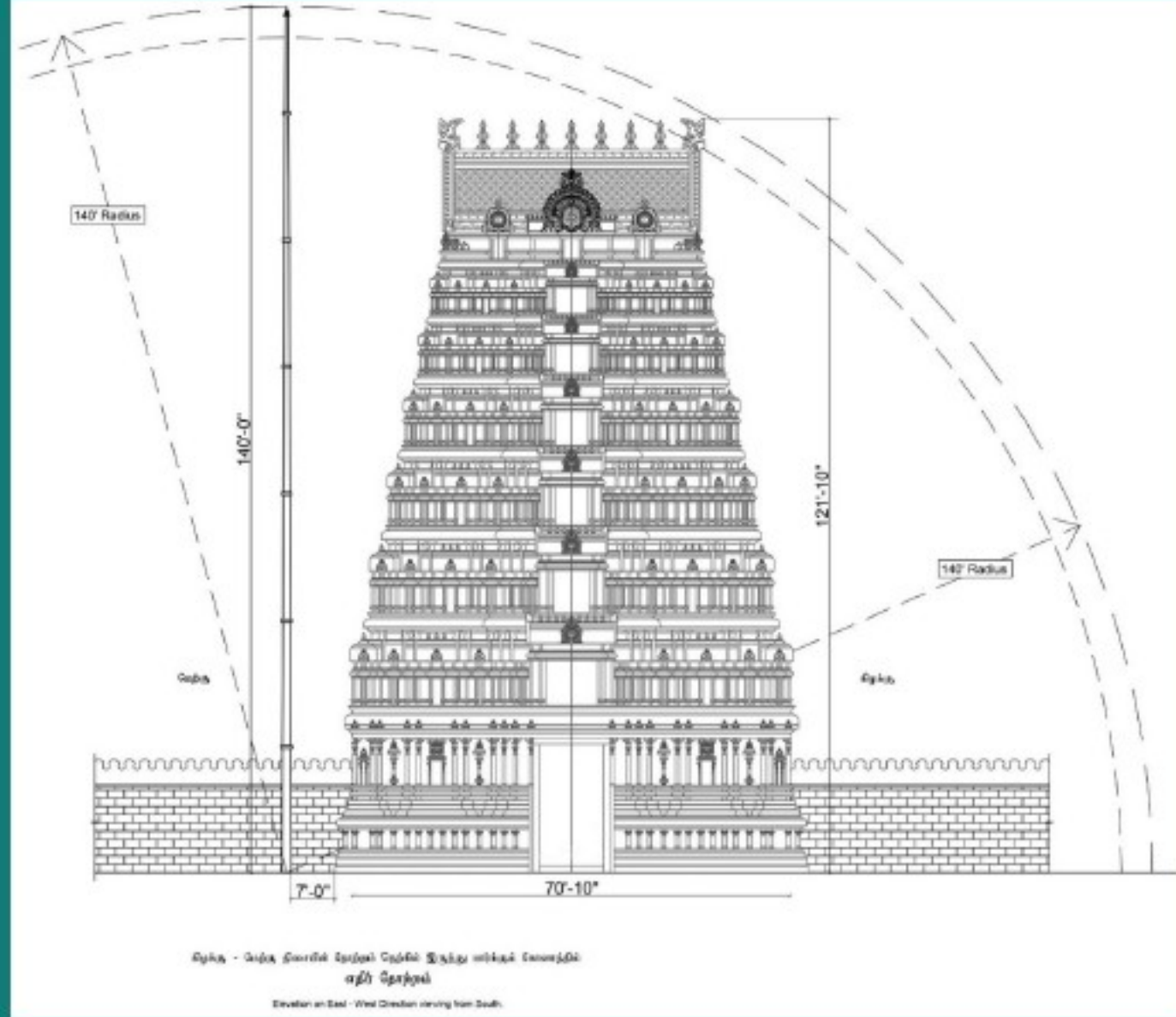

Fig 7.3. திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் இடிதாங்கியுடன்
- கருத்தோற்றம்

7.2.4.3 நிலைகளின் துவாரம்

பராமரிப்பில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

நிலைகளின் வாயிற் படிகளின் (நிலைகளின் துவாரம்) வழியாக புறா, வெளவால், ஆந்தை போன்றவைகள் உள்சென்று வாசம் செய்யும். அதை தவிர்க்க வாயிற்களின் முகப்பில் அலுமினியம் கொண்டு கம்பி கதவுகளை அமைத்தல் நலம். அலுமினியம் மழை, காற்றினால் சேதமடையாமல் நீடித்திருக்கும். இதனால் கோபுரத்தின் உள்புறம் புறா, வெளவால், ஆந்தை போன்றவைகளின் எச்சங்களின்றி சுத்தமாக இருக்கும்.

Fig 7.4. திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - நிலைகளின் துவாரம்

7.2.4.4 கோபுரத்தின் மீதுள்ள தாவரங்கள்

பராமரிப்பில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

தாவரங்கள், செடிகள் ஏதேனும் கோபுரத்தின்மீது வளர ஆரம்பித்தால் அதற்கு வேதிப்பொருட்கள் கொண்டு வேரழிப்பதை தவிர்க்க வேண்டும். இவ்வேதிப் பொருட்களால் காரை பாதிப்படைய வாய்ப்புள்ளது. அவ்வாறு மரம் செடிகள் வளர ஆரம்பித்தால் உடன் அதை வேர்க்களைந்தெடுப்பது மிகச் சிறந்தது. பின் உடனடியாக வேர்களைந்த இடங்களை காரை கொண்டு பூச்ச வேலை செய்ய வேண்டும்.

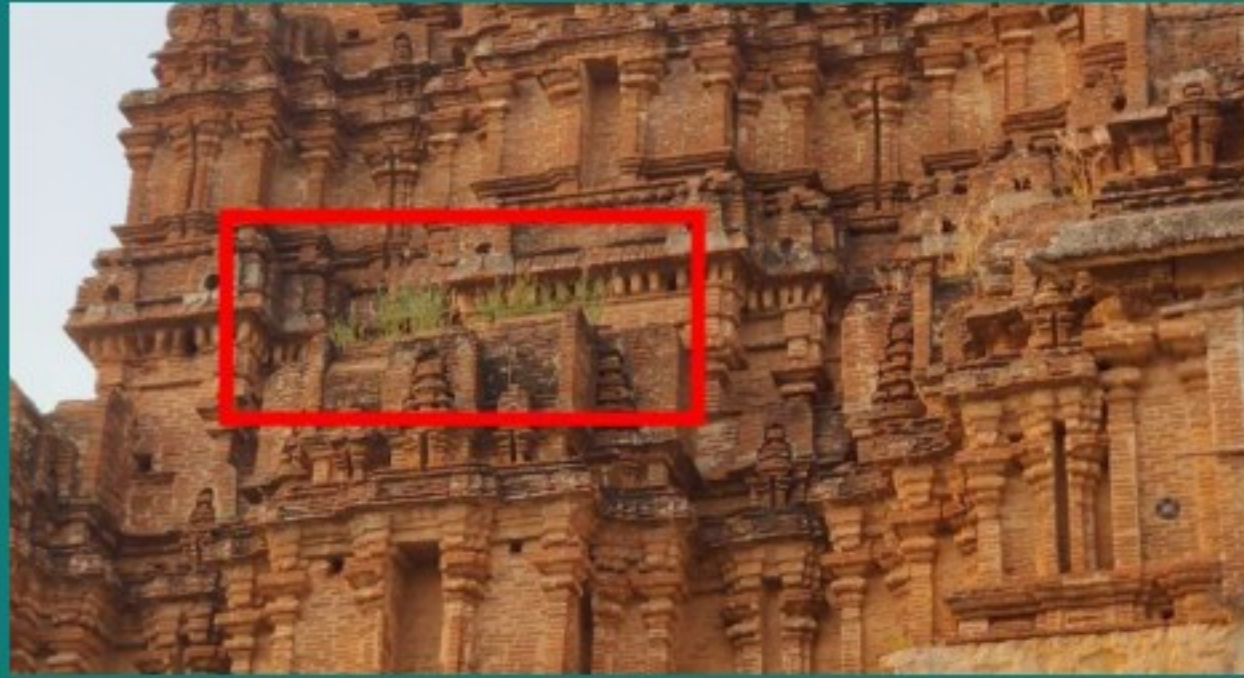

Fig 7.5 – 7.6 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம்
- முதல் நிலையில் உள்ள செடிகளை காட்டும் படங்கள்

7.2.4.5 கல்காரத்தின் மீதுள்ள தாவரங்கள்

பராமரிப்பில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

கருங்கல் கல்காரத்தில் கற்களின் இசையில் தாவரங்கள் வளர்ந்தால் அங்குள்ள இடைவெளிக்கேற்றவாறு சிறு மெல்லிய இரும்பு கம்பி கொண்டு வேர்களைத் தெடுக்கவேண்டும். இடைவெளியில் படிந்துள்ள மண், தூசிகளை, வேர்களை எடுத்துவிட்டு சுத்தம் செய்து பின் காரை கொண்டு இடைவெளியை நிறப்பவேண்டும்.

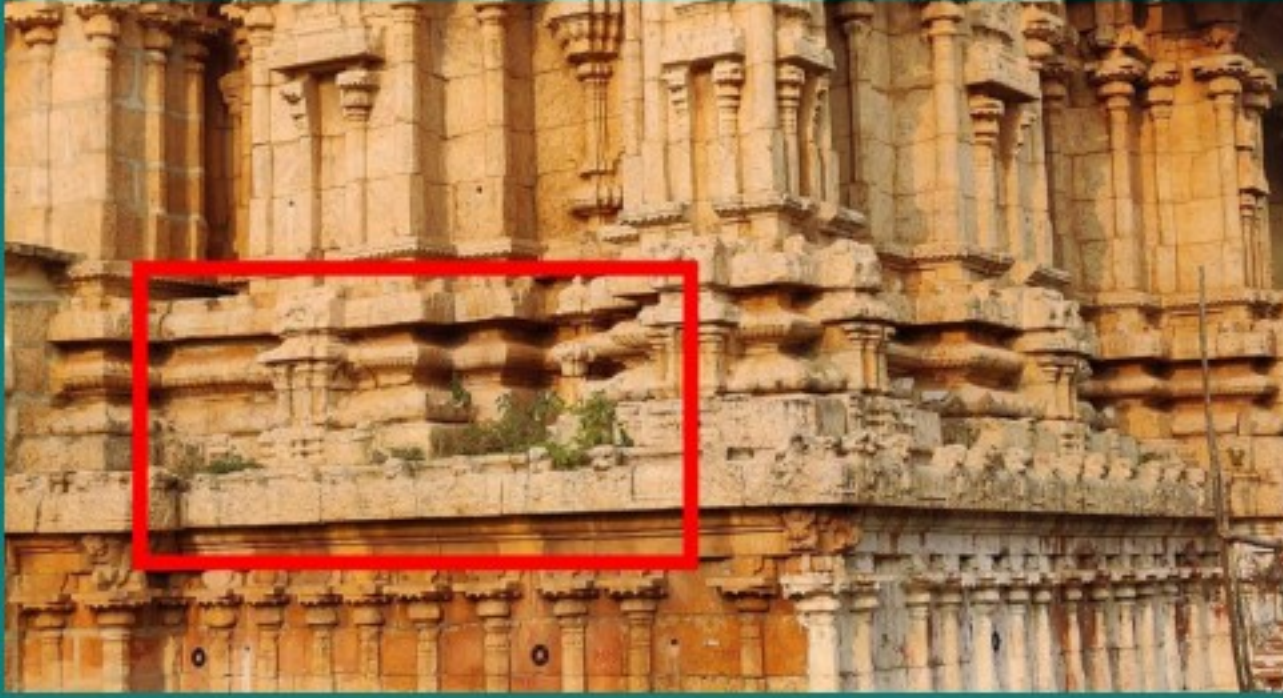

Fig 7.7 – 7.8 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம்
- கல்காரத்தில் உள்ள செடிகளை காட்டும் படங்கள்

7.2.4.6 பிரகாரங்களின் திருமதில்

திருக்கோயில் பிரகாரங்களின் திருமதில் அடியில் ஓரம் அல்லது கோபுரத்தின் கல்காரத்தின் அடியில் ஓரங்களில் தேவையற்ற நாட்டு மரங்கள் வளர்வதை ஆரம்ப நிலையிலே வேர்களைநீடுக்க வேண்டும். துவறினால் அது திருமதில் சுவற்றை அல்லது கட்டுமானத்தை விரிசலடைய செய்யக்கூடும்.

Fig 7.9 – 7.10 திருவெள்ளறை திருக்கோயில் - ஸ்ரீரங்கம் திளை ஆணையர் திரு. பொன். ஜெயராமன் மற்றும் பொறியாளர் திரு. ஜெயபால் அவர்களின் மேற்பார்வையில் பிரகாரங்களின் திருமதில் அருகில் வளர்ந்த தேவையற்ற நாட்டு மரங்களை அகற்றும் பணி நடைபெற்றதை காட்டும் படங்கள்

72.4.7 கோபுரத்தில் உள்ள மர உத்திரங்கள், திராவிடிகள்

போன்றவைகளின் பராமரிப்பில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

உள் புறங்களில் தலங்களில் வேயப்பட்டுள்ள மரங்கள் சிதிலமடையாமலிருக்க முந்திரிக் கொட்டை எண்ணெய், வேப்ப எண்ணெய். இலுப்பை எண்ணெய் ஆகியவற்றை கலந்து மரங்களின்மீது பூசிக் செய்வதனால் சிதிலத்தை தவிர்க்க இயலும். மேலும் இந்த கூட்டு எண்ணெயின் வாசத்தினால் நிலைகளின் உட்புறம் வெளவால்கள் அடைவது தவிர்க்கப்படும்.

மர உத்திரங்கள் பழுதடைந்தால் அதற்கு பதிலாக சிமெண்ட் கான்கிரிட் கொண்டு பீம் போடுவது கூடாது. பழுதடைந்த உத்திரங்களை உருவி எடுத்துவிட்டு பதிலாக புதிய மர உத்திரத்தை சொருக வேண்டும். கான்கிரிட் கொண்டு செய்வதனால் பிற்காலத்தில் உத்திரங்களை மாற்றும் போது உடைக்க நேரிடும். அது சமயம் கோபுரத்திற்கு அதிக அதிர்வு ஏற்படும். எனவே இதை தவிர்க்கவேண்டும்.

7.2.4.8 கல்காரத்தில் உள்ள இரும்புகள்

கோபுரத்தின் கல்காரங்களில் இரும்பு ஆணி. கோக்கிகள் அடிப்பதை தவிர்க்க வேண்டும். இதன் மூலம் ஈர்க்காற்றினால் இரும்பு துரு பிடித்து அதனால் கருங்கல் விரிசலடைய வாய்ப்புள்ளது.

Fig 7.11 – 7.12 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - கல்காரத்தில் வடக்கு பக்கம் நிலைக்கால்களுக்கு அருகில் கிழக்கு சுவற்றில் அடிக்கப்பட்ட இரும்பு பட்டைகளை காட்டும் படங்கள்

Fig 7.13 – 7.14 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - கல்காரத்தில்
வடக்கு பக்கம் நிலைக்கால்களுக்கு அருகில் மேற்கு சுவற்றில்
அடிக்கப்பட்ட இரும்பு ஆணியை காட்டும் படங்கள்

7.2.4.9 கருங்கல் கல்காரம், தூண்கள் மீது உள்ள வெள்ளை சுண்ணாம்பு

கருங்கல் கல்காரம், தூண்கள் மற்றும் கவற்றின் மீது வெள்ளை சுண்ணாம்பு அடிப்பதை தவிரக்கவேண்டும். வெள்ளை அடிப்பதனால் கற்களின் உள் உள்ள ஈர்க்காற்று வெளியேறாமல் கருங்கல் கவற்றில் செதில்கள் பெயர்ந்து விழும் வாய்ப்புள்ளது. வெள்ளை சுண்ணாம்பு அடிக்காமலிருப்பதால் கருங்கல் வேலைப்பாடுகள் தெளிவாக தெரியும். கருங்கற்களின் உண்மையான நிறமும் தெளிவாக இருக்கும். அதிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் பாதுகாக்கப்படும்.

Fig 7.15 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - தெற்கு பக்கம் கல்காரத்தின் உபபீடத்தில் வெள்ளை சுண்ணாம்பு அடிக்கப்பட்டிருப்பதை இந்த படத்தில் காணலாம்

Fig 7.16 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - ஊடக்கு பக்கம் கல்காரத்தின் உபபீடத்தில், மற்றும் படிக்கட்டுகளில் வெள்ளை கண்ணாம்பு அடிக்கப்பட்டிருப்பதை இந்த படத்தில் காணலாம்

Fig 7.17 – 7.18 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - ஊடக்கு மற்றும் தெற்கு பக்கம் கல்காரத்தில் நிலைக்கால்களுக்கு அருகில் கிழக்கு சுவற்றில் வெள்ளை கண்ணாம்பு அடிக்கப்பட்டிருப்பதை இந்த படத்தில் காணலாம்

Fig 7.19 – 7.20 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - கல்காரத்தில் உள்புறம் பழைய தூண்கள், உத்திரங்கள், முக உத்திரங்களில் வெள்ளை கண்ணாம்பு அடிக்கப்பட்டிருப்பதை இந்த படத்தில் காணலாம்

72.4.10 கல்வெட்டுக்கள்

பராமரிப்பில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

கருங்கல் கட்டுமானத்திலுள்ள (கல்காரம், மண்டபம்) கல்வெட்டுக்களை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அவைகள் இருக்குமிடம் நன்கு தெளிவாகத் தெரியும்படி காட்சியிடப்படவேண்டும். கல்வெட்டில் உள்ள எழுத்துக்களை பிரதியெடுத்து விளக்கத்துடன் திருக்கோயிலில் காட்சியிடப்படவேண்டும்.

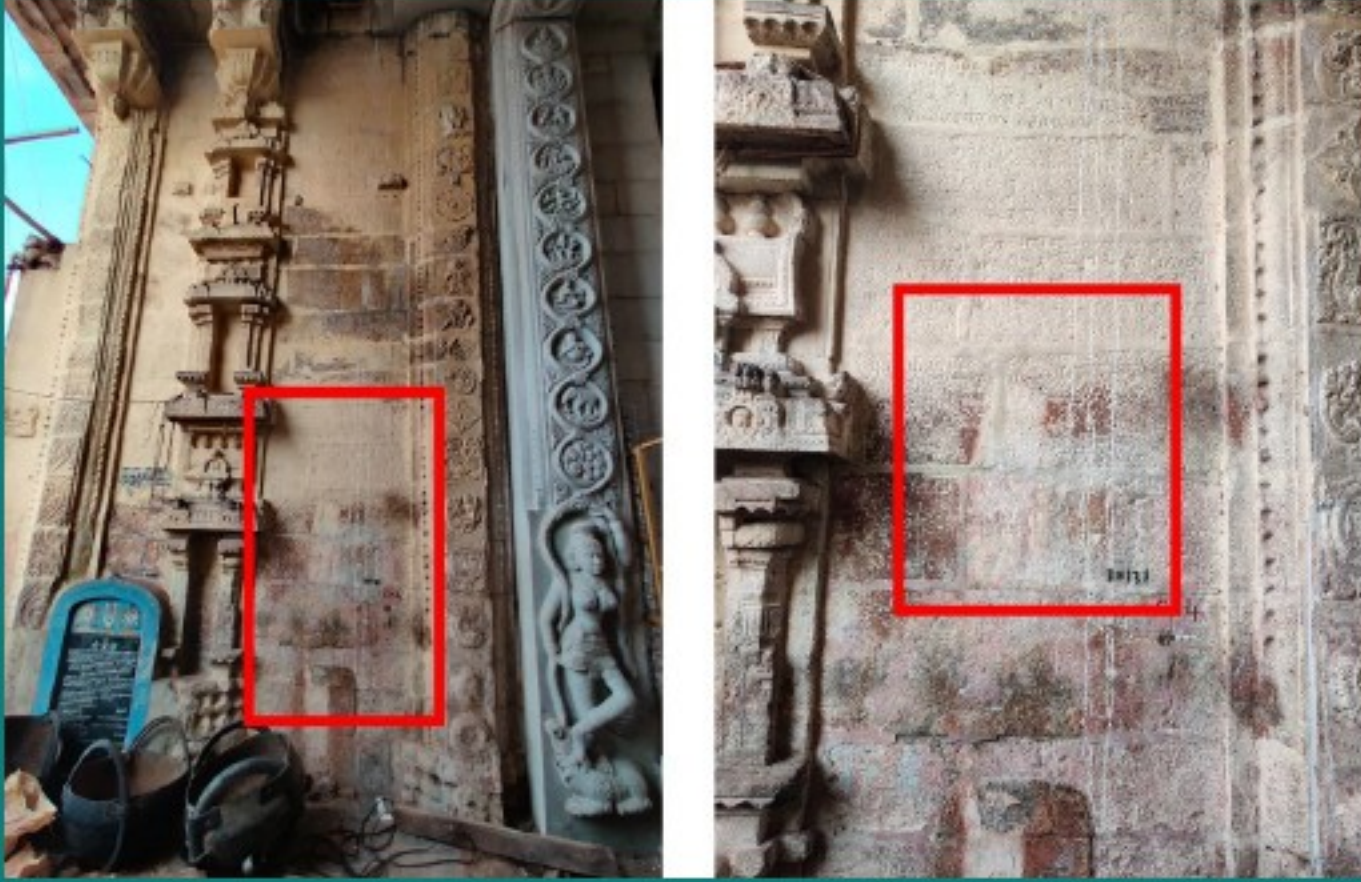

Fig 7.21 – 7.22 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - கல்காரத்தில் வடக்கு பக்கம் நிலைக்கால்களுக்கு அருகில் கிழக்கு சுவற்றில் உள்ள கல்வெட்டுகள் - பராமரிப்பின்றி வெள்ளை கண்ணாம்பு அடிக்கப்பட்டதை காட்டும் படங்கள்

Fig 7.23 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - கல்காரத்தில் வடக்கு பக்கம் நிலைக்கால்களுக்கு அருகில் கிழக்கு கவற்றில் உள்ள கல்வெட்டுகள் - பராமரிப்பின்றி வெள்ளை சுண்ணாம்பு அடிக்கப்பட்டதை காட்டும் படங்கள்

72.4.11 புதிய கல்வெட்டுக்கள்

அமைக்கும்போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை

கும்பாபிஷேகம், திருப்பணி தொடர்பான விழாக்கள் மற்றும் உபயதாரர்கள் தொடர்பான புதிய கல்வெட்டுக்களை கோபுரத்தின் கல்காரத்தின் கவற்றில் பதிதல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இதனால் கட்டுமானத்தின் வர்க்க வேலைகள் மறைக்கப்படுவதுடன் சேதமுமடைகிறது. திருக்கோயிலில் அதற்கென தனியிடம் ஒதுக்கி அங்கு விழா தொடர்பான கல்வெட்டுக்களை பதிக்கலாம்.

புதிய கல்வெட்டுக்களை பதிக்கும் பட்சத்தில் அதில் திருப்பணி உபயதாரர்கள், திருப்பணி ஆற்றிய ஸ்தபதி, திருப்பணியில் முக்கிய பங்காற்றியவர்கள் ஆகியோரின் பெயர்கள் பொறிக்கப்படுதல் நன்று.

Fig 7.24 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - கல்காரத்தில் வடக்கு பக்கம் நிலைக்கால்களுக்கு அருகில் மேற்கு கவற்றில் இடைக்காலத்தில் பதிக்கப்பட்ட கல்வெட்டை காட்டும் படம்

Fig 7.25 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - கல்காரத்தில் வடக்கு பக்கம் நிலைக்கால்களுக்கு அருகில் மேற்கு சுவற்றில் இடைக்காலத்தில் பதிக்கப்பட்ட கல்வெட்டின் தெளிவான படம்

Fig 7.26 திருவெள்ளறை இராஜகோபுரம் - கல்காரத்தில் வடக்கு பக்கம் நிலைக்கால்களுக்கு அருகில் கிழக்கு சுவற்றில் இடைக்காலத்தில் பதிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு பின்னால் உள்ள வர்க வேளைகள் சேதமடைந்திருப்பதை இந்த படத்தில் காணலாம்

8. தீர்வுகள் அல்லது தீர்மானம் / முடிவுரை

நமது கலாச்சாரம் மற்றும் மரபு கட்டடக்கலை புராணங்கள் காலங்கள் தொடர்பு நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. புராணங்களின் விளக்கங்கள் முன் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது.

சங்க கால இலக்கியங்களில் முதன்மையானதான தொல்காப்பியத்தில் நமது சமயம், வழிபாடு, கலாச்சாரம், விழாக்கள் ஆகியன விளக்கமாக கூறப்பட்டுள்ளன.

நடுகல் வழிபாடு தொல்காப்பியத்திற்கு முன்பே இருந்ததாக கூறப்படுகிறது. திணை தெய்வங்களும், அது தொடர்பில்லா தெய்வங்களும் இருந்ததாக தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படுகிறது.

சமயம் வாழ்க்கை நெறியாக இருந்துள்ளது. பேதங்கள் ஏதும் இருந்ததாக தெரியவில்லை.

மாயோன் மெய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மெய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மெய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மெய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே

- தொல்காப்பியம்

இதில் நான்கு நில தெய்வங்களான மாயோன் எனப்படும் திருமால், சேயோன் எனப்படும் முருகன் வழிபாடும், வேந்தன் எனப்படும் இந்திரன் மற்றும் வருணன் வழிபாடும் (முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல்) முறையே இருந்தாக அறியவருகிறது. திணை தொடர்பில்லாத தெய்வங்களாக கொற்றவை, திருமகள் வழிபாடு இருந்ததாகவும் மரங்களையும் வழிபாடு செய்ததாக அறியவருகிறது.

கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்தி
தெய்வம் சேர்ந்த பராரை வேம்பு

புறநானூறில் கள்ளி மரத்தடியிலும், அகநானூற்றில் வேம்பு மரத்தடியிலும் இறைவருங்கள் அமைத்து வழிபாடு நடத்தினர். சங்க இலக்கியங்களில் கோயில் என்ற சொல் அரசன் அரண்மனையும் கோயிலையும் குறிப்பதாகும். முதன் அரசன் அரண்மனையாக்கி பின் இறைவனை வழிபடும் இடமாக மாறியதாக தெரிகிறது.

களிமண் கடுமண் கோட்டங்கள்

முற்காலத்தில் மரத்தாலே கோயில்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. பின் களிமண்ணால் கட்டப்பட்டு அதன் மீது மரத்தால் கூரை

வேய்ப்பட்டது. பின்னர் தொடர்சியாக மரத்தாலான கோயில்களும், களிமண்ணாலான கோயில்களும், சுடுமண்ணாலான ஒங்கிய உயர்ந்த கோயில்களும் இருந்தன என்பதை அறியமுடிகிறது.

கடமண் ஒங்கிய நெடுநிலை கோட்டம்

- அகநானூறு

மேற்கண்ட பாடல்களிலிருந்து நம் மக்கள் வழிபாடு கலாச்சாரத்தையும், மரத்தடியில் வழிபாடு செய்ததையும் அதன் பின் மரம் மற்றும் சுடுமண்களால் கோயில்கள் அமைத்து வழிபாடு செய்ததையும் அறிய முடிகிறது. கலாச்சாரமும் கட்டக்கலையும் ஒருங்கே வளர்ந்துள்ளது தெரியவருகிறது.

சிலப்பதிகாரத்திலும் கோயில் பற்றிய செய்திகள் பாடல்களாக காணப்படுகிறது.

நாதல்விழி நாட்டத்து இறையோன் கோயிலும்

உவணச் சேவல் உயர்ந்தோன் நியமமும்

மேழி வலனுயர்த்த வென்னை நகரமும்

கோழிச் சேவல் கொடியோன் கோட்டமும்

- ஊர்கான் காதை

பிறவா யாக்கை பெரியோன் கோயிலும்

அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும்

வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்

நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்

- இந்திர விழவு ரெடுத்த காதை

இவற்றிலிருந்து அமரர் திருக்கோட்டம், வெள் யானை கோட்டம், புகர்வென்னை நாகர்தம் கோட்டம், பகல் வாயில் உச்சி கிழான் கோட்டம், ஊர் கோட்டம், வச்சிரக்கோட்டம், புரம்பனையான் வாழ் கோட்டம், நிக்கந்த கோட்டம், நிலாக்கோட்டம் என கனாதிருமுறைத்த காதையில் தெரிகிறது.

மேற்கண்ட சங்க இலக்கிய பாடல்களிலிருந்து முற்காலத்தில் மரம், களிமண், சுடுமண் கோட்டங்கள் இருந்ததாகவும் பின் கதையாலும், செங்கல்லாலும் கட்டிய கோட்டங்கள் இருந்தது தெளிவாகிறது.

பண்டைக் காலத்தொட்டே வளர்ந்து வந்துள்ள கலைகளில் சிற்பக்கலை முக்கியமானதாகும். பல்லவர்கள் காலத்திற்கு முன் பெரும்பாலும் கோயில்கள் சுடுமண்களாலும், மரத்தினாலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. உருவங்களும் மண்ணாலும், சுதைகளாலும் செய்யப்பட்டிருந்தன.

மண்ணீட்டாளர்கள் என்னும் கலைஞர்கள் மண் உருவங்களை செய்தனர்.

சங்ககால திருமண முறை - பொருத்தம் பார்த்தல். தம் பெண்ணுக்கும். பிள்ளைக்கும் திருமணம் செய்ய விரும்புவோர் பொருத்தம் பார்த்தல் இன்றளவும் நடைமுறையில் உள்ளது. இதற்க்கான பாடல் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது உள்ளது.

பிறப்பே குடிமை ஆண்மை யாண்டோ
ஒருவு நிறுத்த காம வாயில்
நிறையே யருளே உணர்வொடு திருவென
முறையறக் கிளந்தா ஒப்பினது வகையே

பிறப்பு என்பது பிறந்த குலத்தையும், காமவாயில் என்பது யோனி பொருத்தமாகவும் கூறப்படுகிறது. வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற ஒழுக்கம், வயது, தோற்றம், திரு குடும்ப பொருளாதார நிலைகளும் பார்க்கப்பட்டன. இவை அனைத்தும் பொருந்தியிருப்பது உத்தமம் என்றும், அன்றில் பிறப்பு ஒத்திருக்கவேண்டும் என்பது முக்கியமாக கருதப்பட்டதாக தெரிகிறது.

பரிசளித்தல் - பெண்ணுக்கு மணமகன் பரிசளிக்கும் வழக்கம் தொன்றுதொட்ட தமிழர் மரபாகும். இது முலைவிலை, சிறுவளை விலை, பரியம், பாசிறை விலை என்றும் பெயர்படும். தற்காலத்தில் முலைப்பால் பணம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

சங்ககால விழாக்கள் - சங்க கால தமிழர்கள் கொண்டாடிய சமய

விழாக்களில் குறிப்பிடத்தக்கது கார்த்திகைத் திருவிழாவாகும். வீடுகளும், தெருக்களும் ஒளி விளக்குகளால் அழகுறுத்தப்பட்டதை அகநானூற்று பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

மழைக்கால் நீங்கிய மாக விசம்பின்
குறுமுயல் மறுநிறம் கிளர மதிநிறைந்து
அறுமீன் சேரும் அகவிருள் நடுநாள்
மறுகு விளக்குறுத்து மாலை தூக்கிப்
பழவிறல் மூதூர்ப் பலருடன் துவன்றிய
விழவுடன் அயர

- அகம் 141

கார்த்திகை விழா மூன்று நாள் கொண்டாட்டம் என்பது கார் நாற்பது என்ற நூல் மூலம் அறியலாம். இன்றும் நாம் கார்த்திகை விழாவை மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து கொண்டாடி வருகிறோம். இவ்விழாவை திருஞான சம்பந்தர் திருமயிலை பதிகத்தில் விளக்கீடு என குறிப்பிடுகிறார்.

திருவோணம் - திருமாலோடு தொடர்புடைய நட்சத்திரம் திருவோணமாகும். இந்நாளில் கொண்டாடிய விழா ஓணம் பண்டிகையாகும்.

கணங்கொள் அவணர்க் கடந்த பொலந்தார்
மாயோன் மேய ஓண நன்னாள்
என மதுரை காஞ்சி சங்க நூல் கூறுகிறது.

பொங்கல் - இது கைத்திங்களில் கொண்டாடும் விழாவாகும். முதலில் அறுவடை திருவிழாவாக தொடங்கி பின்னர் வளம் சார்ந்த விழாவாக மாறியது. இன்றும் நாம் கை மாதம் முதல் நாள் பொங்கல் திருநாளாக கொண்டாடி வருகிறோம்.

முருகப் பெருமான் வள்ளியை திருமணம் செய்துக்கொண்டதை மணவிழாவாக திருப்பரங்குன்றத்தில் கொண்டாடினர் என்றும், பாண்டிய மன்னம் தன் பரிவாரத்தோடு இவ்விழாவில் கலந்துக்கொண்டான் என பரிபாடல் கூறுகிறது.

பங்குனி விழா - உறையூரில் இன்றளவும் நடைபெறும் பங்குனி உத்திர விழாவை பற்றி அகநானூறு பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

வென்றெறி முரசின் விறற்போர்ச் சோழர்
இன்கடும் கள்ளின் உறையூ ராங்கண்
வருபுணல் நெரிதரும் இசுகரைப் பேரியாற்று
உருவ வெண்மணல் முருகுநாறு தண்பொழில்
பங்குனி முயக்கம் கழிந்த வழிநாள்

- அகம் 137

மேற்கண்ட சங்க கால பாடல்களிலிருந்து பாரம்பரிய கலாச்சாரமான திருமண பொருத்தம் பார்த்தல், பரிசளித்தல், திருவிழாக்கள், பண்டிகைகள் அக்காலம் தொடங்கி தற்போது வரை வழி வழியாக நடைமுறையில் உள்ளது.

• நமது கலாச்சாரமும், கட்டடக்கலையும் தற்காலம் வரை ஒன்றோன்று இணைந்து வந்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதுவே சான்றாகும்.

• வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே இக்கலை வளர்ந்து வருகின்றது என்பதற்கும் இதுவே சான்றாகும்.

சமய மறுமலர்ச்சியும், கட்டிடகலை வளர்ச்சியும்

திருநாவுக்கரசர் சமண சமயத்திலிருந்து ஈசுவ சமயத்திற்கு கி. பி 6 நூற்றாண்டில் மகேந்திரவர்ம பல்லவனை மதம் மாற்றினார். அதன் விளைவாக சமண மடங்கள் இருந்த பாடலிபுத்திரம் எனும் நகரினை அழித்து மாபெரும் சிவாலயங்களை நிறுவினான். அதன் பின் அவன் வழிதோன்றல்கள் குடவறை கோயில்கள், கற்றளிகள் தோற்றுவித்தனர். பல்லவர் காலமே கோயில் கட்டிடக்கலையின் தொடக்க காலமாகும். பிற்கால கோயில்களுக்கெல்லாம் முன்னோடிகள் பல்லவர்களே. நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் கோயில்கள் மிகுதியாக இருந்தன என்று தேவார பாடல்கள் மூலம் அறியலாம்.

பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும்
பெருங்கோயில் லெழுபதினேட்டு மற்றுங்
கரக்கோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற்கோயில்
கருப்பறியல் பொருப்பணைய கொகுடிக்கோயில்
இருக்கோதி மழையவர்கள் வழிப்பட் தெத்தும்
இளங்கோயில் மணிக்கோயில் ஆலக்கோயில்
திருக்கோயில் சிவனுறையுங் கோயில் சூழ்ந்து
தாழ்ந்திறைஞ் சத்தீவினைகள் தீரும்அன்றே.

தமிழில் தேவாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கோயில்களின் விபரம்.

திருக்கோயில் அமைப்பும் அதன் இடப்பெயரும்

குன்றின் மேல் எடுக்கப்பட்ட கோயிலும், யானை படுக்கும் முதுகு மட்டத்திற்கு மேல் உயரமாக கட்டப்பட்ட பெரிய கோயில்களுக்கு பெருங்கோயில், மாடக்கோயில், மலைமல்கு கோயில், திருமலைக்கோயில், தூங்காணை மாடக்கோயில் எனப்படும். குன்றின் மேல் கோயில் கட்டப்பட்டிருந்தது.

கீழ்புறம் அமைந்த கோயிலுக்கு தாழ்க்கோயில் எனப்படும். தேர் வடிவமாக சக்கரங்களோடு அமைக்கப்பட்ட கோயிலுக்கு கரக்கோயில் எனப்பெயர். குங்கும மரத்தடியில் அமைக்கப்பட்ட கோயிலுக்கு ஞாழற்கோயில் எனப்பெயர். முல்லை கொடியுடைய இடத்தில் அமைக்கப்பட்ட கோயிலுக்கு கொகுடி கோயில் எனப்பெயர். ஆலமரத்தடியில் அமைக்கப்பட்ட கோயிலுக்கு ஆலக்கோயில்

எனப்பெயர். ஆழ்வார்களால் பாடப்பெற்ற கோயிலுக்கு மணிக்கோயில் மாமணிக்கோயில் எனப்பெயர். கிராமத்தின் மத்தியில் பிரதான கோயிலிருந்தால் அது ஸ்ரீ கோயில் என்றும், மற்ற சிறு கோயில்களுக்கு திருமுற்றம் எனப்பெயர்.

மேற்கண்ட தேவார பாடல் மூலம் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டிற்கு முன் மரத்தடி கோயில்கள் இருந்தன என்பது தெளிவாகிறது. மரத்தடிகோயில்களை தொடர்ந்து பல்லவர்கள் கருங்கற்களைக்கொண்டும், செங்கல், சுண்ணாம்பு கொண்டும் சில்ப சாஸ்திர நூல்கள் கூறுகின்ற இலக்கணப்படி திருக்கோயில்களை கட்டத்துவங்கினர் என்றும் தெரிகிறது.

தற்போது நம்மிடமுள்ள விண்ணுயர்ந்த விமானங்களும், கோபுரங்களும் நமது நாகரீகத்தின் வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டும் மிக சிறந்த சான்றாகும்.

- பல்லவர்களை தொடர்ந்து கோயில்களுக்கு முற்கால சோழர்களால் திருசுற்று மண்டபங்கள், நான்கு வாயில்கள், சிறிய கோயில்கள் போன்றவை அமைக்கப்பட்டன.
- பல்லவர்களிடமிருந்து கலை வேறுபாட்டை உணர்த்த கட்டிட அலங்கார வேலைகளில் சிறு சிறு மாற்றங்களை செய்தனர்.
- திருக்கோயில்கள் கருங்கற்களினால் கட்டுமானம் செய்யப்பட்டது. மரத்தினால் கூரை செய்து அதன்மேல்

பொன்வேய்ந்தனர். சோழர்காலத்தின் கட்டிடக்கலையின் தெளிவினை தஞ்சை பெருவுடையார் கோயிலில் காணலாம்.

- அவர்களை தொடர்ந்து பாண்டியர்கள் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியில் மாறுபட்டு உயரமான திருகற்று மதில்களும், அதன்மீது உயர்ந்த கோபுரங்களை செங்கல்லும், சுண்ணாம்பும் கொண்டு கதைகளுடன் எழுப்பினர்.
- பாண்டியர்களை தொடர்ந்து விஜய நகரத்தினரும் கட்டிடக்கலையை வளர்த்துள்ளனர்.
- நுட்பமான அதிக சிற்ப அமைப்புடன் கூடிய தூண்கள் அமைப்பது இவர்களது வரலாற்று சிறப்பாகும்.
- தேசங்களின் தொன்மை கலாச்சாரத்தையும், வரலாற்றையும் அவர்கள் வளர்த்த சிற்ப, கட்டிடக்கலை மூலமாகவே பெரிதும் அறிந்துகொள்ள முடியும்.
- தற்காலத்திலும் திருக்கோயில்களில் சங்க கால வழிபாட்டு முறையும், திருவிழாக்களும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சங்க காலம் தொடர்பே நமது பாரம்பரியமான கலாச்சாரத்தையும், கட்டிடக்கலையையும் நாம் கடைபிடித்து வருகிறோம் என்பது மிக தெளிவாக விளங்குகிறது.

புனரமைப்பு

புனரமைப்பு என்ற தலைப்பில் வரும் போது மேற்கத்திய சாசனத்தின் படி கலாச்சாரரீதியான சான்றுகள் இல்லை என்ற

பட்சத்தில், கட்டடத்திற்கும் அதன் வரலாற்று சான்றுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து பாதுகாப்புச் செய்யப்படுகிறது.

நம் தேசத்தில் மேற்கண்ட கூற்றுப்படி நமது கலாச்சார ஆதாரங்களும், பாரம்பரிய தொழில் நுட்பங்களும், அதில் கைதேர்ந்த வல்லுனர்களும் இன்றளவும் நடைமுறையில் உள்ளனர்.

மேற்கத்திய சாசனத்தின் படி பாரம்பரிய கலாச்சாரம், பாரம்பரிய கட்டடம், பாரம்பரிய தொழில்நுட்ப அறிவாற்றல் இருந்தால் அது வாழும் பாரம்பரியம் என கூறப்படுகிறது.

நமது திராவிட கட்டடக்கலை வாழும் பாரம்பரியம் என்பதை மேற்சொன்ன கூற்றுகளிலிருந்து தெளிவடையலாம்.

திராவிடக் கட்டடக்கலை புனரமைப்பு செய்யும் போது கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியவை.

1. புனரமைப்பு செய்வதற்கான ஆகம், சாஸ்திர ரீதியான விளக்கங்களை பெற வேண்டும்.

திருக்கோயிலின் ஏதேனும் அங்கங்கள் பின்னமாக இருந்தால் அதை அங்க ஹீனம் என கூறுவதுண்டு. ஆலயம் என்பது ஆன்மா இறைவனிடம் ஒன்றும் இடமாகும் அவ்விடத்தில் ஏதேனும் பின்னமிருந்தால் வழிபாடு முழுமையடையாது. பக்கதர்களின் மனம் வழிபாட்டில் நிறைவடைய இது அவசியம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

2. புனரமைப்பு மேற்கொள்ளப்படும் திருக்கோயிலின்

தொடர்புடைய வரலாறு, கட்டுமான தொழில் நுட்பம் மற்றும் சேதமடைந்த பகுதிகள் ஆகியவற்றின் விபரங்களை முறையே ஆவணப்படுத்த வேண்டும்.

3. மேற்கொள்ளப்படும் திருப்பணியில் புனரமைப்பின் வழிமுறைகள் பற்றி கூட்டு கலந்தாய்வு செய்து முடிவெடுக்கவேண்டும். அதில் பாரம்பரிய தொழில்நுட்ப அறிவு சார்ந்த ஆலோசனைக்கும், ஸ்தபதிக்கும் முதன்மை முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவேண்டும்.
4. திருக்கோயிலின் புனரமைப்பு, சேதமானது பாதுகாத்தல், மறுசீரமைப்பு அல்லது மறுகட்டமைப்பு என்ற மூன்று விதங்களில் அந்த பழுதின் தன்மையை கொண்டு எதை தேர்ந்தெடுப்பது என்பது கலந்தாய்வுக்குள்ளானது.
5. திருப்பணியில் வஸ்துக்கள் (கட்டுமான பொருட்கள்) ஏற்கனவே உள்ளவற்றை மறு உபயோகம் செய்தல் அல்லது புதிய வஸ்துக்கள் (கட்டுமான பொருட்கள்) கொண்டு செய்தல் என்பதில் எவற்றை தேர்வுசெய்வது என்பது கலந்தாய்வுக்குட்பட்டது.
6. திருப்பணி கட்டுமானம் அல்லது புனரமைப்பு செய்வதற்கு ஸ்தபதி தேர்வு செய்தல் குறித்து ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய பாரம்பரிய ஆலோசனைகளை

வழங்கவும், பாரம்பரிய முறைப்படி கட்டுமானம்
மேற்கொள்ளவும், வழி நடத்தவும் தேர்வு செய்யப்பட்ட ஸ்தபதி
கூறப்பட்டுள்ள இலக்கணத்தில் பொருந்தியவராக
இருக்கவேண்டும்.

எனவே நமது திராவிட கட்டடக்கலையை
புனரமைப்பதற்கும், மேலும்
செம்மைபடுத்துவதற்கும் தேவையான
அனைத்துவிதமான தொழில் நுட்ப
சாசனங்களும், அதை முறையே
நடைமுறைப்படுத்தும் தொழில்நுட்ப
வல்லுனர்களும் இன்றளவும் நம்மிடம்
உள்ளனர். இக்கலையை நாம் நம்
பாரம்பரிய முறையை சார்ந்தே வழிநடத்தி
செல்லமுடியும் என்பது தெளிவாகிறது.
இருப்பினும் வஸ்துகளை கையாளுதல்,
இடம்பெயர்த்தல் போன்றவற்றில் தற்கால
நவீன தொழில் நுட்பங்களை பயன்படுத்திக்
கொள்ளுவதன் மூலம் கால விரையம்
போன்றவற்றை தவிர்கலாம்.

நன்றி

9. பார்வை நூல்கள்

நூல் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீட்டாளர்
1. இந்திய கலை வரலாறு	தங்கவேலு. கோ.	தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை.
2. திராவிடநாடுகளின் தொல்பொருள் பார்வை	திருநாவுக்கரசு. க.த.	தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை.
3. கோயில்களின் அறிமுகம்	முத்துசாமி பிள்ளை	தமிழ் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர்.
4. கோயில்களையும் சிற்பங்களையும்	சினிவாசன். கே. ஆர்	கலைஞன் பதிப்பகம் மாம்பலம், சென்னை.
5. தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்.	தட்சிணாமூர்த்தி அ.	ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை.
சிற்ப துறை நூல்கள்		
6. சிற்பச் செந்நூல்	கணபதி ல்தயதி. வை.	தொழில் நுட்ப கல்வி இயக்ககம், சென்னை.
7. மயங்கம்		சாகவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
8. மாளசாரம்		சாகவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
9. ஸ்ரீ காளியம் சாஸ்திரம்		சாகவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
10. ஸ்ரீ லாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம்.		சாகவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
11. பிராமணிய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம்		சாகவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
12. சிம்பரத்தம்		சாகவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
13. சாகவதிகர்மம்		சாகவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
14. ஸ்ரீதத்துவநிதி		சாகவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

குறள் 7:

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

விளக்கம்

தனக்கு இணையில்லாத கடவுளின் திருவடிகளைச்
சேர்ந்தவர்க்கே அன்றி, மற்றவர்களுக்கு மனக்கவலையைப்
போக்குவது கடினம்.

